6
8-c
24

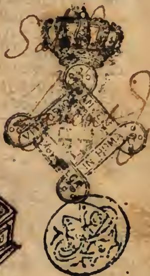
ENCHIRIDION AD VERBORUM COPIAM HAVD INFRVGIFERUM,

multo quàm antea auctius emaculatiusq́; Theodorico MORELLO CAMPANO *autore.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Origeny
Sem

Venundantur Lugduni, Apud Scipionem de Gabiano in Vico mercuriali sub signo Fontis.

ANNO M. D. XXXVI.

Dom. Probat. Rom. Schol. Piar. ex P. Ildefonso.

QVum mecum confidero primam huius Enchiridii exhibitionem adolescentibus politioris literaturæ mystis adeò non ingratam fuisse, vt multo quàm animo conceperā auidius ab ipsis sit coempt⁹: visus sum mihi operæpretium facturus, si idem sub incudem reuocatum, ac à mendis quæ in priorem æditionem irrepserant repurgatum, denuo ex officina mea publicum quàm emendatissimū acciperet. Quare agite synceriores eloquīj candidati, non cōmittatis vt hoc Enchiridion è manibus vestris vnq̃ deponatur. Siue prosam, siue metri legibus adstrictam orationem tractare fuerit cōsilium, admirabilem de quauis re tersissimorum verborum vim copiãq; suppeditabit. Ad hoc, cum subodorarer indicem ita perturbatū, vt nihil suo loco, suoq; ordine collocatū existeret, totum à capite ad calcem sic retexendum, ac digerendum curauimus, Vt cum vetere collatus, nouus videri queat.

Valete, & nostris laboribus qui in vestrum commodum semper desudabant candidi fruimini.

LVGDVNI,
ex officina
nostra cal
cogra-
phi-
ca.

Marcelli Sulerti

VIR est nō uulgariter eruditus. Melioribus literis abūde praeditus. Impense anxieq; literatus. Literis omnibus perpulchre instructus. Ingenuarū artiū longe callētissimus.

Homo omnibus disciplinis exornatus. Insigni meliorū artiū peritia spectatissimus. Politioris disciplinae lōge scientissimus. Homo est numerosa arte multiscius.

Artium multitudine caeteris superior.

Multiformi eruditionis supellectile instructus.

Doctus ac perpolitus. Inter eruditos, locum obtinet eruditissimum. Summa eruditione praestans.

Cultioris literaturae consultissimus.

Religiosissimus literarum mystes.

Eruditionem habet haud sane uulgarem.

Meliorum literarum studio cum primis insignis.

Vir neq; à Musis, neq; à charitibus abhorrens.

Vir minime auersus à Musis. Literarum cognitione splendicat. Bonarū literarum cultor perquàm studiosus. Musarū charitūq; munificētia ornatissimus.

Vir in bonis disciplinis celebratus.

Vir omni bonarum literarum artiumq; genere eruditus.

Multijugae eruditionis cognitione pellucide floret.

Praestanti literarum scientia conspicuus.

De omnibus bonis disciplinis quàm optime meritus.

In nulla Musarum officina non expolitus.

Habet eruditionis penam multifariam cumulatum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Multa in literis claritudine insignitus.
Opulentam habet doctrinæ supellectilem.
Ei in literatorum consessu primi gradus aßignantur.
Aßiduus literarũ cultor. Peruigil Musarũ sacerdos.
Vir est in literis magnæ quidem celebritatis, atq; autoritatis. Magna est eius in literis claritudo.
Vir latinis literis apprime excultus. Vir eruditiõe solida fideliq; præditus. Aßiduus literarum cultor.
Bonarum literarum fœliciter studiosus.
Literis multis præditus.
Homo in studijs doctrinarum egregius.
Animum habet bonis omnibus disciplinis imbutum.
Magna & excellenti literarum peritia insignitus.
Vir insigniter literatus. Haud quaquã indoctus.
Eruditionis præstantia clarus.
Vir in literis multis modis maximus.
Musis omnibus gratijsq; charus.
Humanarum literarum longe peritißimus.
Bonarum literarum doctrina longe præstantißimus.
Eruditorum omnium calculis punctisq; doctißimus existimatur.
Vir undecunq; doctißimus.
Disciplinarum magnitudine atq; doctrinis egregie præstat. Vir miræ eruditionis.
Vix dici queat quàm sit eruditus.
Vix credas quàm doctus sit.
Disciplinis liberalibus nitidißime excultus.
Delius & minerua omnisq; cohors nouem sororum admiratione affecta ei probat eruditionem.
Vir extra aleam inuidiæ doctus.

Quis doctior, eruditiorq́; est hoc homine?
In omni disciplina humanissimus doctissimusq́;.
Multijuga literarum cognitione praecellens.
Cultioris literaturae candidatus.
Politioris musae studiosissimus.
Vir eruditorum optimus & optimorum eruditissimus.
Inter eruditos optimus, & inter optimos perquàm eruditus.
Omnigena eruditione clarus.
Vir in literis affabre expolitus, & politissime excultus.
Est in gradu politioris doctrinae non inter postremos receptus.
Vir doctrina admirabili clarissimus.
Vir omnibus humanitatis studijs ex pari doctus.
Omni studiorum genere efflorescit.
Vir est quo uniuersa gallia omnium confessione nihil doctius habet.
Vir ob excellentem doctrinam faciendus maximi.
Literarum non tenuiter peritus.
Melioribus literis ornatissimus.
Primam literis celebritatem sibi suo quodam iure uendicauit.
In corona doctorum hominum conspicuus digito monstratur.
Vir exquisitissimae doctrinae.
Tantum in literis fecit progressum, ut cũctos ferme qui doctrina claruerunt meruerit habere laudatores.

Semper studet.

Nullum facit studendi modum neq́; finem.
Nihil aliud quàm studet.

Perpetuo studet.
Continenter incumbit literis.
Indesinenter inhæret chartis.
Studet noctes & dies. *Nunquam non studet.*
Aßiduus est in studio. *Iugiter intentus est libris.*
Nullam studijs suis quietem intermiscet.
Nunquam studendi laborē nec intermittit nec remittit.
Perdius & pernox musis sacra facit.
Nullo tempore sacra literarum non colit.
In musarum sacris iugiter operatur.
Impallescit studio.
Nocturnis diurnisq; chartis aßidue inuigilat.
Nihil sibi parcit in studio.
Ne breuiculum quidem horulæ intersticiū oscitanter pe rire, aut somniculose dilabi sinit quin in literis opetur.
Hic totas noctes heu quid noctes? imo totos dies cum ipsis noctibus absq; ulla temporis intercapedine lite ris inhiat.
Nulla apud eum temporis horula lectione uacat.
Non domus, non lectus ad quietem datus, non deniq; ipsa mensa uacua unquam est lectione.
Non parum multa noctium peruigilia in studijs cōterit.
In studijs literarum noctes diebus coniungit peruigiles.
Iuuentam agit aßiduus in literarum studio uigilijs.
Præ immodico studio deformi macie atteritur.
Immodico studio se macerat.
Toto nixu studijs insistit literarum.
Acerrimo labore ad literarum studia incumbit.
Pertinaci diligentia literas prosequitur.
Inter pierios sacrosq; uates aßidue uersatur.

Est

Est in opere literarum frequens.
In bonarum literarũ studijs ad multũ desudat sudorem.
Omnem suam curam atq; operam ad literas capessendas confert.
Multijugas musarum crateras ardet exhibere.
Aetatem suã mãsuetioribus disciplinis nititur excolere.
Addixit se literis in famulatum.
Sese mancipauit studio.
Nullis negotijs à studio abducitur.
Quantũ ad uoluptates & res suas obeundas ab alijs cõceditur tẽporũ tantũ ad colenda studia insumit.
Ne punctum quidem temporis à literis feriatur.
Nihil laboris non impendit studio.
Rectioribus studijs laboriosissime addictus.
Accuratissima sedulitate uersatur in literis.
Omne suum otium literis suppeditat.
Omnem operam studio impertitur.
Meliores horas in ediscendis literis collocat.
Bonam sui temporis partẽ perdiscendis literis insumit atterit, conterit, consumit, absumit, transigit.
Nihil operæ in literis non collocat.
Nullum uacuum tempus ei facit multiplex studiorum cura.
Sic est literis addictus, ut uix otium sibi relinquat capiẽdo cibo.
Nihil sibi otij relinquit quãtum licet per ualetudinem.
Totum se libris dedit. Studijs tam operose insudat, innititur, inhæret, ut ne tempusculum quidẽ sibi reliquũ faciat sarciendis corporis uiribus.
Dies uitæ suæ omneis in literis insumit.

Studio literarum omneis annos conterit.
Gratijs ac musis sacra nunquam non facit.
Inpensam operam capessendæ scientiæ dedit.
Se totum studio literarum consecrauit, deuouit, dicauit.
Gymnasia literaria frequens cultor atterit.
Musæ adiscendis literis sacra crebro pede terit.
In studiorũ campo sese iugiter exercet.
Homines in admirationem rapit tanta in literas pertinacia.
Sermone uix queam consequi, quàm pertinaci indulgentia literas amplectatur.
Eum à literis nullum otium abstrahit, uoluptas auocat nulla, somnus deniq; nullus retardat.
Pulcherrimum ducit literis ipsis cum philemone aut insenescere, aut inmori.
Vir in literarum curriculo diligẽtissimus, accuratissimus, impigerrimus.
A studijs uix est otium scalpendis, ut aiunt, auribus.

Excell[illegible] in literis.

Vir omnis doctrinæ princeps.
Theatri literarij seu Roscius alter.
Vir in literis summus.
Plato philosophorum Achilles.
Hieronymus theologorum Homerus.
Paulus theologorum primarius, præcipuus, facile primus.
Ambrosius theologicæ militiæ antesignanus, signifer, uexillarius, primipilus, uexillifer.
In politiori literatura palmam tenet.
Primã laudẽ obtinet. Primum obtinet locum.

M.C.

M.C. *eloquentiæ arcem tenet.*
Vir est qui fastigium omniū disciplinarum tenet.
Obtinet principatū. In cultiori theologia regnat, dominatur, primas tenet. In l̃ris humanioribus præcellit.
Nulli est secundus. Tam nemini cedit, quàm alios lõge superat. Nullo inferior est. Nemine posterior.
Omneis procul à se relinquit.
Oẽs relinquit à tergo. Albis, ut aiũt, equis præcurrit.
Longo interuallo antecellit, anteit, præit, præcellit, præcurrit, præcedit.
Vnus est ex cultioris literaturæ proceribus.
Est theologus inter ætatem præstanti scientia.
Vir in bonis disciplinis graui authoritate præditus.
Nulli è primo loco inter medicos cesserit.
Primarias parteis in studio theologico, nemo non tribuit. N.
Si plures essent, [redacted] *similes, nihil haberẽt hæc sæcula cur antiquitati inuiderent.*
Artes oẽs nouit [redacted]. *Nullũ omnino doctrinæ genus est, in quo non sit exquisite uersatus.*
Nulla est disciplina quàm non ad unguem perdidicerit, adeo ut in una sola qualibet laborasse uideatur.
Quicquid unquam bonæ eruditionis ab egregijs authoribus repertum ac traditũ est, id uniuersum unus hic absolute perceptum cognitumq; habet.
Omni arte præcellit. Cæteris omnibus doctrina antestat, & eruditione longe anteit.
Literarum omnium sine controuersia antesignanus.
[redacted] *est cuiusuis disciplinæ promus largissimus.*
Fons omnium disciplinarum uberrimus.

Fons

Fons & ,ut uerius dicam, oceanus omnigenæ literaturæ.

[redacted] orbem illũ doctrinæ, quem græci ἐγκυκλοπαιδείαν, uocãt absoluit. T[redacted]us est numeris finibusque omnibus absolutißimus.

In omnibus ingenuis artibus ita uersatus est, ut excellat.

Solidæ synceræq; theologiæ ter maximus heros.

[redacted] eum censeo quem platones ipsi, quem cicerones, quem fabij suorum ordini inseruissent.

Dignus quem orthodoxorum theologorũ centuriæ suis sedibus fuerint dignatæ.

Vir est inter eruditißimorum coronas iure numerandus.

Bonarum literarum numeros omneis fœlicißime absoluit.

Est author claßicus & primæ dignitatis.

Scriptor notæ primæ, uir primæ notæ, primique ordinis.

In mansuetiori humanitate eminentißimus.

Inter literatos est ueluti patritius senator ijq; ordinis.

Omneis sine dubio in studiorum genere procul à se reliquit.

Peruigil musarum sacerdos.

Antistes omnis literarij ordinis ac ueluti ptomysta.

In theatro literario primis subsellijs collocandus.

In omni genere studiorum tam exacte perfectus, ut nihil sit quod præterea desyderes.

Inter clarißimos literarum professores celeberrimus.

Est gratiarum musarumq; omnium choro stipatus si

quis

quis omnium magis.
Non uideo cui sit nomine literarum conferendus.
Non uideo in qua re alijs cedat [redacted].
Habet nostra ætas [redacted] *(deum immortalem)quanta linguarum, quanta disciplinarum omnium scientia præditum.*
Inter meliorum literarum proceres & mystas non postremus.
Literarum omnium eminentißima cognitione nobilis.
Tam absolute tamq; exacte eruditus, ut nihil sit prætere a requirendum.

Excellit in uariis disciplinis.

Grammaticorum laboriosos canones excußit.
Rhetorum flosculis abundat.
Dialecticorum argutias callet.
Phisices arcana peruestigauit.
Supermundanæ sapientiæ ardua superauit.
Theologorum abdita perspexit.
Poëtarum omnium omnes fabulas mire tenet.

Exercitus in literis.

Homo est lectione multa exercitus.
Palestræ literariæ miles exercitatißimus.
Literarum certaminibus etiam inter milites exercitatißimos excellit.
Eius labor literarum periculis clare integrèque uersatus est.
In militia literaria exercitatißimus.
Homo est multæ ac propè infinitæ lectionis.
Fidelißimus bonarum literarum miles.
sub auspicio apollineo succinctißimus miles.

In muſarum ſtudio nulli ſecundus.

Literarum exercitatione omnibus fere pilam præripit.

In muſarum ſtudio accuratiſſime exercitus.

Veteranus palladis miles conſummatiſſimusq; præſul.

Cum Muſis ſepiuſculè congreſſus decertauit, digladiatus eſt.

In harenan Palladiam deſcendit, unde uictor tandem rediit.

Nuſquàm haſtam abiecit.

Certamine literarum acerrimus fuit.

Eleganter & ornate loquitur.

Eſt romana facundia nobilitatus. Latina eloquentia ſpectabilis. Eloquij latialis nitore conſpicuus.

Homo ornatioris eloquij.

Homo ornatiſſimæ facundiæ. Cultus eſt & eloquens.

Facundia ac nitida elocutione utitur.

Loquitur omni barbarie procul repulſa.

Singularis eloquij ſuauitas demanat ab ore.

Eſt uelut quidam eloquij romani deus.

Cum ſumma uerborum elegantia ſermonisq; uenuſtate atq; gratia declamat.

Ciceronis elegantiam atq; iucunditatem in dicendo egregie exprimit.

Quis eloquentian (quæ in eo eſt ſingularis) maiorem deſideret is mihi ſuauitatem in melle deſiderare uidetur.

Tãtum cultus & nitoris ineſt linguæ eius, ut ad ſolam audientium delectationem genitus uideatur.

Suauiloquo lepore ualet.

Rhetoriſſat, & muſas latias ſtudioſe colit.

Hic demosthena tulliumq; uincit,linguæ præcipuos,duces'q; summos.
Est latina facundia celebratus.
Vir cultissima facundia præcellens.
Orator est haud hercle ignobilis.
Est inter romanæ linguæ quirites elegantissimus.
In eius ore purissima residet latinæ linguæ proprietas.
Sessitat in labris suada diserta tuis.
In labris pytho stat reuerenda tuis.
Eius labris persuadendi deam (quæ à græcis pytho,à nobis suada & suadela dicitur) sessitasse nemo nescit.
Orationis & eloquij suauitate clarus.
Est latinæ linguæ delicium. Romano splendore suũ uenustat eloquium.
Terse,nitide ac præsse loquitur.
Mira inest uerbis eius elegantia.
Loquitur summa uerborum munditie atq; luce.
Nihil tuo eloquio politius,excultius,eruditius.
Intelligunt omnes hunc tantum facundiori eloquio cæteris præstare,quantum eruditione singulari.
Tam facundus existimatur ut si ipse Hermes cœlo descenderet,nec elegantiore, nec beatiore facundia usurus uideatur.
Latine loquax.
Homo omnium facundissimus quem optimo iure suadæ medullam quis dixerit.
Quæcunq; eloquitur incredibili uerborum suauitate dulcescunt.
Incredibili quadam suauitate uerborum utitur.
Ei loquenti illa Homerici senis mella profluere uidētur.
Nihil

Nihil non erudite & ornate: nihil non distincte & ad amussim loquitur.
Oratio eius pura est, aperta & facilis.
Dulcis sermo, proprius, tersus, exquisitus & grauis.
Eum dicas uberrimum quoddam eloquentiæ horreum.
Musam quandam, non hominem loqui contenderes.
Illi rhetorica subseruit, & ad unguem nota est.
Illi domestica sunt & familiaria rhetorica præcepta.
Dum loquitur iurares esse Demosthenem, aut si quis Demosthene superior esse potest.
Exactißima dicendi facultate ualet.
Eius ex ore fluit oratio melle suauior.
Eius oratio fluit, ut secum rapiat auditorem.
Hunc præter summam eruditionem dos eloquentiæ commendat.
Mellita quædam suauitas eius ori insidet.
Tam expolite loquitur ut ne Cicero quidem politius.
Nihil eius sermone suauius, mellitius, nitidius.
Est quædam medulla suadæ.
Flexanimam quadam suadelam in dicendo refert.
Eius sermone è ditißimo quodam pectore in morem lepidißimi fontis scaturiunt.
Pure integreq; loquitur.
Syncere, candide, nitideq; eloquitur.
Incorruptus est ille sermo.
Nemo enim tam ferus, quem illi purus synceruſq; sermo non protinus demulceat.
Præstantißimus est cum omne genus eruditione tum uel maxime linguæ latialis gloria.
Linguæ latinæ gloria insignis.

Nullius

Nullus est dicendi candore eo superior.
Vir in narrãdo miræ iucũditatis & clarißimi cãdoris.
Tanta est eloquentia præditus ut omnes alios quoscũq; putes aut ranas seriphias, aut achãntas cicadas.
Tanta uenustas illius sermonibus inest & polities & sapho(dixerim)plusquam attica, ut nihil eius eloquio sit uenustius.
Vir dicendi maiestate & orandi pstantia clarißimus.
Hoc homine facũdius quicquã dicere mihi religio est.
Nihil eius eloquio tersius, cultius, castigatius, emaculatiúsue audiri potest.
Hic unicus omnes dicendi ueneres amplexatur.
Musarum blanditiæ & illecebræ ei sane quàm frequentes sunt.
Est supra quàm dici queat eloquentißimus.
Est typus atque simulachrum, totiusq; latialis politiei effigies.
Huius uiri facundia plerisq; uidetur ad formandam eloquentiam sola sufficere.
Rhetorũ flosculis uenustatus, ueneribus oratorijs, lenocinijs, coloribus, pigmentis, ceruisijs, myrothecijs, apparatu, luxu, diuitijs, opibus, blanditijs, illecebris, uenustate, luce, mundicia, mundo, lepore, cõcinnitate, artificio, dexteritate, politie, ornamẽto, iocis, salibus, ueritate, splẽdore, decore, honestamẽto, ornatu, stylo, gratia, elegãtia, eloquio, cõdimẽto, aculeis, melle, cãdore, festiuitate nitore, gẽnis, ευμουσια, cultu, delectu, eminẽtia facũdia amœnitate, præstãtia, iucũditate, hylaritate, modestia, modulis, modulamine, harmõia, acrimõia, acutie, cõcẽtu, solertia, suauitate, suauiloquo, suaueolentia

tia,urbanitate comitate gratiàque uerborum excomptus,comis,placidus,argutus,gratiosus.

Ex ciceronis ludo tanquam ex equo troiano innumeri oratoriæ disciplinæ heroes fortißimi prodierunt,in quorum albo haud absurde annumerandus est.

Huic est eloquentia & insignis oratio acuminis & solertiæ plena.

Eius orationi inest ornatus cũ summa perspicuitate.

Orationi eius uerborũ inest facilitas, & facilitati inuentionum non deest ornatus.

In hoc homine reginam rerum eloquentiam inuenias in quo sunt cathonis grauitas,lelij lenitas,gracchi impetus,cesaris calor,hortensijq; distributio,& ciceronis opulentia.

Eleganter ſcribis.

Epistolium scribis eleganti structura.

Filo oratorio affabre contextum,oratoria scaturigine respersum.

Scripta tua sunt piperatæ oratorum facundiæ coherentißima.

Scribis terse,nitide & expolite.

Scripta tua sunt miro uerborum cultu expolita.

Nihil scribis nisi ingenio perfectum & industria elaboratum.

Scriptis tuis nihil põt esse neq; doctius neq; sapidius.

Scriptorũ tuorũ genio delectantur oẽs, tã lepida sunt.

Scripta tũa diuite quadam sñia atq; uerborum copia aurei fluminis instar exuberant.

Spirante minerua,hoc elucubratum est.

Scripta tua ſunt eloquentiæ pigmentis adeo uenuſtata ut in eis eloquij lumen ſplendicet.

In tuis ſcriptis uelut quoddam eloquij latialis lumē ſplē-dicat. Scripta tua ſunt myrothecio iſocratico affa-tim delibuta.

Scriptis tuis ineſt cōcinna facilitas & facilis cōcinnitas.

Nemo eſt quem feſtiuitas tui ſtyli nō protinus pelliciat.

Beatiſſima in ſcriptis [redacted] rerum & uerborū copia. Pauli

Multum ei ineſt eruditæ facilitatis,

[redacted] eſt uerborum delectu religioſus, & proprieta te perſpicuus. Paulus

[redacted] uerborum ſupellectile diues. Pauli

Compoſitione expeditus.

Veneribus oratorijs gratiſſimus.

In ſcribendo uidetur eſſe gratiarum choro ſtipatus.

[redacted] ſtylus placidus, ſedatus, inaffectatus. Pauli

Stylus [redacted] eſt ſui undiq; ſimilis, apertus, ſimplex, mo deſtiæ plenus, doctus, eruditus, perpolitus, nihil uſ-quā habens ſcabri, contorti, conturbati. Pauli

Quem non (obſecro) ſuauitas illa tuorum ſcriptorū tan-ta, elegātia tam diues, tot ſales, tot aculei, argutiæ, tan-ta eruditio, tāta uarietas, tātæq; ubiq; ueneres & gra tiæ delectant.

Scripta tua ſunt promiſcua uenuſtate atq; luce mundi ciaq; uerborum perornata.

Sunt lepidis & uenuſtis uocum modulis uincta.

Sunt demoſthenio lepore exculta.

Miro uerborum lenocinio phalerata.

Multijugis ſermonis oratorij phaleris redimita.

Eleganti atq; abſoluta uerborum cultura elaborata.

Non sunt à romani eloquij puritate aliena.
Sunt uenustissimis delectisq; uerbis ac sentẽtijs plena.
Literæ tuæ sunt non solũ eruditæ(quod tibi perpetuũ est)uerumetiam gratijs,leporibus,salibus sic undique scatentes,ut nemo sit tã plane agelastos quin his legẽdis plane hylarescat.
Tibi perpetuum est,peculiare,& propriũ quàm eruditissime scribere.
Quæ scribis complere apes floribus & innectere uidentur.
Quæ scribis abunde lectorem reficiunt,tam grata sunt & elegantia.
Mirum est quantum in scriptis tuis sit humanitatis & uenustatis,quàm arguta,quàm dulcia,quàm nitida sint dictu mirum est.
Nihil nõ elegans pensiculate scribis & enucleate.
Lepide & uenuste sic scribit,ut prorsus melius fieri posse nihil censeas.
Scripta sunt multo uenustatum colore depicta & uariegata.
Tua scripta eximiam dicendi facultatem referunt.
Scripta tua sunt ita examussim perfecta,atq; ad summum absoluta,ut ne ab liuore quidem aut momo ualeãt reprehendi.
Tuis pereruditis scriptis summam uerborũ elegantiam, summum nitorem,splendorem,candorem adiungis.
Scripta tua sunt omni elegantiarum genere ornatissima.
Scriptis tuis nihil est doctius,candidius,politiusq;.
Illud tuum scribendi genus minime triuiale est,quinimo
cultum

cultum, subactúmque, sparsum denique optimarũ lectio num fruge.
Compositissima sunt tua scripta, & quàm fieri potest e laborata.
Scriptis tuis haud parum lucis & splendoris inest.
Musæ omnes certatim tibi scribenti aspirant.
Nihil non erudite & ornate, nihil non distincte & non adamussim scribis.
Tua scripta adeo fluunt: ut secum rapiant lectores.
Tua scripta adeo multam uariamq; resipiunt lectionem.
Tuis scriptis uerborũ mundicies nunquã non accedit.
In tuis scriptis nihil uideas nisi politiem uerborum, beatamq; rerum & sententiarum copiam.
Scriptis tuis accedit romanæ proprietatis peritia summe admiranda.
Scripta tua sunt omni uenere chariora longeq; cultiora.
Sunt ad Aristophanis lucernam elucubrata.
Oleum lucernamq; & demorsos ungues resipiunt.
Demosthenis aut Epicteti lucernam olent.
Hæc ego crediderim Venusina digna lucerna.
Varijs rhetorum schematis lasciuiunt.
Innumera latini sermonis ubertate instar læti graminis luxuriant.
Est festiuus in tuis scriptis nitor, & gratissima latinarũ uocum exuberantia.

Græce doctus,

Est græca facũdia insignis. Atticæ linguæ angulos omneis penetrauit. Attici sermonis puritate lucidissime splẽdicat. Græcarũ literarũ fœliciter studiosus.

Est græcas res literasq; atticas perdoctus.
Non mediusfidius athenas ipsas esse tã atticas dixerim.
Est græca facundia præditus.
In literis græcis callentissimus.
Literarum græcarum longe peritissimus.
Græcæ linguæ haud omnino imperitus.
Tuis musis etiam accessit græcitas.
Hominẽ Romanum ne tam græcè loqui credas?
Græcarum literarum peritia clarissimus.
Singulari græcæ literaturæ peritia admirandus.

Græce & latine doctus.

Vir est græce iuxta ac latine doctus.
Graium simul & latinum spirat eloquium.
Vtroq; dicendi genere ualet.
Latio & attico cœlo genitus creditur.
Fato quodam benigniore huic datum est & latio & attico cœlo nascier & educarier.
Hic utrãque linguam colit & fouet.
Vtraque lingua sciens est & ualens.
Quicunque hominem loquentem audiunt dum græca loquitur, athenas ipsi fuisse patriã, dum linguã latinam culto ore modulatur, romano solo genitum existimãt.
N. utranque literaturam adeo implet, ut utram magis haud satis constet.
Græcam & nostram mineruam pulchre amplectitur.
Est utriusq; linguæ quasi cynus.
Est utroque dicendi genere præstantissimus.
Tam græcis quàm latinis literis ornatissimus.
Non facile discerni potest quæ linguarum sit ei insititia & quæ genuina.

Eum

Eum non latina modo sed & græca literatura plurimũ exornat.

Est cultiorum literarum amator præcipuus.

Non modo iure consultissimus uerumetiam græca pariter'q; latina lingua doctus.

Insueuit literis græcis, & latinis operam dare & euoluendis bonis authoribus.

Immiscet græca latinis.

Latino sermoni semper græcanicæ quippiã supellectilis intertexit.

Vbertatem sermonis romani græca grauitate condire solet.

Splẽdescit magis atq; liquidius enitescit & tãquam peregrinarum adiectione gemmarũ ac merciũ conditor, ac illustrior fit latina oratio, ubi quippiam græcanicæ supellectilis intertexitur.

Habet bonum ingenium.

Est acrimonia ingenij præditus.

Comi & perbenigno præditus ingenio.

Est egregio ingenio præstans.

Amœno acrique ingenio clarus.

Habet ingenium fœlix, & bene natum.

Est fœlici fœcundoq; natus ingenio.

Nihil hoc adulescente ingeniosius.

Nihil eius ingenio præstantius.

Acri & singulari ingenio clarus.

Ingenio maxime ualidus.

Vir est non uulgari ingenij dexteritate conspicuus.

Ei innata est facilitas præstantiaq; ingenij.

Illi a natura insitus ingenitusq; est ingenij uigor.
Ingenij est excellentißimi.
Est impigro atq; acri ingenio.
Est facilis in excogitando & ad discendum promptus.
Innata est illi claritudo ingenij.
Solertia ingenij plurimùm ualet.
Ingenij dotibus cumulatissimus.
Ingenij claritate insignis.
Optimo natus ingenio. Fœlicissimo ingenio natus.
Non est exiguum quicquid est in eo ingenij.
Summa ingenij gloria clarus.
Ingenij gloria cæteris omnibus antecellit.
Summa ingenij gloria præditus est.
Perurbano & maxime festiuo ingenio natus.
Eius facies ingenium arguit fœlicissimum.
Eius scripta mihi speciem acris uegetiq; ingenij præbuerunt.
Deum immortalem quã felix, quàm iucũdum, quàm prõptum hominis ingenium.
Iuuenis est festiuo feliciq; ingenio ac summæ spei.

Indolis bonæ.

Mira in hoc adulescente indoles effulget.
Est bonæ atque inculpatæ indolis.
Huius adulescentis prima ætas manifestum iter ad uirtutes ostendit.
Est egregia indole insigniter clarus.
Ingenij mansuetudine insignis.
Spectatissima indole clarus.
Nulli non est probata sua indoles.
Eximia spe & summa indole præditus.

Est ea eius indoles ut nemini non magna polliceatur.
Facit eius indoles, ut de eo egregiam spem cōspiciamus.
Prælucet in adulescente lumen quoddam bonæ indolis.
Præclara omnia nobis promittit eius perquam fœlix indoles.
In caussa est eius indoles fœlicissima ut magnæ sit expectationi.
Magnam de eo expectationem indoles nobis promittit.
Est iuuenis ex sua indole natus ad summam eruditionem.
Indolem habet musis gratiisq; natam.
Nihil adhuc uidi eius indole generosius, amabilius, fœlicius.
Vere iuxta Salomonis dictum: animam sortitus est bonam.
Eius genium ad res maximas dotibus omnibus instruxisse uidetur natura.
Nihil eius indole præstantius, clarius, insignius.
In puero hoc mirifica indoles uirtutis apparet, & ingenij lumen elucescit.
Nihil in hoc iuuene ineptum, nihil improbum, nihil immodestum, non inuerecunda frons, non latum supercilium, non lucentes oculi, non proterua lingua, non incōstans cultus, nihil ubiq; postremo uel in facie, uel in gestu indecorum.
Egregiæ cuiusdam indolis specimen dedit.
Ego hominis ingenio delector unice.
Adolescens prorsus indole diuina, docilitate incredibili, probitati uirtutiq; natus, ad hæc amabili quadam morum grauitate.
Iuuenis bonæ spei, & in quem rectè beneficiū cōtuleris.

Dici non potest quàm mihi placeat tua indoles.
Tua mihi indoles magis ac magis arridet.
Indoles erecta uiuidáque, animus ardens, excelsus, & ad humanitatē propensissimus summa uigilantia prudētiáq; prӕditus.

Nobilis.

Nataliū claritudine cōspicuus. Claris natalibus ortus.
Summo loco nobiliq; genere ortus.
Splendore nataliū cōspicabilis. Ingenua stirpe satus.
Ingenuis parentibus ortus. Illustri ortus familia.
Nomine & natalibus suorum maiorum clarus.
Non humili loco natus. Natus è gente nō obscura.
Non obscuro genere prognatus.
Genere haud ignobili gloriosus.
Mon infimo loco natus. Apprime nobilis.
Clarus genere atq; operibus uir. Generoso sanguine creatus. Eius natalibus nihil est nobilius.
Nihil eius genere illustrius. A multa seculorū memoria maiorum suorum honos eum illustrauit.
Alto loco natus. Est conditionis haud abiectӕ.
Vir supremӕ conditionis. Nobilitatis nō despiciendӕ.
Natalium luce splendicat.
Vir splendore generis insignis. splendore

Bene moratus.

Varia morum honestate prӕditus.
Bonis moribus uberrime succreuit.
Morum integritate conspicuus.
Singulari cultiorum morum prӕstantia efflorescit.
Cultissimis purissimisq; moribus pellucide floret.
Animus eius est uaria morum honestate compositus

Defecatis moribus genuináq; probitate clarus.
Bonis moribus innutritus. Elegantiorum morum ho-nestamento undecunq; refertißimus.
Elegantiorum ſplendore morum clareſcit.
Vir moribus bonis conſpicuus.
Præclaris moribus & excellenti uirtute inſignitus.
Quem ſuorum morum integritati conferendum autu-mem, reperio certe neminem.
Nihil ſuis moribus cultius eſt.
Nihil ſuorum morum elegantia ſuauius, nihil mellitius.
Adoleſcens moribus ſuauißimis.
Mira ſuauitate morum nemini non charus.
Vitæ ac morum elgantia celebratus.
Eſt moribus mellitißimis.
Mores habet longe omnium candidißimos.
Eſt moribus pluſquàm niueis. Mores habet inculpatos.
Vir immenſo candore morum obſeruandus.
Clauo purior, gubernaculo putior. Inculpatè uiuit.
Moribus eſt unlequaq; integris & incõta minatis.
Vir præter mores candidißimos utriuſq; literaturæ pe-ritißimus. Morum integritate inſignis.
Vir fide ſyncerißima, moribus pluſquam niueis.
Vir incredibili morum ſuauitate clarus.
Mira facilitate morum conſpicuus.

Prudens.

Eſt prænitentis homo prudentia.
Virtute prudentiæ præſtantißimus.
Præclarum totius prudentiæ ſpecimen.
Prudentißimus paßim uel apud aniculas habetur.
Viua prudentiæ imago.

Viri prudentis exemplar.
Solidam atq; expressam prudentiæ ideã est consecutus.
Illi gaza quædam omnis prudentiæ prodiga(ut aiunt) manu est elargita.
In hoc homine certat prudentiæ æqualitas cum probitate morum.
Existimant omnes prudentiam quasi lumen aliquod cæteris extinctis in eo elucescere.
Si quis absolutum ueræ prudentiæ exemplar requirit, à nemine rectius petierit, quam à.N.
Nomine prudentiæ uenerandus.
Multis prudentiæ nominibus suspiciendus.

Sapiens.

Singulari sapientia præditus.
Homo est spectabilis sapientiæ.
Perspectißimum sapientiæ exemplar.
In numero uirorum sapientum merito habendus.
Sapientiæ studiosißimus.
Sapientiæ radios in eo prospicere est.
Existimant quiuis, omnium oculos in eum ob singularem sapientiam coniectos esse.
Sapientiæ luce conspicabilis.
Ornatißimæ sapientiæ uir. Dignus phœbi tripode.
Dignus qui nomine eximiæ sapientiæ, qua est præditus, epulis diuûm accumbat.
Singulari sapientia summus.
Nomine sapientiæ admirandus.
Vir cuius sapientiæ nihil deest.
Dignus qui omnium consensu sapientißimus iudicetur.
Tantos in sapientiæ studio fecit progressus: ut poßit re-

gere consilijs urbes & emendare iudicijs.
Hunc hominem dos sapientiæ, uitæ sanctitati coniuncta non parum commendat.
Omnibus ueræ sapientiæ dotibus cumulatißimus.
Catone sapientior.
Vir publicarum priuatarumq́; rerum administrationi per sapientiam suam accommodatißimus.

Virtuosus, ut barbari aiunt.

Eximia uirtute præditus.
Homo multijuga uirtute præcellens.
Omnium luce uirtutum clarescit.
Omnigenis uirtutibus adornatus.
Splendidis uirtutum ornamentis decoratus.
Summa atq; singulari uirtutis excellentia clarus.
Virtutum propè omnium amplitudine insignis.
Vir omni uirtutum genere instructißimus.
Absolutum uirtutis exemplar.
Viua uirtutum imago.
Virtutis gratia admodum uenerandus.
Numeris finibusq́; omnibus absolutæ sunt suæ uirtutes.
In eo uirtutum penè omnium quasi quidam concentus exauditur.
Est multis magnificisq́; uirtutum titulis honestatus.
Virtute ipsa clarior, atq; uirtutis præconio superior.
Eximio uirtutum splendore coruscat.
Princeps omni uirtutum laude cumulatißimus.
In hoc homine quasi lumen aliquod uirtutis prospicere uidemur.
Velut in speculo positus se præbet alijs formam atq; exemplar uirtutum.

Vir est non parũ multis uirtutũ ornamentis affectus.
Splendorẽ atq; ornamẽtũ uirtutis nusquam nõ retinet.
Animus totus est ad solam uirtutem inflexus.
Est uirtutum experimentis ipsa nobilitate clarior suarumq; uirtutum uestigia ubiq; impreßit
In hoc homine uirtus se per omnes numeros omnibus palàm ostendit.
Vir est qui ornamento uirtutum procul excellit atq; eminet.
Quanta uirtutum gloria præstet dici non facile queat.
Suæ uirtutes literarum monimentis ita sunt proditæ ut nec meo nec cuiusquam eloquio indigeant.
In hoc homine lucentißima omnium uirtutum ornamenta cernere est.
Diceres naturam eum ad solam uirtutem dotibus omnibus instruxisse.
Iudicares hominem soli uirtuti natum.
Virtutis uere custos tutelaq; honesti.
Virtutes habet in numerato.
In eo quã plurima uirtutum ornamenta satis elucescũt.
Homo est summa uirtutum integritate spectabilis.
Animum habet omnigeno uirtutũ flore fragrãtißimũ.
Absolutißimum omnium uirtutum exemplar.
Gratulor tibi quód immortalem tuis egregijs uirtutibus gloriam conciliaueris.
Cumulantißimæ uirtuti tuæ luculentam copulasti doctrinam.

Fortis & magnanimus.

Vir est corporis uiribus & animi magnitudine pariter insignis.

Vir præ

Vir præter cæteros magnanimus.
Omni animi magnitudine & cōstantia præstantißimus.
Egregia animi claritate compositus.
Est unicum fortudinis specimen.
Magnanimitatis norma.
Viribus pollens & animi magnitudine clarus.
Vtraq; fortitudine præstans.
Homo est excelsi, præstantis, inuicti, masculi, generosi, alti, heptabei animi.
Homo animi non ignaui, sed excellentis.
Vir supra humanū modū magnitudine animi præditus.
Fama est hunc sua tempestate corporis robore & animi magnitudine longe alijs præstitisse.
Huius uiri fortia facta per uniuersum orbem iam clara celebrantur. Accessione uirium factus est fortior
Vbi res præclara uersatur ibi se semper impigerrimum exercuit. Fortis & præpotentis animi.
Mascula uirtute conspicabilis. Milone fortior.

Iureconsultus.

Est legum ciuilium consultißimus.
Est peritißimus iuris. Legitima scientia conspicuus.
Legum peritia insignis.
Nihil illi deest ad legitimæ disciplinæ perfectionem.
Hic iuris nodos & legum ænigmata soluit.
In disciplina iuris & noscendis interpretandisq; legibus scientia fuit illustri.
Iuris prudentiæ candidatus.
Vtriusq; iuris cognitione clarus.
Iuris legumq; peritus.
Vtriusq; iuris professor clarißimus.

Sobrius.

Est cibi potusq; parcissimus.
Exactissima frugalitatis norma.
socrate Curioq; frugalior. Curius alter.
Non tam frugi erat Curius.
Frugalitatis, parsimoniæq; laude conspicabilis.
Vitam suam quamplurimum continenter agit.
Est uir frugi. Vir ciborum potusq; continentissimus.
Frugalitatem accurate obseruat, ut quæ est bona ualetudinis custos.
Est inimicus luxuriosis epulis & non edax.
Eum uini cibiq; esse quàm parcissimum ne inimici quidem negarent.
Est alienus immoderatæ uini abundantiæ.
Est ab omni immodico ciborum usu auersus.
Est osor lautitiarum.
Omnia luxuriæ irritamenta est exosus.
Si quis sobrietatis nomine est commendabilis, hic omnium maxime.
Stoicus magis quàm Epicureus si uitæ suæ genus à secta uelis perpendere.
Ciborum lautiorum abstinentissimus.
Nemo omnium est eo uno in delectu ciborum minus morosus.

Probus.

Genuina bonitate præditus. Nihil suo genio melius, suauius, mellitius. Genuina ei inest probitas.
Multa probitate conspicuus.
Egregiæ uitæ synceritate clarus.
Vir recti semper conscius. Nullo uitiorum dehone-

ſtauento conſpurcatus.

Nulla internarum ſordium labecula reſperſus.

Nullo peccati næuo deuenuſtatus.

Vir ipſa probitate melior.

Tam ſancta tamq; ſyncera eſt tuæ uitæ integritas, ut credaris ab omni fece terrena igne diuini amoris excoctus.

Nihil unquam cupidè, nihil quicquam improbe, aut impotenter egit.

Eſt cădidis moribus formatus. Niuea *pbitate candidus.*

In eo præ cæteris peculiariter elucet mellita quædam morum ſuauitas ſumma cum dignitate copulata.

Auerſum ab omni turpitudine animum habet, habuitque ſemper.

Abſtinuit ſe à peccato.

Lubricum adoleſcentiæ iter integre & puriter egit.

Semper à uitijs quàm longiſſime receßit.

Remotos egit primos adoleſcentiæ annos ab omni criminis ſuſpicione.

A nequitia & corruptelis alieniſſimus.

Iuuentam egit non ignauia marceſcentẽ, non abiectiſſimis ſcortis, non aleæ, non luxuriæ deditam, non uentri ſomnoq; indulgentem, non alijs illecebris irretitã, quæ generoſos animos frangunt, & eneruant.

Adultus.

Exceſſit ex ephebis. E pueris exceſſit. Pubertatem eſt ſupergreſſus. Pubertatis annos eſt ſupergreſſus.

Per ætatẽ adoleuit. Atq; ubi iam matura uirũ te fecerit ætas. Natu iã *grãdis. Eũ maturior ætas iã uirũ fecit.*

Exceſſit ex ephebia.

Optimus miles, dux, rex imperator.

Vir rei bellicæ gloria maxime strenuus.
Vir magnus gloria, magnisq; rebus gestis.
Manu strenuus & bellator illustris.
Militaris disciplinæ admodum peritus.
Militaris disciplinæ obseruantissimus.
Vir est qui ob insignem fortitudinem Achilles gallicus dici meretur.
Hunc prædicant omnes in prælijs strenuum & omnium quæ pugna exigit artificem.
Nouit hic omnia, quæ ad militiam spectant.
Cuncta militaria munera accuratissime obire didicit.
Rerum gestarum magnitudine & honorum atque uitæ dignitate illustris.
Summus imperator. *Imperator ter maximus.*
In consilijs rerum maximarum ac administratione totius reipublicæ præclarissime uersatus est.

Rex optimus.

Nihil non regium agit.
Agit regem nulla ex parte non egregium.
Illustrissimus princeps. *Rex excellentissimus.*
Nihil antiquius habet quàm pacem quæq; ad reipubli. commodum faciunt. *Ei inest animus uere regius.*
Nihil magis regium ducit quã paci & pietati cõsulere.
Habet pectus uere regium.
Omne studium omnésque uires confert ad pacem orbi sarciendam.
Latrocinia mira seueritate compescit, nocentes profligat, bonis legibus suum uigorem reuocat.
Regijs ornamentis decoratus. *Nemo hoc rege incorruptior.*

ruptior.
Nihil hoc uno æqui iustique est amantius.
Nemo extitit hoc uno in regia functio ne dexterior.
Hic unus multorum heroum dotes, ac decora suis retulit, Ptolomæi Philadelphi studium erga bonas literas. Alexandri Magni felicitatem, Philippi ciuilitatem, Cæsaris inuictam uim animi, Augusti suauitatem, Traiani mansuetudinem, Alexādri Seueri integritatē. M. Antonij doctrinā, Theodosij pietatē: & si quid aliud maius esse potest.
Omneis regij animi dotes habet in numerato.
Princeps domi forisq; uenerandus.
Prælio acerrimus, & bonus consilio.
Luctantes populos benigno premit Imperio.
Optime præest suo gregi.
Imperiali arce sceptra tenens qui animos subditorū mollit, iras temperat, & prudenter moderatur.
Lege diuina instructus, scit premere, & laxas interdum illis dare habenas.
Ritè regit dictis animos, & pectora mulcet.

Deuotus(quod dicunt).

Cœlesti contemplationi addictus, deditusq;.
Iugi rerū cœlestiū contēplatiōe altissimè distringitur.
Sic incumbit contemplationi, sic ea penitus obruitur, ut momentaneum respirandi uix sibi permittat ociolum.
Solam rerum cœlestium meditationem uidetur animo gerere.
Nihil non diuinum animo, menteq; agitat.
Humana dispicatur, solis diuinis incumbens.
Se dedit soli spiritalium & supra mundanarum rerum
 contemplationi

contemplationi.

Inflexit animum ad ſola diuina pernoſcenda.

Animum habet ad diuina capeſcenda.

Maxima conſeruandæ religionis conſtantia clarus.

A continua ueri cœleſtiumq; contemplatione lato(ut dicitur)ungue minime deflectit.

Nihil non poſtponit Chriſtianæ pietati.

Eo eſt animo natus,ut omnia humana inferiora ſe eſſe exiſtimet,ſcliſque cœleſtibus inſiſtat.

Nunquam habet oculos ab exactiſſimo ſuperorum cultu remotos.

Quis nō meminerit,quàm ſit religiōis,& pietatis Chriſtianæ ardens cultor.

Cunctis eſt in aperto,quàm egregiam rebus diuinis operam inſumat.

Religioni ſuum tenorem,ſuamq; obſeruationem reddit.

Diuinæ potentiæ bene,ac conſtanter famulatur.

Eſt Numa religioſior. Socrate ſanctior.

Humilis ut uulgo fertur.

Nihil eo modeſtius. Modeſtiæ ſpecimē ſe præbet.

Seſe omnibus haud grauatim incuruat.

Pro ſua auguſta mãſuetudine,ſeſe omnibus æqualē facit

Maieſtatis ſuæ faſces & uexilla cunctis propè ſubminiſtrat.

Nihil in uita uidi hoc homine modeſtius,ſuauius,benignius.

Animum habet nulla in alios maleuolentia ſuffuſum,ſed admiranda modeſtia ſuffultum.

Omni conuicio cedit,tam eſt modeſtus.

Incuruat ſe cunctis non grauatim.

Maieſtatis

Maiestatis suæ fasces ac uexilla cunctis æque submittit.
Augusta sua mansuetudo se cunctis fermè æqualē facit.
Hic homo summæ eruditioni summam modestiā adiūxit.
Ab omni supercilio, fastuq́ longißime abest.

Fidelis.

Vir est fidei inconcussæ.
Vir fidei probatißimæ.
Laudanda est sua in omneis probatißima fides.
Ne ἀττικὸς quidem μάρτυς est hoc homine fidelior.
Est Iouis tabulis testis.
Omnibus gratißima est suæ fidei integritas.
Facile credo optimæ fidei autori.

Verax.

Homo omnium longe ueracißimus.
Veritatis perquàm studiosus.
Veritatis prædicandæ studiosißimus.
Vero ueriora sunt quæ prædicat.
Veritate ipsa ueracior est.
Suis dictis non sunt aut Apollinis oracula, aut Sibyllæ folia ueriora.
Vero uerius est quod astruit.
Suus sermo nunquam abhorret à ueritate.
Nunquam à uero aberrat, deflectit, deficit, desciscit.
Veritatem nunquam deserit, quæ (ut inquit Plato) dijs pariter & hominibus omnium parens est & origo bonorum.
Magnam uim ueritatis habent sua dicta.
Vir est ueritatis amicißimus, eiusq́ omnibus exhibendæ promptißimus.
Folium Sibyllæ semper recitat.

Multum ueri ſemper affert, crepat, intonat.
Adeò uera ſunt quæcunq; dicit, ac ſi ipſe cato dixiſſet.
Maximus cultor ueritatis.
Veritatem maximopere colit.
O magna uis ueritatis, quæ contrà omnium ingenia, calliditatem, ſolertiam, contráq; fictas hominum inſidias ſe per ſeipſam defendit.

Diues.

Eſt abunde diues. Ingens habet diuitiarum pelagus.
Illi abunde ſuppetunt diuitiæ.
Affatim ſuppetunt opes. Nihil ſuæ opulentiæ deeſt.
Copia opum & facultatibus pollet.
Eſt opibus ampliſſimis auctus.
Eſt probe ditatus. Eſt bene nummatus.
Sunt ei diuitiæ perinſignes.
Diuitiarũ nobilitate clarus. Vix cederet opibus Crœſi.
Ipſo Myda eſt gazis & Lydo ditior auro.
Eſt opibus præcellens.
Diues arat quantum decimus uix miluus oberret.
Nimias opes ei inuexit fortuna.
Opibus ad luxuriem plenus. Diues opum.
Diues ut nummos metiatur.
Vltra rem Callicratis diues. Auri ditiſſimus.
Immenſas opes luculentaſq; diuitias habet.
Diues agris, diues poſitis in fœnore nummis.
Magnas ſibi opes comparauit.
Illi rerum ſecundarum affluit copia.
Eſt Arabis ditior.
Cyniram opibus antecellit.
Lyſicrates alter. Eſt copiæ cornu.

Haurit è dolio. Habet lac gallinaceum.
Maximam bonorum myrmeciam sibi congeßit.
Ingentem auri farraginem nepotibus cumulauit.
Diues ad ambas usq; aureis.
Dextro hercule natus. Pecuniæ uir.
Vir prædiues. Nullius indigens uelut deus.
Auro habet suppactum solum. Crœsum opibus uincit.
Est Crœsus diuitijs. Est opulentior Crœso.
Pactoli diuitijs diues.
Corporis bona in eum natura ampliter congeßit.
Est Crasso locupletior.

Pauper.

Egestate laborat. Laborat ex inopia.
Omnibus diuitijs nudatus. Omnium rerum egenus.
Magna egestate sordescit. Est Codro pauperior.
Indigentior Iro. Codro mendicior.
Nudus tanquam ex matre. Nudior Leberide.
Suis facultatibus lapsus est. A pristina fortuna defluxit.
Ad inopiam uelis remisq; properat.
Ne obolum quidem habet unde sibi restim emat.
Nudior Paxillo. Tenelico pauperior.
Pedem ubi ponat non habet. Animam debet.
Accepit grauem in suis facultatibus ruinam.
Zonam perdidit. Est Pausone mendicior.
Omnem exutus est facultatem.
Omnibus opibus destitutus.
Est Clypeo simul & galea nudatus & hasta.
Adactus ad miserandam fortunam.
Aerumnis & pauperie deformatus.
Omnia secum portat. Theognis diuitias habet.

Est Agrippo sterilior. Ne nũmus qdē illi est plũbeus.
Cleomenis superat cubile. Manũ ad stipem porrigit.
Aliena quadra miserrime uiuit.
Exiguum cibum tremulo ore petit.
Est nulla aut humili fortuna.
Tenuis conditionis. Abiectissimæ fortunæ.
Eum omni humana ope habet fortuna spoliatum.
Est humanis opibus spoliatus.
Vitam duriter & misere transigit.
Suis manibus uitam duriter sibi suppeditat.
Vitam degit in magno squalore. Pauperie premitur.
Omnium rerum egens.
Quàm plurimæ eum premunt ærumnæ.
In summam egestatem proiectus est.
In magnam pauperiem præcipitatus.
Alieni auxilij egens. Fortunis omnibus uacuus.
Inops & alienam opem expectans.
De triuiali popularium fece. Humili de plebe.
Tenuis homo sortis. Tenuioris census.
Pauperrimæ conditionis.

Fauet studiosis, & doctos quoad potest adiuuat.

Homo est propensa in uiros literatos beneuolentia.
Bonas arteis earumq; professores plurimi æstimat.
Literis adeò fauet & patrocinatur, ut eas cũ hasta & clypeo ad libertatē & pileũ uocet. Exactissimas politioresq; literas adamat, ueneratur, suspicit.
Est cultioris literaturæ perquàm studiosus. Agit hic officiũ uiri humanioris, dum non disciplinis modo, sed etiã doctis impēse fauet. Virorũ eruditorũ genus
illi

illi quãplurimum placet. Professores atq; studiosos bonarũ artiũ ita cõplectitur & amat, ut æque cunctis suæ quasi maiestatis fasces submittat.

Est magnificus studiosorum Mæcenas.

Ne Mæcenas quidem fauentior fuit Horatio, non Messala Catullo, nec Pollio Maroni, nec Philippus Aristoteli, sed nec alius quispiam alij, quàm sua in cultores literarum diligentissima beneficentia.

Suum pectus iuuandis studiosorũ rebus natum uidetur.

Melioris lĩraturæ studia nõ nihil hactẽus collapsa sarcit.

Politiores literas cum ueteris adhuc inscitiæ patronis colluctãtes fauore suo fulcit, autoritate tuetur, splendore ornat, benignitate fouet.

Magnificis salarijs eruditißimos quosq; pfessores ĩuitat.

Benignitate non uulgari studiosos oẽs sibi destrinxit.

Multijugo officio studiosos rectiorum literarum demereri annititur.

Nullo officiorum genere studiosos non prosequitur.

Melioribus literis apud eũ non modo est locus, uerum etiam eximia dignitas.

Toto pectore bonas literas & earum cultores tuetur, fouet, alit, ornatq;.

Est pius antistes, sophiæ qui dona ministrat.

Apud hũc hoĩem lĩræ meliores sua habẽt gynecia, sua habẽt artes bonæ penetralia, sua Musæ ipsæ habẽt cõuenticula. Sua triclinia honestissimo & doctissimo cuique sunt patentia.

Omnigenũ pbatæ disciplinæ genus sua cubicula psonãt.

Non Socratica symposia de moribus doctius disserunt, nec cœnæ Macrobianæ argutius de literis disquirunt,

quam sui conuictores de omni tum humana; tum diui- na sapientia.

Eruditorum omnium est studiosissimus.

Cultioris theologiæ Professoribus impense fauet.

Theologiæ cultoribus ex animo bene uult.

Est præcipuus bonarum literarum fautor.

Singulari & propensa beneuolentia operantes in sacris Musarum complectitur.

Literarum amator magnificus.

Literatis nunquam patitur deesse patrocinium.

Optimus episcopus.

Est dominici gregis peruigil obseruator & custos indefessus.

Hic cũ inter aulicos primus agere posset, nusquam tamen ab ouilis sui conspectu ne unguem quidem latum abscedit.

Est saluti sui gregis sic semper addictus, ut animarum salutem potius quærat, quàm ouium lanam deglubat aut deglabret.

Omnibus est in confesso quantum sit suum studium obseruandæ nõ solum religionis, uerumetiam amplificãdæ.

Agit præsulem nulla ex parte non egregium.

Omnium eorum quæ ad curã gregis Christiani spectãt obseruantissimus.

Illi nihil est Christi gloria antiquius.

Dignitatem pontificiam uitæ integritati conduplicat.

Ornamento uitæ non minus quàm pontificio titulo clarissimus.

Dignissimus est qui pontificij muneris honore sit auctus.

Suscepto pōtificio munere cum laude eximia & summa ratione salutis popularis perfungitur.

Suæ uitæ ornamentis plurimum splendoris ac dignitatis addit muneri pontificio per se licet amplissimo.

Episcopus multis modis magnus ac suspiciendus.

Præsul reipublicæ Christianæ supra quam dici queat salutaris.

Episcopus nulla re non maximus.

Parochus æternæ hominum memoriæ commendandus.

Gregem Christi suæ curæ creditum sedulo tuetur, alit, fouet, pascit.

Episcopum agit omni ex parte integerrimum.

Sua uigilantia firmatur ecclesia & quæ ægerrime laborare cœperat, iam nunc membratim conualescit.

Auxilium expostulauit ecclesia quod grex suus iam persentiscit.

Tu pcul abhorres à ptomystarū nostri tēporis moribus.

Tu canum & auium oblectamenta aspernaris.

Tu morionum scortorumq; & lenonum greges fouere nihil curas.

Non es addictus studijs improbis sacris ordinibus minime conuenientibus.

In te summæ cuiusdam maiestatis decus conspicitur.

Tuis partibus elegantissime fungeris dū subditos æmulatione tuarū uirtutū ad studia rei diuinæ cohortaris.

Tu sacerdotium suscepisti ut tuis sanctissimis prædicationibus uitia gregis tui reprimeres & uirtutem inseminares.

Non quæsiuisti in adipiscendo hoc sacerdotio quantum comportati nummi inde referres, sed quantum subditis

esset

esses profuturus.

Tu in exercendis pastoralibus sarcinis animarũ salutem & gregis institutionem solertissime obseruas.

Pertinaci indulgentia & scrupulosa cura superorũ cultui excubas.

Tam sancta tã quam salubris est tua uita & usque eo integra, ut tuarum uirtutũ exempla tuo gregi imitãda clarissime clareant. Tuorum subditorum animis uirtutes inseris, uitia prorsum extinguis & eliminas.

A te pastore uigilantissimo cœptus est populus mitissime & perhumaniter regi.

Dignosceris certissima nostræ diocæseos salus.

Penes te superorum & mortalium consensus regimen Campani soli certissime esse uoluit.

Tua cœlesti prouidentia uirtutes benignißime fouentur, & uitia seuerißime uindicantur.

Ex ignobili factus ẽ sua uirtute nobilis.

Est nouus homo. Nouum agit hominem.

Hunc quasi ex gregario milite sua uirtus ad dignitatem prouexit.

Est homo per se cognitus. Suã sua uirtute peperit nobilitatem.

Nulla suorum maiorum commendatione ad summam dignitatem per omnes honorum gradus sua uirtus eum extulit.

Nullo natalium splendore sed sola uirtutis opinione eũ ad tot honores euexit fortuna. Hic suis maioribus uirtute præluxit. Hic suæ posteritati nobilitatis initiũ peperit. Ab eo sui generis nobilitas incœpit.

Est claritudinis suorum natalium origo.

Bene valet.

Quàm rectißime ualet.
Est bona & incolumi ualetudine præditus.
Valet bellißime. *Perbelle ualet.*
Ei suppetit ualetudo pro sua uoluntate.
Valet basilice, athletice, pancratice.
Sanus est & incolumis. *Est donatus salubri ualetudine.*
Aëris temperies saluberrima ualetudine eum afficit.
A quouis morbo liber est, immunis, alienus.
Feliciter ualet. *Recte habet.*
Est uiridi & uegeta ualetudine.
Prospere ualet & perquàm fauste.
Prosperrima ualetudine fruitur.
A quouis morbo eũ incolumẽ præseruat aëris clemẽtia.
Inoffenssa uiuit ualetudine.
Salubritatem corporis adhuc retinet.
Eum commodißima ualetudo tenet.
Facies sua loquitur eum perbelle ualere.
Totus ualet tum corpore tum animo.
Corpus suum belle habet.
Nulla parte laborat. *Corpus ei ualet.*
Prospera ualetudine adhuc utitur.
Est bona ualetudine, fausta, incolumi, felici, prospera, secunda, integra, basilica, athletica, pancratica.
Pulchre ualet.

Male valet.

Vtcunque ualet. *Non optime ualet.*
Sic ualet ut antehac peius nunquam.
Valet ut solent quibus cum medicis res est.
Valet secus quàm uelit.

Est

Est ualetudine haud sanè cõmoda, incommoda, per quã incommoda, infelici, parum prospera, parũ sequunda, mala, aduersa, infausta, imbecilla, dubia, mediocri, longe alia quàm uellet.

Est ea ualetudine qualem hostibus nostris optamus.

Res sua male habet. Male se habet.

Morbo graui laborat. Laborat è febri.

Oborta est febricula quæ eum male habet.

Vexatur quartana febri. Aduersa ualetudine tenetur.

Aegra ualetudine premitur.

Morbo cruciatur. Pessime ualet.

Dignus longa uita.

Dignus est qui quàmdiutissime uiuat.

Dignus ut quamdiutissime agat in terris Christophorus Ballista. Longissima uita dignus.

Dignus qui annos Nestoris uincat.

Dignus cui perpetuos annos concedant superi.

Promeritus est, ut immortalitas ei decernatur.

Dignus est qui annis suis trisèclem Nestora uincat.

Dignus qui sit cornice uiuacior.

Dignus qui sit ad multos annos felix.

Dignus qui in dies euadat fortunatior.

Dignus perpetui cui decernantur honores.

Dignus qui Parcarum sæuitiam non sentiat.

Dignus qui fato sit superior. Meretur æternitatem.

Promeritus est ut nunquã consenescat neq; emoriatur.

Sanus.

Melius se habet. Vires recuperauit.

Est sua ualetudine confirmatus.

Reualuit à morbo. Conualuit à febri.

Se mihi hospitem obtulit. Suam ualetudinem cõfirmauit.
Est firmiori ualetudine quàm antehac.
Est à graui ualetudine firmissimus.
Est omni morbo liberatus.
Pristinam salubritatem recuperauit.
Est redditus saluti.
Nunc uegeto solidoq; corporis robore præstat.
Est suo morbo leuatus. Desijt ægrotare.
Est pristinæ saluti restitutus.
Ereptus à morbo. Morbo solutus.
E medijs faucibus mortis euasit, emersit, enatauit.
Saluti redditus est. Ex morbo iam conualuit.
Pristinæ incolumitati est redditus.
Pristinam recuperauit salutem.
Restitutus est pristinæ ualetudini & eidem incolumi.
Est pristina salubritate donatus.
Bellissime ualet, floret, ac triumphat apud suos.
Si tu recte uales ut cupio, est quod uehementer gaudeã.
Te felicissime ualere cupio.
Te diu incolumem seruet immortalis Iesus.
Mihi pro mea uoluntate ualetudo suppetit.
Est sibi abunde restitutus.
De reddita quiete dici non potest quàm tibi gratuler.
Incolumem te esse lætor. Parisios incolumis appuli.
Nos gratia superis mediocri ualetudine affecti huc uenimus.
Febris aufugit in malam rem, stomachus ualet.

Grauiter ægrotat.

Aegra ualetudine oppressus decumbit.
Aduersa ualetudine detinetur.

Aegritudinis

Aegritudinis casus eum lecto affixit.
Suum corpus morbido frigore pertentatum indolescit.
Est rabida febri afflictatus.
Imbecillitate ualetudinis occupatus.
Difficili morbo offensa est sua ualetudo.
Nondum est à graui ualetudine securus.
Est morbo graui æger. Aestu febrili iactatur.
Graui uehementiq; morbo afflictatur.
Morbus suus in dies uehementius ingrauescit.
Sui uultus serenitas ægritudine obnubilatur.
Trepidat sibi pectus & ægris faucibus exudat grauis halitus.
Surgit tibi lutea pellis. Multo dolore cruciatur.
Tactu hominum indolescit tãta est sui morbi uiolentia.
Tactu hominum uelut uulnera pro morbi grauitate indolescit.

Vulneratus.

Graui uulnere saucius. Graue uulnus accepit.
Multis fuit uulneribus obrutus.
Lethaliter uulneratus.
Lethali uulnere penè affectus.
Saucius multipharíam factus est.
Multa illi facta sunt uulnera. Vulneribus defatigatus spirans erat adeò ut deflueret sanguis.
Ad cruorem saucius. Plagifer totus.
Hiulcũ uulnus accepit. Varijs consauciatus modis.

Prouidens.

Est Prometheus alter. Prouidẽtia singulari præditus.
Prouidentia nulli secundus.
Summa prouidentia perquàm insignis.

In

In hoc homine non prouidentiæ æqualitas cum pruden-tia certat.
Nihil eo ꝓuidū magis, Nunquam incautus futuri.
Futurorum neque incautus neq; ignarus.
Egregie sibi suisq; rebus prouidet & consulit.
Nihil est quod in sua prouidentia desideres.
Sic sibi prouidet ac consulit, ut futura incautum eū nunquam opprimant.
Sic ꝓuidus est ut futuri semper præscius fuisse uideatur.
Nemo hoc homine altiori prouidentia præditus.

Laudat eum.

Magnifice eum cōmendat. Magnificis laudibus afficit.
Incredibili laude prosequitur.
Multis laudum titulis cœlo tenus effert, & extollit.
Suis laudibus in cœlum euehit.
Maximis laudibus extollit, cupit efferre ac extollere.
Tantū abest, ut hoīem dānet, ut summa ꝓsequatur laude.
Insigni laude effert, & semper censuit efferendum.
Insigniter eum probat, laudat, ac commendat.
Non potuit hominem non uehementer laudare.
Multijugis laudibus cumulat.
Eum sua uirtus laudibus fert in cœlum.
Mactat honoribus & laudatione ingenti cumulat.
Laudibus innumeris hominem super astra ferebat.
Laudes in eum aceruatim effundit.
Suas laudes encomijs celebrat.
Est suarum laudum tibicen. Est suus encomiastes.

Laudandus.

Nullo laudum genere non afficiendus.
Dignis celebrandus encomijs.

Non

Aegritudinis casus eum lecto affixit.
Suum corpus morbido frigore pertentatum indolescit.
Est rabida febri afflictatus.
Imbecillitate ualetudinis occupatus.
Difficili morbo offensa est sua ualetudo.
Nondum est à graui ualetudine securus.
Est morbo graui æger. *Aestu febrili iactatur.*
Graui uehementiq; morbo afflictatur.
Morbus suus in dies uehementius ingrauescit.
Sui uultus serenitas ægritudine obnubilatur.
Trepidat sibi pectus & ægris faucibus exudat grauis halitus.
Surgit tibi lutea pellis. *Multò dolore cruciatur.*
Tactu hominum indolescit tãta est sui morbi uiolentia.
Tactu hominum uelut uulnera pro morbi grauitate indolescit.

Vulneratus.

Graui uulnere saucius. *Graue uulnus accepit.*
Multis fuit uulneribus obrutus.
Lethaliter uulneratus.
Lethali uulnere penè affectus.
Saucius multiphariam factus est.
Multa illi facta sunt uulnera. *Vulneribus defatigatus spirans erat adeò ut deflueret sanguis.*
Ad cruorem saucius. *Plagifer totus.*
Hiulcũ uulnus accepit. *Varijs consauciatus modis.*

Prouidens.

Est Prometheus alter. *Prouidẽtia singulari præditus.*
Prouidentia nulli secundus.
Summa prouidentia perquàm insignis.

In hoc homine non prouidentiæ æqualitas cum prudentia certat.

Nihil eo ꝓuidū magis, Nunquam incautus futuri.

Futurorum neque incautus neq; ignarus.

Egregie ſibi ſuisq; rebus prouidet & conſulit.

Nihil eſt quod in ſua prouidentia deſideres.

Sic ſibi prouidet ac conſulit, ut futura incautum eū nunquam opprimant.

Sic ꝓuidus eſt ut futuri ſemper præſcius fuiſſe uideatur.

Nemo hoc homine altiori prouidentia præditus.

Laudat eum.

Magnifice eum cōmendat. Magnificis laudibus afficit.

Incredibili laude proſequitur.

Multis laudum titulis cœlo tenus effert, & extollit.

Suis laudibus in cœlum euehit.

Maximis laudibus extollit, cupit efferre ac extollere.

Tantū abeſt, ut hoīem dānet, ut ſumma ꝓſequatur laude.

Inſigni laude effert, & ſemper cenſuit efferendum.

Inſigniter eum probat, laudat, ac commendat.

Non potuit hominem non uehementer laudare.

Multijugis laudibus cumulat.

Eum ſua uirtus laudibus fert in cœlum.

Mactat honoribus & laudatione ingenti cumulat.

Laudibus innumeris hominem ſuper aſtra ferebat.

Laudes in eum aceruatim effundit.

ſuas laudes encomijs celebrat.

Eſt ſuarum laudum tibicen. Eſt ſuus encomiaſtes.

Laudandus.

Nullo laudum genere non afficiendus.

Dignis celebrandus encomijs.

Non

Non est illi debita laus præripienda.

Sua laus neq; intercidet unquam neq; intermorietur.

Excelso loco sitæ sunt suæ laudes, quæ aliud tempus requirunt ut commodius prædicentur.

Præclara multa & omni laude cumulatissima in eo circunspiciuntur.

Est uir sine præfatione publici honoris nunquam nominandus.

Est uir cuius laudes plerique oẽs admirabundi extollũt.

Neminem conuenio (conuenio autem plurimos) quin omnes eum maximis laudibus in cœlum efferant.

Nemo extat quin grata oratione suas laudes cupiat celebrare.

Suæ laudes sunt dignis encomijs celebrandæ.

Est publico præcone dignus.

Dignus est publicis præconijs.

Publicis præconijs celebrandus.

Dignus, cuius laudes doctißimi quiq; prædicent, decantent, buccinentur.

Publicæ famæ præconio dignus.

Vir laude omni superior.

Dignus est quem omni laudum genere prosequantur omnes.

Dignus cui effusißimæ tribuantur laudes.

Dignus cuius encomia decantent omnes.

Publicis encomijs prædicandæ sunt suæ uirtutes.

Dignus est qui eximia laude ornetur.

Amplißimis laudibus est honestandus.

Dignus quem humanißimus quisq; laudibus honestare cupiat.

Inter

Inter illustrissimorum hominum laudes ornatissimus locus suæ gloriæ relictus est.
Omnes de eo honorifice loquuntur.
Perfectæ laudis amplissimum testimonium ei reddunt omnes.
Suarum uirtutum merito unicè laudandus est.
Promeritus est qui magnis encomijs ornetur.
Est præclaris encomijs ornandus.
Eum certatim laudant omnes.
Multi tum deniq; probi creduntur, quum eũ maxime laudauerint.
In eum laus omnis congeritur.
In eum laudem congerunt & coaceruant omneis.
Eo uno laus omnis inferior est.
Haud aliter laudari potest, nisi ut omnem illi laudem imparem esse fateamur.
Homo est cœlitus dimissus qui nulla nisi cœlesti & plus quam humana laude est celebrandus.
Hunc hominem dubium est, morúmne & probitatis candorisq; & suauitatis an ingenij magis laude admiremur.

Famatus.

Famæ celebritate cõspicuus. Famæ incorruptæ.
Famæ suæ nitore clarus.
Nobilior est sua fama quàm ut unquam intercidere aut emori debeat.
Famæ celebritate etiam absentibus cognitus.
Vir est famæ haud incelebris. Est nõis famigeratissimi.
Illesæ adhuc famæ. Vir famæ celebratissimæ.
Inter bene famatos famigeratus.

Famigeratissimum nomen sibi quæritauit.
Fama eũ uindicat à fortunæ iniuria, nec patitur diu deli (tescere.
Sup oĩa mores sic integri sunt, & fama sic il- libata, ut nemo sit tã impudẽs sycophãta, quẽ non pu- deat male loqui de te.

Laudatus fuit.

Mira & incredibili laude fuit affectus. Insignẽ laudẽ est adeptus. Laudẽ nõ uulgarẽ cõsecutus est.
Insignem multorum iudicio gloriam reportauit.
Immortalem laudem sibi peperit.
Magnum decus, etiã quod ferro petendũ fuisset, retulit.
Egregiã laudẽ ĩdeptus est. Sũma laude fuit honestatus.

Laudabitur.

Suis monimẽtis immortalitatẽ apd' posteros sibi parauit
Extruxit monimentum ære perennius.
Reliquit quo se uixisse testetur.
Reliquit perpetuum suæ gloriæ monimentum.
Suis præclaris operibus posteritatem sibi deuinxit.
Immortalitatem nominis sibi conciliauit.
Reliquit posteris admirationem sui nominis.
Nomẽ æternũ sibi peperit. Multa relinquet argumẽta, quibus uixisse probatur, præter ætatem.
Memoriam sui nominis è situ & puluere uindicauit.

Amicus.

Mihi factus es longè charior quam antè fueras, ex dege statis ingenij monimentis, & ob incredibilem morum comitatem.
Mihi cum homine perpetua fuit necessitudo.
Tecum mihi intercedit necessitudo.
Ad amicitiam planè factus uideris.

Tuis

Tuis possessionibus accedo amicus neutiq; fucatus.
Vir est mihi unicè charus. *Effusissime à me diligitur.*
Est mihi mea uita charior. Luce magis dilectus.
In meam amicitiam abunde incidit.
Me sibi benignitate haud uulgari deuinxit.
Est mihi benignitate haud uulgari deuinctus. Meæ amicitiæ palmã tenet. *Est mihi proprijs oculis charior.*
Est mihi magna necessitudine coniunctus.
Amor meus est in eum singularis.
Eum summa beneuolentia complector.
Sua consuetudine teneor.
Est animæ meæ plus quàm dimidium.
Arctissimo amicitiæ uinculo mihi innexus est, cõiunctus, copulatus. Tenaci quodã amicitiæ glutino mihi est copulatus. *Est irrupta amicitiæ copula mihi cõiunctus.* Magna inter nòs necessitudo incidit.
Est mihi (ut opinor) indiuiduus.
Est amicorum meorum candidissimus.
Est amicus coniunctissimus. Est mihi amicus plusquã Pyladæus. *Amore indissolubili coniungimur.*
Est mihi cum homine amicitia non uulgaris.
Vix dici queat quanto amore eũ prosequor.

Formulæ amicitiæ.

Adscribi, asciści, arrogari numero tuorum amicorum uelim. Esse in albo.
Inter ordines amicorum uellem referri.
Annumerari uellem gregi eorum, quos effuse diligis.
Memineris te amiculo commendatissimo uti.
Te mihi doctrinæ cuiusdam singularis admiratio conciliauit.

Amicus est multo omnium suauissimus.

Quum morbo grauarer, pecunia egerem, aut alio quo uis malo premerer, amicum egit.

Semel hoc tibi persuadeas uelim, tuo in me animo tam propēso, tam candido, tam modesto, tam ardenti, tam amico nihil esse neq; charius quicquam, neq; iucūdius.

Crede me tibi sic planè esse affectum, ut tam dulce tui in me amoris bonum nolim, uel cum uniuersis Arabū opibus commutare.

Non eum ex albo amicorum meorum expungam.

Ab amici officio absens non recidisti.

Ego non inhumanissimus modo sim uerum etiam ingratissimus si patiar te expungi catalogo amicorum.

Sentio te mihi ex animo amicum.

Tua sanctitas me habebit amiculum minime fucatum.

Tibi notum, charumq; esse, præcipuam quandam felicitatis partem esse duco.

Verbis consequi nequeam, quā mihi gratus sit tuus in me tam propensus animus.

Inueni apud te summam gratiam.

Animo meo charus es, et me arbitror nō prsus iuisum.

Sumus ueri amici.

Non est fucata quæ nos coniungit amicitia.

In nostra amicitia nihil est fuci, nihil præstigiarum.

Puto amicitiam nostram non à cœlo constare, ut in surdis brutisq; rebus.

Amicitia nostra non refertur accepta merito cœli.

Amicitiam nostram conciliarunt mores incorrupti, & uera iudicia.

Solidissimo glutino amicitia nostra ferruminatur.

Non

Non nos ſyderum defluuia coniunxerunt,ſed quæ hone ſtatis cauſa paratur amicitia.
Amor qui nos inuicem innexuit & Herculeo(ut dici ſo let)nodo copulauit, indiſſolubilis à me hactenus exi- ſtimatus eſt.
In amore non ita languemus ut debeamus,ueluti quibuſ- dam habenis,retineri.
Hoſpitum iunximus familiaritatem.
Tecum(cui ampliſsimæ quidem fortunæ, ſed ampliores ingenij uires) affinitatem contraxi.
Amicitiam maioribus officijs,his modicis principijs or- tam,locupletiorem in dies facere par eſt.
Talia iecimus amicitiæ fundamenta,ut ea nulla unquam temporum iniuria poßit abolere.
Aſciui te amicũ mihi. Tibi mecũ interceßit amicitia.
Nullam amoris inter nos iacturam factum iri putes.
Tecum non temporariã,ſed perpetuã amicitiam ſtatui.
Vellẽ p aliquod meritũ mihi uiã munire ad tuã amicitiã.

Semper erimus amici.

Amicitiæ noſtræ uigor nullo tẽporis ſpacio excutietur.
Nulla locorum intercapedine conuelletur amicitia.
Silentio officiorum non polluetur amicitia.
Nulla negligentiæ rubigine decolorabitur amicitia.
Præſtigiæ nullæ noſtris amicitijs inſunt.
Nulla ſunt noſtræ amicitiæ oſtentamenta.
Perpetuus erit noſtræ amicitiæ candor.
Non ſumus ex eorum numero amicorũ,qui uelut hirun dines æſtatæ ſecundis rebus aſſunt,in aduerſis uerò, quemadmodum illæ ingruente hyeme,euolant.
Firmißimo amicitiæ præſidio ſumus præcincti.

Nunquã cõsenescet mutuus ille amor, qui nos cõniungit.
Nunquã obliterabitur amicitia. *Obliuia nulla sentiet.*
Dies solus amicitiam nostram excutiet, qui uitam.
Nostris è pectoribus nõ prius elabetur amicitia quã aĩa.
Præter unam mortem, nullus omnino casus amicitiã nostram obliterabit.
Tenacior est, firmiorq; nostra amicitia, quàm ut uiuis nobis in obliuionem uenire possit.
Præter unam mortẽ nulla res amicitiã nostrã delebit.
Dum spiritus his oculis, his manibus imperabit, altissimis radicibus nostra amicitia hærebit.
Nostra amicitia radices egit altius q̃ ut unq̃ euelli possit.
Quandiu superierit in nobis halitus non quibit amicitia nostra dissolui.
Dum in uiuis agemus, uiuet nostra amicitia.
Is dies uitæ finis erit, qui obliuionis amicitiæ initium.
Idẽ casus has aĩas, amicitiamq; nostram ex aĩo reuellet.
Donec superstites esse nos sinent superi, integra manebit amicitia.
Dum quicquã uitalis caloris in nostris palpitabit pectoribus, mutuus hic amor non euanescet.
Non fortuna est nobis uita diuturnior, quàm amicitia.
Non erit breuior amicitia, quàm ipsa uita. *Nõ minus durabilis erit hæc nostra amicitia, quàm hæc ipsa uita.*

Ero tibi semper amicus.

Me tibi eripiet is dies, qui amicitiã in te meam adimet.
Ipse mihi subducar prius, quàm te amare destitero.
Haud lõgior erit mihi lucis huius fũctio, q̃ tua bẽignitas.
Non mihi posterius suppetet uiuere, quàm te amare.
Extra me citi⁹ fuero, q̃ amor tui ĩtra hoc pect⁹ eẽ desinet

Vita hæc, tuiq; amor, pari studio ad metam decurrent.

Non extabit hoc caput, ubi tam singularis meus in te amor disperibit.

Donec super terram acturus sim, non cōmittā, ut obsolescat apud me amor tui tam eximius.

Mors una meū ī te amorē nostris è præcordijs emouebit

Donec ulla uitæ portio his in artubus residebit, tu à meo amore nunquam aberis.

Quādiu sanguinis ulla pars hoc in corpusculo calebit, nunquàm apud me refrixerit tui amor.

Mihi quidem dum uita aderit, meus in te amor nunquam ab animo meo est abfuturus.

Quousq; manebit huius animi corpusculiq; copula, tu à meo amore nullo tempore seiungêris.

Spiritus ipse prius ex huius corpusculi domicilio demigrabit, quā animo meo impressus tui amor deleatur.

Eadem erit & uiuendi, & te amandi meta.

Nō arctiorib9 pomerijs me9 ī te amor claudetur, quā ipa

Quoad ulla uena mihi uitali tempore saliet, dulce mihi fuerit te amare.

Quantum mea Lachesis fatale flamen extendet, tantūdem extendetur & meus in te amor.

Eadē mihi & uiuēdi & te amādi mēsura fuerit. Quoad corpis molē flatus uiuificus sustinebit, ero tui amantissimus.

Dum lucis usum cœlitum indulgentia concedet, te semper amabo.

Dum uitam permittant superi, non committemus, ut mei in te amoris unquam obrepat obliuio.

Donec me non deficiet anima, fuero tui nominis studiosissimus.

Quoadusq; sole uolubili fas erit frui, me habebis tui amã tissimum.

Viuum me non uidebit, qui uidebit tui non amantem.

Quantopere uita mihi duratura est, anima quidem hæc manebit tui amantißima.

Nominis ante mei, quã tã rari amici, uẽtura sunt obliuia.

Viuenti quidem mihi haud unquam excidet tui amor.

Nulla æui diuturnitas tui apud me amicitiã obliterabit.

Non nisi mecum tui amor extinguetur.

Ante fatalem diem è meo animo non eliminaberis.

Ante obitum non desistam te amare.

Ante suprema funera non cessabo esse tui studiosus.

Non antè exacta uitæ stamina te queam non amare.

Viuo quidem mihi tuus amor haud unquam effluet.

Meum in te amorem nulla unquam ætas antiquabit.

Ante summum diem nõ abrogabitur meus in te amor.

Per omnem uitam ero tui amantissimus.

Nulla neq; locorum, neq; temporũ iniuria efficiet, quò minus sim tui studiosus in uita.

Per omnem uitam tibi amoris glutino adhærebo.

Meo sensu carebo, priusquã coniunctissimi hominis cari turus sim amicitia.

A meis ipse membris antè distrahar, quàm tu ab amore meo diuellaris.

Mors mihi citius acciderit, quàm odium tam dilecti hominis.

Certũ est, mortem oppetere potius, quàm amorẽ tui non iugiter obtinere.

Tui quidẽ, aut mecum, aut nũquã est interiturus amor.

Donec apud superos agitabimus, nunquam mihi incesset odium

odium tam chari amiculi.

Nihil tam arduum hæc uita mihi gignere queat, ut tui amorem ex his præcordijs poßit extundere.

Nulla res tã atrox mihi poßit in hac exoriri uita, quæ odium tui mihi conciliet.

Sic ĩ me radices egit amor tui, ut nullis omnino casibus, q quidem uiuis solcant accidere, sit unquam cessaturus.

Iis nimirum monimentis amori meo cõsecratus es, ut ea nullum æui spaciũ ualeat demoliri, nisi fortè mors cui nihil rerum mortalium non cedit.

Nisi ipse mortalis essem, non dubitarem hunc de te amorem immortalem fore polliceri.

Si immortalis essem, immortalis itidem foret tui apud me amor.

Eiusmodi statuam in animi mei penetralibus tuus amor erexit, ut ea, quoad me tellus sustinebit, nullo casu sit diruenda.

His titulis inscriptus es cordi meo, ut eos nulla tẽpõris iniuria poßit unquam exedere.

Non nisi unà cum ætate amor tui in me consenescet.

Ipse mihi prius excutiar, quàm tui amor ex adytis cordis exigatur.

Id unum & confirmo, & præstabo, donec in mortalium numero futurus sum, amor tui apud me singularis, è scrinio meæ mentis nunquam dimouebitur.

Vt omnia tempus possit, certè hoc unum illi licebit nunquam ut uiuo mihi, tui odium pariat.

Donec me tellus alet, unum illud nunquam quibo dedisce re, uidelicet tam rarum sodalem odisse.

Donec futurus sum ἐπιχθόνιος (ut Homerico dicam uerbo)

uerbo) amorem tui ſemper obtinebo.

Amorem in te meũ perpetuò pariter cũ ipſo uitæ progreſſu producam.

Superſtiti mihi ſublimitatis tuæ amorem nullus unquam dies expunxerit.

Corpore quidem abs te diſtrahi potero, uerum animo te ſemper intuebor.

Quoad uitam numina largientur.

Donec aura uitalis hos artus moderabitur, tu à meo amore nullo momento es abfuturus.

Vſq; adeo penitus his præcordijs meus in te amor eſt impreſſus, ut nullo nunquam pacto uideatur eradendus.

Vt omnia tempore marceſcant, tui certè amor ad occaſum uſq; uitæ apud me uigebit.

Arctiori amore te complector quàm ut uiuo mihi elabi poßis.

Eadem me lux exanimem uidebit, quæ tui conſpiciet immemorem.

Adeò uiuam quandam amoris imaginem pectori inſculpſiſti meo, ut uix eam mors ipſa ſit abolitura.

Non ero amore tui uiuacior.

Tam uiuax erit tui apud me amor, ut ipſe non ſim futurus uiuacior.

Nunquam intercidet apud me tui amor, donec ipſe non intercidero.

Semper experieris me tui amantem, donec uitæ particeps ero.

Expers huius uitæ fuero, priuſquã ab amore tui alienus

Adeo uiuax eſt meus in te amor, ut ipſe illi non ſim futurus ſuperſtes.

Altius meo amori ĩſediſti, quàm ut ulla te res inde queat emoliri.

emoliri.

Meus in te amor cordi meo tenacius inhæret, quàm ut præter mortis casum quicquã aliud eũ queat eijcere.

Penitius hoc in pectore conditus est amor tui, quàm ut hinc ulla ratione sit excludendus, donec mihi uitam fata non inuidebunt.

Interius insitus es amori nostro, quàm ut inde, incolumi quidem, queas extirpari.

Fixius impressum est cordi meo simulachrum tui amoris, quàm ut superstiti possit unquam extrahi.

Amor tui cogitatiõi meæ penitius impressus est, quã ut eum sit ulla ætas abrogatura.

Dum uita suppeditabit, nihil extiterit quod fixum animo meo amorem tui possit abolere.

Donec aura uescar ætherea subĩde tui fuero pstudiosus.

Fieri nunquã poterit, ut uel uiuã parum tui studiosus.

Donec apud superos commorabor, ne tota quidem Lethes aqua animum in te meum poterit labefactare.

Vitam modo deus impertiat, ego tibi animum perpetuo tui amantissimum polliceor.

Si quis mihi uita functo sensus erit, tã dulci amiculo utar, tantum abest, ut uiuus sim eum osurus.

Omnia mihi citius acciderint in uita quàm odium tui.

Tum sursum uersus recurrent amnes (ut Græcis est in prouerbio) quum potero te odisse.

Ante leues alto pascentur in æthere cerui, quàm me uiuum capiat odium tui.

Iis coloribus in tabula pectoris nostri depicta est mei in te amoris imago, ut eam nulla annorum series possit eluere.

Ne supremus quidē uitæ dies me tui osorē deprehēdet.
Sospite uita non me fugiet amor tui.
Salua uita hac non demorietur apud me amor tui.
Quoad hæc mihi uita comes erit, comitabitur & iucundissimus amor tui.
Non auolabit à me amor tui, nisi auolante uita.
Ad supremum usq; uiuendi limitem meus in te amor perseuerabit.
In retinendo tui amore non fuero mihi dissimilis, nisi uiuus esse desiero.
Donec hoc uitæ munus diuina benignitas mihi saluū esse uolet, nō intermorietur apud me tā eximius tui amor.
Vita defungar prius, quàm te amare cessabo.
Diem obiero citius, quàm te odisse incipiam.
Clauis adamantinis nostro amori infixus es, quos nō nisi una mors ualeat abrumpere.
Ad ipsos usq; cineres pergam te amare.
Ad extremā usq; senectā amor tui me comitaturus est.
Per uniuersum uitæ spatium te amore prosequar.
Ad extremū usq; rogū meus in te amor prorogabitur.
Fatalis ille dies deniq; me tui osorem est reperturus.
Dabo operam, ut meus in te amor ad libitinam usque proferatur.
Nunquam mihi quicquam obtinget in uita, neq; tam lætum, neq; tam acerbum, quod tui nominis amorē è sinu pectoris mei queat depellere.
Quoad hic animus in hoc corpusculo tenebitur illigatus, non exulabit meo animo amor tui.
Citius futurum est, ut alterum in orbem tui amorem mecum deferam, quàm ut hic abijciam.

Animam egero priusquā te amore complecti desiero.
si quando corpus umbram suam poterit effugere, hic animus te quibit odisse.
Non antequā diem uitæ nouissimum clausero, desiturus sum te amare.
Quàm lōga dabitur uita, tam erit longa amicitia tui.
Par nobis erit amoris tui qui uitæ modus.
Te amauero, quoad auras carpsero uitales.
Absit ut breuior fuerit amor tui, quàm uita.
Quandiu superabo, tandiu te amare non grauabor.
Vita orbabor, antequā amor tui me relinquat.
Supero priuabor lumine (ut priscorum more loquar) citius quàm amor tui ex animo meo deleatur.
Inextinctum tui amorem semper tenebo.
Nulla res odium tui mihi inuexerit, nisi quæ me ex hac luce euexerit.

Gauisus sum.

Magnopere lætatus sum.
Gaudio non parum multo affectus.
Incessi multijugis lætitijs. Totus in lætitiā fusus sum.
Præ gaudio mihi uisus sum desipere.
Gestiebā præ gaudio. Exiliebā magnitudine gaudij.
Lætitia pene desipui. Multum lætitiæ hausi.
Incessit animo meo lætitia non mediocris.
Inuasit animum meum ingens lætitia.
Fui gaudio suffusus, perfusus, delibutus, delinitus, demulctus, illectus.
Noua quædam lætitia mihi parta est.
Nouum quoddam obortum fuit gaudium.
Summum mihi gaudium ex hoc allatum est.

Ineffabili

Ineffabili gaudio hoc me perfudit.
Incredibili lætitia literæ tuæ me delibutum reddiderunt.
Hoc ipsum singulari gaudio deliniuit mentem meam.
Ex hoc nuncio singularis mihi lætitia inuecta est, profecta est, obtigit.
Effecerunt nuntia, ut gaudio prorsus exilirem.
Fui expletus lætitia. Nouo fui correptus gaudio.
Animum meum cepit incredibilis lætitia.
Noua animo meo aspersa est lætitia.
Vix erã apud me præ gaudio. Hoc inusitata me demulsit lætitia. Totus lætitia exultaui.
Præ magnitudine gaudij gestiebã. Insueta animo ingruit lætitia. Dici uix queat quãtum mihi letitiæ obortum fuerit. Vix possem sermone consequi, quantum gaudij ex hoc mihi natum sit.
Multam uim gaudij tuæ mihi literæ suppeditarunt.
Deus optime quantas lætitiæ caussas tuæ literæ mihi subministrarunt.
Maiorẽ mihi attulisti lætitiã, quã ut explicare poßim.
Verbis eloq nequeã, quãtis gaudijs tuæ me onerarũt literæ. Tuæ literæ me gaudijs onustum reddiderunt.
Vnice gauisus sum. Literæ tuæ uberrimã lætitiæ copiam effuderunt. Ingẽs animo meo obrepsit lætitia.
Noua gaudiorum uis mentem meam occupauit.
Immẽsa lætitia me totũ obsedit. Tu me gaudijs exaturasti
Hoc mihi attulit incredibile gaudium.
Incredibile dictu est, qua lætitia perfruebar, quibus gaudijs exultabam, quanta uoluptate bacchabar.
Tuæ me literæ oppido gaudibundum effecerunt.
Tuis literis oppido quàm lætabundus sum affectus.
Schedæ

Schedæ quas abs te missas accepi, noua quadam gaudiorum luce pectus meum serenarunt.
Tuæ literæ fuerunt in causa, ut affatim gauderem.
Tuis literis effectum est, ut totus exultarem gaudio.
Vix possum sermone cōsequi quantum gaudiorū ex tūa natum sit mihi epistola.
Maiorem læticiam tuæ mihi tabellæ attulerūt, quàm ut explicare possim.
Vix credas, quantum aceruum læticiæ literæ tuæ in animum inuexerunt meum.
Inspectis tuis literis, incredibilis quidam æstus læticiæ pectus meum subijt.
Nihil post hominū memoriā gratius, sed ne tempore quidem ipso opportunius accidere uidi, quàm tuas literas.
Nulla res posthac potest interuenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat, tanta mihi oborta est læticia.
Acceptis tuis literis in limine pendebat sinus.

Liberalis.

Liberalitatis laude clarus. *Insigniter liberalis.*
Insignis est sua munificentia, non fama tantum, uerūetiā titulo & numeris.
Summa munificentia nemini non est grata.
Tanta est sua liberalitas, ut non ami cis magis, quàm inimicis grata sit.
Est larus in paludibus. *Larus in misericordia.*
Dat ex ipso horreo. *Vbertim & magnifice largitur.*
Plena manu largitur. *Boues immolat.*
Ambabus manibus largitur.
Largo suæ munificentiæ imbre aspergit omnes.
Nihil eo liberalius.

Nihil eo uno munificentius.
Insigni liberalitate conspicuus.

Delectarunt me literæ & nuncia.

Hæc nuncia me magnopere delectarunt.
Mirum in modum animum meum exhilarauerunt.
Summopere recrearunt.
Haud medriocrem attulerunt uoluptatem.
Voluptati fuerunt haud uulgari.
Incredibili uoluptate me perfuderunt.
Fuerunt mihi mellitißimæ.
Non iniucundæ fuerunt. Non insuaues fuerunt tuæ literæ.
Delectarunt mirum in modum tuæ me literæ.
Maiorem in modum me tuæ delectarunt literæ.
Tuis literis sum magnopere delectatus.
Delectatus sum maiorem in modum tuis literis.
Hic nuncius animum meum uehementer exhilarauit.
Hæc nuncia nõ mediocriter animum meum refecerũt.
Hisce nuncijs sum non mediocriter animo refectus.
Ex his nuncijs incredibilem concepi uoluptatem.
Summum gaudium mihi adportarunt.
Ex hisce nuncijs magnam hausimus uoluptatem.
Ex hisce literis plurimum hausi uoluptatis.
His è nuncijs haud uulgaris uoluptas accessit.
Ex his nuncijs mirificum quoddam oblectamentum percepi.
Noua quadam delectatione fui perfusus.
Incredibili uoluptate me delibutum reddiderunt.
Haud parum delectamenti tua mihi conciliarunt nũcia.
Audiendis his oppido quàm sum delectatus.

Singulari

singulari uoluptate mentem deliniuit.
Eximio quodã delectamento me affecerunt hæc nũcia.
Maximæ uoluptati mihi fuerunt.
Ex his incredibilem cepi animo uoluptatem.
Nimis quàm iucunda mihi fuerunt.
Hæc nuncia quicquid in animo mœroris erat,id omne protinus excusserunt.
Miram animo persensi uoluptatem, quum hæc nuncia accepi.
His è nuncijs uoluptas insolita animo meo inceßit.
Dictu mirum, quantum uoluptatis mihi ex tuis effulserit nuncijs.
Totum me uoluptate imbuerunt hæc nuncia.
Omneis pectoris mei sinus uoluptate oppleuit hic nuncius.
His nuncijs nulla res unquam accidit festiuior.
Nihil audiui unquam his literis lubentius.
Qua credis me affluxisse uoluptate,quum hausi hæc nuncia?
Quum hæc nuncia meis auribus increbuerũt,statim animus uoluptate ineffabili mihi prurire cœpit.
Quid ego tibi nũc referam,quæ uoluptas acceptis his nuncijs animum meum titillauit?
Animus uoluptate uelut exundabat,quũ hæ literæ mihi redditæ fuerunt.
Postea quàm hæc nũtia accepi,animus nimirũ mihi gaudio efferbuit.
Literarũ tuarum lepos præcipua quadã uoluptate animum meum remoratus est.
Mel merum mihi fuerunt hæc nuntia.

Quicquid nuntiorum abs te proficiſcitur, id mihi ſicera ac melle fluere uidetur.

Opiparis literarum tuarum epulis ſum lautiſſime refe-ctus.

Hæc nuntia fuerunt mihi quauis Ambroſia ſuauiora.

Tuæ literæ mihi fuere uel menſis Siculis lautiores.

Nulla uoluptas, nullæ ſunt deliciæ, quas cum his nuntijs conferre uelim.

Inter legendum amantiſſimas amici literas, pectus mihi gaudio ſubſaltabat.

Meræ deliciæ cordi meo ſunt quicquid nuntiorum abs te mihi affertur.

Nullum ego nectar tuis ſcriptis antè poſuerim.

An ego ullum mel Atticum cum tuis amantiſſimis lite-ris contulerim?

Saccarum non eſt ſaccarum, ſi cum tuis literis com-ponatur.

Quod ſitienti uinum, hoc mihi hæc fuere nuntia.

Quod apibus cithiſus, quod ſalignæ frōdes apibus, hoc mihi tuæ ſunt literæ.

Hæc nuntia fuerunt mihi quouis melle mellitiora.

Nil niſi merum delicium tua mihi ſcripta uidentur.

Non tam palato blandiūtur ullæ cupediæ, quàm animū meum hæc nuntia deliniuerunt.

Nullæ lautitiæ ſuauius titillant palatum, quàm hæc nū-tia mentem mihi titillarunt.

Indoctus ſum fateor.

Multum abſum ab eo, ut in re literaria meritò lauder.

Nihil grande eſt in me. Si me examinaueris nihil inue-nies niſi humile, tenue, & anguſtum.

Ex tenebris inscitiæ pedē nō moui, promoui ferè nihil.
Benigne mecum agi putarem, si inter studiosorum ordines referri mererer.
Docti nomen mihi non est peculiare.
Docti nomen grande aliquid habet quod mihi non conuenit. *Eorum quæ sunt in literis præcipua, nihil compertum habeo.*
Veras disciplinas per transennam uidi.
Vt canis è Nilo pitissaui.
Si qd est in me ingenij satis planè sentio, quā sit exiguū.
Si qua in me exercitatio dicendi, satis scio, me uulgariter in ea esse uersatum.

Indoctus.

Est literarum nescius, ignarus, expers, inscius, exors.
Est bonarū artiū rudis. *Nihil in eo est eruditionis.*
Est bonarum disciplinarum imperitus.
Male inauguratus literis. *Illiteratus, indoctus.*
Nihil bonarū literarū attigit. *Nihil scientiæ habet.*
Literator & male doctus. *Literædus.*
Semitarius literator. *Semidoctulus blatero.*
Nulla, aut humili arte præditus est.
Est Latialis eloquentiæ penitus expers.
Neq; natare nouit, neq; literas.
Eloquij Latini inops. *Est rudis literarum.*
Nondum est bonæ literaturæ sacris initiatus.
Ex puluere inscientiæ pedem nondum mouit.
Ex imperitiæ tenebris nondum pedem excußit.
Nondum soluit inscitiæ uincula.
Melioris literaturæ rudis est, inops, ieiunus.
Prima tyrocinij literarij rudimenta uix deposuit.

Grammaticæ rudimenta prima illiberaliter suxit.
Nondum ultra primas literas est progressus.
Nullius bonæ literaturæ est particeps.
Est ἄμυσος καὶ ἀναλφάβητος
Abecedarius aut sanè elementarius.
Est à Musis atq; Gratijs multum alienus.
Est rudis & plebeius. Est quouis sue stupidior.
Est semitarie doctus. Ex inscitia laborat.
Est studijs quàm longissime feriatus.
Syluescentem cúm corpore suo honestarum rerũ ignorantiam nondum exuit.
Ne Aesopum quidem triuit. Tornatim doctus.
Est suus stylus aridus, sine succo, & scientiarum ineptitudine anilis.
Hic ne Musas nouit quidem, neq; nomen audiuit.
Gregarius & postremæ notæ.
Ne tantillum quidem habet cum Pallade commercij.
Adulterina eruditione leuiter illitus.
Est planè impolitus & literarum uestibulum uix dum ingressus. Melioribus literis leuiter imbutus.
Præter illiteratas literas, & frigidas quasdam quæstiunculas, nihil didicit.
Ingenio tenui, & perquã exigua doctrina præditus.
Habet ingenium uerè batauũ, nullisq; bonis disciplinis excultum.

Indoctus & malus.

Vir est neq; doctus neq; probus.
Nec literis, nec moribus probatus.
Vir est non indoctus modo, uerumetiam improbus.
Vir est ut indoctus, ita improbus.

Non

Non minus improbus quàm illiteratus.
Vir est tum indoctus, tum improbus.
Aequè indoctus, atq; improbus.
Pariter & indoctus & improbus.
Vir pessimus est & nihilo doctior.
Vir cui nihil sit omnino bonarum literarum, bonorum quoq; morum tantumdem.

Neq; legere nouit neq; intelligere.

Non modo non intelligit, uerum ne legit quidem.
Non solum parum intelligit, sed nec legit.
Ne legere quidem nouit, tantum abest ut intelligat.
Tantũ abest ab intelligendo, ut ne legere quidem norit.
Adeò non intelligit, ut nec legat.
Vsq; adeo non intelligit, ut nesciat uel legere.
Hic in bonis literis nihil, quid dicam intelligere? imò nec legere potest.
Hic nihil in bonis literis, non dicam intelligit, imò ne legit quidem.

Bonus & doctus.

Est uir tum eruditus tum probus.
Est uir tum doctus, simul & integer.
Doctus, pariter & ꝓbus. *Vir tã doctus, quã bonus.*
Vir doctus, iuxta ac probus. *Vir nõ minus probus quã literatus.* *Vir nõ est inferior literis, quàm moribus.* *Vir est æque probus, atq; doctus.*
Vir est æque literatus, atq; incorruptus.
Vir est nõ minori morũ probitate quã doctrina ꝑditus.
Vir est & doctus, & integer.
Vir est simul eruditus, simul integer.
Vir est haud segnius eruditus, ac probus.

Vir est ut doct9,ita et p̄bus.Vir est doctus,et idē p̄bus.
Est optimus,idemq; doctissimus.
Non tantum est eruditus,sed & integer.
Non modo doctus,sed & integer.
Non modo doctus uerumetiam probus.
Vir optimus quoq;,non modo doctissimus.
Vir est præter summan eruditionem etiam optimus.
Vir præterquā quod doctus est etiam optimus.
Vir est de quo dubites,doctior ne sit,an melior.
Vir est,in quo cū literis probitas morū ex æquo certat.
Vir est,qui literas æquauit cum uitæ sanctimonia.
Vir est cuius eruditioni respondet morum integritas.
Parem uitæ castimoniam cum eruditione copulauit.
Summæ eruditioni summam modestiam adiunxit.
Vir summa doctrina,uerum morū integritate neutiquā sese inferior.
Est pari,uel doctrina,uel probitate præditus.
Vir in literis egregius,neq; sui dissimilis in moribus.
In eo certat integritas morum cum summa eruditiōe.
Vir omnium & optimus,& doctissimus.
Vir est doctissimorū optimus, et optimorū doctissimus.

Barbare loquitur.

Vir est fece barbariei conspurcatus.
Est elinguis,infans,& planè barbarus.
A linguæ Latinæ castimonia abhorret.
Est à puritate sermōis Rhomani alienus, et barbarissat.
In barbarismos incidit & solœcismos.
Sua uerba barbariem olent,& resipiunt.
Incondite,& sine sale loquitur.
Loquitur sine cultu,delectuq; uerborum.

Verbis

Verbis utitur incultis, & à splendore Rhomani eloquij alienis.
Agrestis est, & hircosus. *Incultissime loquitur.*
Suis uerbis nihil est impolitius, incultius, insuauius.
Suo sermone nihil indoctius.
Est musoteros opicus, durus, contumax, blaterò.
Blaterandi optimus, dicendi ineptissimus.
Veterem inscitiam habet in ore.
In loquendo Goticam linguam refert.
Nullus lepos, nulla facundia, nulli sales, nullus cultus, nullæ ueneres, nullæ gratiæ, nullus nitor, nulla deniq; elegantia suis inest uerbis, sed horridus quidem sermo.
Horridum linguæ squallorem nihil dum exuit.
Fece, situq;, barbariei squallidus.
Totus barbarie squallet.

Non habet ingenium.

Homo infelici ingenio natus.
Habet ingenium uenæ inferioris.
Habet ingenium pistillo retusius.
Adeò plumbeum illi est ingenium, uelut psitaci.
Est ingenio male nato.
Ei est ingenium turpiter hirtum.
Ingenium habet incultum, impolitum, hirtosum.
Ingenium ei inest nullis bonarum literarum adminiculis suffultum.
Est crasso, rudi, agrestiq; ingenio natus.
Homo subagresti natus ingenio, & infestiuo.
Crasso sub aëre natus. *Stupido ingenio.*
Est ingenio admodum hebeti, rudi, stupido.
Infœcundo, sterilíq; ingenio natus.

Bœotico ingenio natus. Obtuso crassoq; ingenio.
Est pecus Arcadicum. *Auerso lumine solis natus.*
Laborem, ac tempora ingenij tarditate perdit.
Hebes est, & indocilis.
Monstruoso, prodigiosóque ingenio.
Thebano sub aëre natus. Natus pinguiore Minerua.
Crassius, rudius, planius sapit, ac intelligit.
Est quauis beta insipidior.

Infeliciter natus.

Infausto sub sidere natus. Quarta luna natus.
Malis auibus. Inauspicato genitus.
Malis augurijs æditus. Sinistro Hercule.
Parum feliciter natus.
Est dijs aduersis natus, genióque sinistro.
Natus sidere non benigno. Homo fati malignioris.

Luxuriosus.

Est putris in Venerem. *Solutus in luxuriam.*
Libidine intemperatæ cupiditatis exardescit.
Eum inhonesta, & perniciosa libido tenet.
Vitam degit planè muliebrem.
Vitam agit à mollicie muliebri perparum abhorrentem.
Effœminata mollicie, luxuriáq; uirtutem perdit.
In luxuriam procliuis.
Luxu perditam adolescentiam inchoauit.
Cum lacte uoluptatem imbibit.
Oculos habet ludibundos illecebræ uoluptatisq; plenos.
Cancrũ facilius recte ingredi doceres, quã ad castitatẽ hunc reuocares.
Non potest fieri, ut à luxu perditissimo reuocetur, abducatur, auocetur.

Est fluxis spadonibus euiratior.
A rei ueneree prolutio non potest abduci.
A carnis inquinamẽto, & petulãtia nũquã est alienus.
Est molli, atque effœminato animo.
Arthemone periphoreto effœminatior.
Propensus in molliciem, & prodigum luxum.
Corruptis moribus, & perdito luxu uiuit.
In tota uita uoluptarius.
Vir somni, uini, stupri denique plenus, madenti cõma, cõposito capillo, grauibus oculis, fluentibus buccis, pressa uoce & temulenta.
Vir est quem præteriens, si uel incultum, horridũ, mœstũq; uideas, etiã si agrestẽ, & inhumanũ existimares tamen libidinosum & perditum non dubitares.
Domi forisq; libidinosus, impurus, intemperans.
Putat hic ganeo horã nullã uacuã uoluptate eẽ debere.
Omne uoluptatũ genus uẽstigat, atq; odorat.
Me in cognitionẽ sui adduxit unguẽtorũ odor, uini anhelitus, & frons calamistri notata uestigijs.
Vir est cuius primum ætatis tempus palàm fuit ad omnes libidines diuulgatum.
Nullis concionatorũ hortamentis potuit impuram intẽperantiam à suis moribus propulsare.
Est cincinatus ganeo. Impurus scortator.
Nebulo impurissimus. Est captus grauis cupidinibus.
Est ad inertiã & uoluptates corporis pessundatus.
Perniciosa libidine uritur. Nuntiũ remisit uirtuti, delinitus illecebris uoluptatũ. Totus luxu defluit.

Ebriosus.

Bibax. Bibosus. Bibulus. Temulentus.

Vino somnoq; sepultus. Vino se obruit.
Mero sopitus. Intemperie uini oppressus.
Vini intemperatissimus. Mero incalescit.
Baccheis liquoribus immadescit.
Multo lyeo madefactus. Ampulla bibacior.
Temulentiæ & ebrietatum nota infamis.
Continuo mero corpus mancipat.
Natus ad uina perdenda. Vini pernicies.
Gurges, belluoq; uini.

Superbus.

Fastuosus, arrogans. Insolentissimus.
Laudato pauone superbior. Fastu intumescit.
Sibi plus adblanditur, quam Suffenus ille Catullianus.
Aucta est illi superbia.
Mirus animo accrescit tumor.
Accrescit animo insolentia. Tollit cristas.
Crescunt illi cristæ. Existimat se ad superbiam genitum, tanta est illi dementia.
Heu dementiam ab ijs initijs existimantium ad superbiam se esse genitos.
Fulgore suæ fortunæ insolenter gloriatur.
Venditat se homo inepte gloriosus.
Sibi plus satis placet ac blanditur. Sese miratur.
Pauonino ambitu sese identidem circumspectat, & admiratur.
Suo supercilio nihil est elatius, nihil arrogantius, & ad elationem magis audax.
Ita superbit, ita sese effert, ut neglecto hominũ fœtu deorum partum sibi arroget.
Nimis odiose sibi placet.

Adeò

Adeò insolescit, ut Phaëtōte & Icaro euaserit supbior.
Effrenis, nescio quæ insolentia animum suum subijt.
Arrogans est usq; adeò, ut omnes præ se uno agresteis ignobilesq; prædicet. Tumore mētis est decoloratus. Nitore fortunæ præsentis inflatus superbit.
Nihil suo genio fastuosius. Effrons & arrogans.
Nimium est sui admirator, ac pro sententia, cui semel adhæret, etiā contra uerū, contumax, & refractarius.
In omni opere iactantior, atq; oīm contēptor, & quàm minima occasiuncula cauillator & sine discrimine.

Loquaculus, garrulus.

Est impendio loquacior.
Homo non loquacißimus, sed ipsa loquacitas.
Est ipsa loquacitate loquacior.
Rana, cicadaq; garrulior.
Leuis, futilis, importunusq; loquutor.
Nullo uerborum pondere innititur.
Verbis humidis, & lapsantibus defluit.
Sua uerba in ore nascuntur, non in pectore.
Scatet uerbis sine ullo iudicij negotio.
Loquens plerunq; uidetur sese loqui nescire.
Ei innata est uerborū petulātia, & loquēdi temeritas.
Stulta ei inest, & inanis dicendi copia.
Nunquam tacet, quem morbus tenet loquendi.
Aere Dodonæo loquacior.
Frusto panis conduci potest, uti taceat uel loquatur.
Est Thersites alter. Loquitur sine iudicio & modo.
Verba sua sunt strepētiū sine modo graculorū similia.
Est (ut Euripides inquit) blaterare optimus, dicere uerò ineptißimus.

Loquax

Loquax magis quàm facundus.
Non est idoneus ad dicendũ,sed ad tacendũ impos.
Stulta & immodica deblaterat.
Sua lingua est prodiga,& effrenis,adeò,ut æstuet,uerborum colluuione teterrima.
Homo linguax. Loquutuleius.
Homo agresti ferocia,ore temerario,effrenato,prodigo,petulanti. Loquax,futilis.
Fusus per uerborum congeriem,atq; fastum.
Homo in uerba plus nimio prouectus.
Loquutuleius & blatero.
Cum dicto opus est,Pythagorissat,& cum tacito opus est,Epicurissat.
Quicquid in linguam uenerit,eloquitur.
Quicquid uenerit in linguam,hoc effutit.
Est ipsa turture loquacior. Vir improbæ loquacitatis.
Vir cuius loquacitas nemini non pareret fastidium.
Habet os infrene. Est lusciniæ nugis insignitus.
Verbis suis intempestiue lasciuire solet.
Coruus est Apollinis.
Indigna luminibus non ueretur effutire.
Hic molestis quæstiunculis alios obturbat.
Quid in aurem meam insusurras.
Tibi est proprium nugas sectari.
Iam tuæ nugæ cuncta oppleuerunt.
Tu portenta uerborum loqueris.
Quid obloqueris,adlatras,& proteruiter,et maleuole hæc dicis.
Es tã temerarius,et audax ut mendacia loquaris libẽter.
Quid tãtis uerbis obstrepis? Susq; deq; nugaris.

Tenuem doctrinam & affectatum ſtilum oſtentat.

Hic grammaticæ rei mediocriter doctus, nugalia quædam ſcholica oſtentat.

Hic cum arduis ſuperciliјs, uocisq́; & uultus grauitate compoſita, tanquam interpres ac arbiter oraculorũ Sibyllæ, ſcholicis nugis conſtrepit.

Grammatico fulgore tumido ſuperbit.

Iactat uerba ampulloſa, & exoleta, ſtilum ſuæ orationis obſcurantia. *Inanes gloriolas efflat.*

A uitio ſtudioq́; oſtentationis fit loquacior.

Sua oratio eſt ingenti uerborum faſtu, ac ſono tumens.

Affectatas quaſdã uocũ cupedias plenis ructat buccis.

Pondus addit ſuis nugis.

Vſq; adeò inſoleſcit, ut cum puſillum uinctæ, aut ſolutæ orationis effutiuerit, ſeſe deum arcem tenentem facit.

Hic neſcio quo pacto, ac inanib⁹ ãpullis fucat ſermonẽ.

Eſt in prædicandis ſuis doctrinis uenditator.

Effert q̃plurima ſuæ tenuiſſimæ eruditiõis oſtentamẽta.

Voculis haud facile cognitis conſtrepit, eaſdemq́; magnopere iactat.

Præ ſe uno omneis Latinæ linguæ principes rudes, & agreſteis eſſe prædicat.

Captionum laqueis obgannit. *Gryphos effert, quos dicit neminem poſſe niſi ſe diſſoluere.*

Magniloquentia ſua omneis idiotas appellat.

Theorematibus tantum nugalibus conſtrepit.

Puerilibus iſagogarum commentationibus dilatrat.

Verborũ et argutiarũ fuliginẽ ob oculos audiẽtiũ iacit.

Iactator inanis ſanctiſſimæ diſciplinæ nomẽ ementitur.

Est audaculus uerborum reprehensor, qui perpauca, et eadem uulgo protrita, legit.

Habet, nescio quas, inauditiunculas, rudeis, & improbas, easq; quasi puluerem, ob oculos spargit, quum quempiam adoritur.

Dulce.

Hoc omni Ambrosia, & nectare suauius est.

Est quouis melle dulcius, mellitius, suauius.

Est mera suauitas. *Est merum mel Atticum.*

Hoc sua suauitate siliquam omnem, & mel Atticum & saccarum, omne nectar, Ambrosiamq; superat.

Quicquid dulcedine nobilitatum est antecellit.

Auarus.

Est φιλάργυρος.

Est auri sitientissimus. *Lucris & opibus inhiat.*

Mira diuitiarum fames habet hominem.

Illi nil obstat, dum ne sit ditior alter.

Feruet auaritia, miseraq; cupidine pectus.

Est esurientissimus opum.

Est auidissimus lucri. *Aurum immodice sitit.*

Inexplebili auri auiditate, & hydropisi laborat.

Aurum omni uoto appetit.

Maciẽ cõtrahit, fraudatq; genium, ut aurum congerat.

Illi nullus satis est thesaurus.

Ab ipsis etiam statuis exigeret farinas.

A mortuo tributum extorqueret.

A urum auidissime esurit.

Retia ubiq; tendit ad nummos.

Quaerendae undiq; pecuniae sese dedit.

Sacra fames auri, & illi germana ambitio, suum ani- mum

mum inuaserunt.

Adeò cœpta est excrescere sua auri habendi cupido, ut suis non contenta finibus, aliena moliatur inuadere.

Auaritia ad iniuriam usque grassatur.

Animum adiunxit ad congerendas opes accensum.

Ea est homini auaritia, ut quum iam alterū pedē habuerit in cymba Charontis, nōdum suæ cupiditati sit præscripturus modum.

Auri uirtus ingenitā sui habendi rabiē, uehemensq; desiderium cunctis induxit, ei tamen præter cæteros.

Antelucana expergiscitur diligentia, auri cupiditate inflammatus.

Ipse minus quā luscinia dormit, ut aurum expugnet, ducatq; captiuum.

Immoritur lucris, & amore senescit habendi.

Numis adeò inhiat, ut sibi non sit amicus.

Nullæ illi diuitiæ sunt satis.

Non Mydæ, non Crœsi, non omnis Persarum copia, explere tartaream habendi ingluuiem potest.

Plautus ad auaros.

Tenaces nimirum ista ætas uos tulit.

Vos harpagonas, harpyas, & Tantalos uocauero.

In magnis opibus pauperes estis, & sitibundi in medio Oceani gurgite. Hæc ille.

Lucri adeò est cupidus, ut ipsum non æstus, non hyems, non ignis, non mare, non deniq; ferrum à lucro dimoueat.

Sibi plaudit, ipse domi simul ac nūmos cōspexit in arca.

Cōgestis undiq; saccis indormit inhians, & tanquā parcere sacris cogitur aut pictis tāquā gaudere tabellis.

φιλαργυρία mentem suam tenet, occupat, illigat.
Suum studium congerendis nūmis deuouit.
Est studiosior lucri, quàm par sit.
Animum habet ad auaritiam nimio plus inflexum.

Accidit ut uolebam.

Res succeßit ex animi mei sententia.
Fortuna uotis meis fauit.
Si fortuna mihi nupsisset, non potuisset esse sequundior.
Res mea, & uentis, & amne sequundo processit.
Vicit etiam uota mea fortunæ fauentis afflatus.
Diceres me litasse Rhamnusiæ, sic ex sententia cadunt omnia.
Plus impetraui, quàm fuissem ausus optare.
Ventis per omnia sequundis hic cursus nobis peractus est.
Res omnis cecidit ut uolebam.
Cecidit negotium ex sententia.
Nostra res bene, & prospere cessit.
Hoc propositū ex sententia mihi non parū ceßit.
Res gesta, uti uolebam.
Ex animi sententia gestum est negotium.
In omnibus rebus meis optatis respondit fortuna.
Bene habuerunt nostra negotia.

Admiror.

Magnopere demiror. Non possum non mirari.
Cui hoc mirum non uideatur.
Hoc admodum demirari non desino.
Magna me tenet admiratio.
Graui teneor admiratione.
Inceßit animo admiratio non mediocris.

Inua-

Inuasit me ingẽs admiratio. Vehementer admiror.

Senex.

Senio cõfectus. Annis obsitus. Obductus ætate. Iam capularis. Iam instat capulo. Est ætatis prouectæ. Annis iã maturus. Est annis iam uergentibus in senium. Iam uergit in senectam. Alterum pedem habet in cymba Charontis. Est iam cariosa uetustate attritus. Est multo iam fractus membra labore. Vltra uires sortemq́ iuuẽtæ inualidus. Annosus. Longæuus. Capulo uicinus. Ad metam suæ ætatis uelis,remisq́ properat. Sua ætas inclinat. In senium est præceps. Labitur in senium.

Infamis.

Varijs notis affectus. Nota infamiæ est inusta suo nomini. Multo dedecore cõmaculatus. Multis nõibus infamatus. Multis modis traducitur reus. Est graui infamia affectus. Multũ infamiæ collegit. Multũ cõtraxit ignominiæ. Tetram infamiæ notam contraxit. Nullum dedecus suæ infamiæ non adhæret. Nihil ad ignominiam suorum uitiorum non pertinet. Turpi infamiæ macula notatus. Acri ignominia notatus. Irrogata est nota suo nomini. Dedecoris nõtam subijt. Imposita sunt suo nomini atrocia infamiæ stigmata. Summa turpitudine affectus. Passus est damnum delibatæ honestatis. Prolapsus est in dedecus. Infamiæ contagio ad suæ gloriæ sugillationem pertigit.

Inspersa est nòn minutula labes, sed quàm maxima, & il la ineluibilis.
Non potuit honestati suæ famæ semper consulere.
Contraxit notam infamiæ. Multam detritũ est suo no
Non parum deperijt suæ famæ. *(mini.*

Audax.

Effreni audacia insignis. Herculea audacia admirãdus.
Impudentis audaciæ satelles.
Audacia plusquam Herculana præditus.
Cicero ad Catilinam:
Quousq; tandem tua sese effrenata iactabit audacia?
Quousq; tua nos eludet temeritas?
Impudenter audax. Impudẽtißimæ audaciæ nebulo.
Nimio plus audax. Audax plus satis.
Nimia audacia solutus. Audaciæ non tolerandæ.

Gloriæ cupidus.

Humanæ laudis sitiẽtissimus, Laudis amore tumet.
Mira fames auræ popularis habet hominem.
Laudis humanæ appetentißimus.
Famæ ieiunio præceps. Auidus appetitor famæ.
Totus popularibus auris impellitur.
Auram popularem uenatur, ambit, aucupatur.
Fauorem plebeium demereri studet.
Est laudis humanæ oppidò studiosus.
Vir est ætate & suopte ingenio gloriæ famelicus.
Gloriæ famæ insanus. Nihil magis ambit, quã gloriam.
Est gloriæ popularis ardelio, sititor, helluo.
Ambitione uulgari tacitum quærit fauorem.
Vir gloriæ præter cæteros appetens.
Gloriæ stimulis excitatur. Aestu gloriæ percitus.
Macula

Macula auiditatis gloriæ iã penitus insedit, & inueterauit in homine.
Delenda ei est macula cupiditate laudis suscepta.
Omne membrum corporis uellet offerre fortunæ, ut de cætero uitam cum gloria ageret.
Præ studio laudis iacturarum, damnorumq; corporis est contemptor.
Singulos artus suos fortunæ daret prodigendos, quæstu atque compendio laudis.
Sibi adolescentia suasit, nihil esse in uita magnopere expetendum, nisi laudem.
In prosequenda laude omnes uel corporis cruciatus, omniaq; mortis pericula parui esse putanda exstimat.
In suspicionem uenit gloriosæ auiditatis.
Auras captare non desinit.

Odit me.

Me odio graui persequitur.
Odio plusquàm Vatiniano insectatur.
Odio capitali à me dissidet. Hostili animo in me sæuit.
Ego suum odium contraxi.
Apud eũ feci multũ inuidiæ, multũq; mei nominis odiũ.
Acerbissimum in me odium concitauit.
Agresti odio me prosequitur.
Multo in me odio est permotus.
Vita mea ẽ ei odiosissima. Odit me cane peius & angue
Acri me odio prosequitur. Sum ei admodũ inuisus.
Sum adductus, uocatus, raptatus in odium sui.
Est mihi uehementer infensus.

Pulchritudinis formulæ.

Soror est haud deformis. Facie uenusta uirgo.

Virgo electæ pulchritudinis.
Lectæ uenustatis uirgo nobilißima.
Dotibus formæ pueritiæq; cunctis præclara.
Formæ dotibus insignita. Virgo insignis spectabilisq; formæ. Mulier decora facie, & liberali & insigni uultu. Virgo eleganti forma conspicabilis.
In ea est formæ pulchritudo & corporis proceritas.
Pulchritudine conspicua.
Eximiæ formæ, & etatis adultæ.
Forma & ætate florens.
Aetatis flore, et formæ uenerãtiõe ĩter reliquas ĩsignis.
Est decora, & egregia forma.
Virgo facili, & non incelebri uultu.
Nihil ea ipsa formosius, uenustius, pulchrius, speciosius.
Virgo insignitæ pulchritudinis.
Multo ampliorem, augustioremq; humana forma habitum, formamq; eius uidisses.
Mira specie. Pulchritudine eximia.
Egregia forma, atq; ætate integra.
Elegantia formæ prædita.
Exuperanti forma.

Prauus.

Omni sceleris genere inquinatus.
Omnis amentiæ omnisq; sceleris socius.
Omnium colluuione uitiorum contaminatus.
Grauißimis quibusq; criminibus est obnoxius.
Homo est ex meris dolis, technis, fucisq; compositus, cõsutus, cõflatus ad mendacia, ad obtrectationes, ad glorias, ad sycophantias natus, factus, sculptusq;.
Est quædam lerna, sentinaq; uitiorum.

Nullus est suorum scelerum modus.
Nulla libido ab oculis, nullum facinus à manibus unquã suis, nullum flagitium à toto corpore abfuit.
Eum ad scelera peperisse natura uidetur, uoluntas exercuisse, fortuna seruasse.
Est doctus Syllam scelerum superare magistrum.
Ipsa nequitia nequior. Quauis peste pestilentior.
Vir, quem frugi homines, quasi seditiosum, & nequam execrantur.
Male prima pueritia imbutus est.
Longe secus atq; sperabam, deprauatum est cor illius.
Ne quidem dignus est, qui doctiorum modulo metiatur.
Omnia polluit amariori uerborum cortice.
Inane terriculamentum bonis.
Te tanquã fucum falsarum imaginum exprobrabo.
Ducem sequeris ad omne scelus impudentiam.
Suo cerebello nihil putidius.
Lingua nil barbarius. Ingenio nihil stupidius.
Doctrina nihil spinosius. Moribus nihil asperius.
Vita nihil fucatius. Oratione nihil uirulentius.
Pectore nihil nigrius.
Te omnes, ceu male olentem spiritum, cõtractis naribus exufflant.
Sceleстiorem certò scio uidisse me nunquam.
Trifurcifer quidam. Vir uel cruce dignus.

Punieris grauiter.

Acerbissime in te animaduertetur.
Acerrimis plagis multabere.
Non erit liberum, neq; impunitum tuum scelus.
Haud impune, aut libere deliqueris.

Vindicta acri expiabitur tuum scelus.
Plagis & uerberibus es durandus.
Debita ultione erratum istud expurgabitur.
Habebuntur in te acria supplicia.
De te sumetur acre supplicium.
Sæuerißimè uindicabitur tuum scelus.
Dabis, pendes, exolues, lues pœnas.
Iusta à te superi exigent supplicia.
Irrogabitur tibi supplicium haud quaquam leue.
Iusta animaduersione scelus tuum uindicabitur.
Debita exolues supplicia. Non impune id feceris.
Acri supplicio plectêris.
Inexpiabili mulcta dãnaberis. Plagis mulctaberis.
Crebro uerbere tuum scelus expungetur.

Timui.

Affectus fui timore.
Formidine non mediocri captus.
Multus mihi inceßit timor. Raptus fui in metum.
Obstupui, steteruntq; comæ & uox faucibus hæsit.
Gelidus per dura cucurrit ossa tremor.
Me timor arripuit. Metu propè sum consternatus.
Fui penè exanimatus metu.
Inuasit me timor. Expaui.
Fui exterritus, attonitus, perterrefactus.
Ingenti formidine correptus.
Extimui, sensiq; metu riguisse capillos.

Iratus est.

In me planè succenset, excandescit, irascitur, stomachatur. Est ira in me permotus.
Agnosco odium in me suum.

Est

Est mihi uehementer infensus.
Ingentes irarum motus in me concepit.
Vehementem in me iram collegit, & contraxit.
Iram suam in me conuertit.
Est in iram aduersum me prouolutus & effusus.
Ira in me efferbuit. Ea res illi pectus parauit.
Stomachum mouit. Atræ bilis uitio correptus.
Vitio atræ bilis afflictatur.
Dies aliquot mihi succensuerat, priusquam offensionis caussam possem olfacere.
Mihi persuaderi non potest, ipsum irasci serio.
Sentio te substomachari, quod te insalutato recesserim.
Video te charitibus, & amicitiæ lenitatiq; natum, bili potuisse efferuescere.

Irascitur cito.

In iracũdiã præceps fertur, perinde atq; nauis sine ullis retinaculis. Procliuior est in iram quàm tigris.

Honeste uiuit.

Vitam agit perhonestam. Cum summa integritate & elegantia morum uitam agit.
Integram & elegantem uitam degit.
Agit uitam summæ cuiusdam dignitatis simillimam.
Integre ac synceriter uiuit. Celebriter et syncerè degit.

Affirmat.

Hoc asserit. Affirmat.
Astruit. Ingenue fatetur.
Nihil diffitetur. Pro comperto affirmat.
Libere asseuerat. Liberius astruit.
Asseuerãtius dicit. Conspirãter cum alijs profitetur.

Aegræ fert.

Iracundo animo patitur. Hoc indolescit.
Hoc fert dolenter. Iniquo animo patitur.
Molesto animo tolerat. Acrius dolet.
Acerrime dolet.
Hic meas laudes tā iracunde accipit, quàm nec conuicia debuerat.
Grauiter & iniquo animo patitur. Impatientius dolet.
Non potest non ferre moleste.
Difficili animo fert. Fert ægre.

Flere cœpit.

Erupit in lachrymas. Plorationem ædidit.
In lachrymas solutus est. Prorupit in fletum.
In lachrymas conuersus est. In fletus progressus est.
Tunc lachrymis maduere genæ.
Effudit lachrymas oculis. Maduerunt oculi fletu.
Non temperauit à lachrymis. Non abstinuit à fletu.
Non cohibuit lachrymas.

Iuuenis mortuus est.

Primo ætatis suæ flore est à nobis sublatus.
Immatura morte præreptus.
Mors immatura eum nobis abstulit.
In primo ætatis flore est extinctus.
Sæua manu Parcarum est nobis interceptus.

Pœnitet facti.

Huius facti subijt me pœnitudo.
Cœpit me pigere huius facti. In pœnitētiā uersus sum.
Pœnitudine ductus fui.
Non possum non multa pœnitudine duci.

Per timorem non feci hoc.

Metu prohibitus sum hoc facere.

Obstitit

obstitit metus. Fecissem nisi metus obstitisset.
Quo minus hoc fecerim in causa fuit metus.
Nimis senex ut studeat.
Senior est quàm qui studere queat.
Sua ætas est impar literis.
Sui anni sunt studio literarum multis modis inferiores.
Anni sui capessendo studio pares non sunt.
Ad literas colendas est annis defectus.
Studiorum labori succumberet sua ætas.

Mendax.

Ipso mendacio mendax magis.
Parthis & Cretensibus longe mendacior.
Suum est impudens mendacium.
Vir impudentissime mendax.
Sua uerba tantũ distant à uero, quantũ cygnus à coruo.
Est testis Cretensis. Est testis Græca fide præditus.
Ei quamuis iurato testi metuerem credere.

Difficile est.

Arduum hoc est cum primis operosum.
Est admodum difficile. Non facile fit.
Hoc opus, hic labor est. Est inexhausti laboris opus.
Est operosum & laboris immodici.
Hoc difficilius est, quàm Sybillæ folia colligere.
Multum est negotij.
Opus multo negotio constans.
Non habet facilitatem omnibus obuiam.
Ardua molietur, quisquis hoc audebit.
Prorsus infiniti fuerit negotij, hoc explicare.
Ex Hammonis fonte petendum est.
Opera Sybillæ indiget. Athlante hic opus est.
Hercu-

Herculanas uires hic desideres.

Consuetudo est.

Moris est. Est consuetudinis. Peruulgati moris est.
Hoc publica consuetudine receptum.
Inoleuit consuetudo, quæ quotidie magis inualescit.
Priscis temporibus hoc consuetum est.
Tenet consuetudo. Retentus est iste mos.
Est solennis consuetudo.
Ad hæc usq; tempora hæc consuetudo penetrauit.
Inualuit consuetudo.

Solet hoc facere.

Ex more hoc agit. Pro more.
Patrio more. More hominum facit.
Non insolens illud agit. Pro ueteri consuetudine.
Solens suo more facit.

Cœpit dormire.

Cœpit eum cupido somni. Inuasit eum sopor.
Oculis suis irrepsit somnus.
Incesßit ei grauis cupido somni.
In somnum conuerti cœpit. Obrepsit ei somnus.
Artus suos occupabat sopor.

Noluit hoc facere.

Acerrime recusauit.
Se id facturum constanter negauit.
Acerrimus fuit inter recusantes.
Per eum stetit quo minus hoc factum fuerit.
Defuit uoluntas. Noluit.

Rogatus sum, ut hoc facerem.

Rogatus hoc feci. Crebro rogatu adactus.
Multis & aßiduis precibus exoratus.

Multijugis precibus motus. Permotus precibus.
Quotidiano penè conuicio efflagitatus.
Crebra & fermè quotidiana efflagitatione laceßitus.
Multiplici rogatu adductus sum, ut hoc à me fieret.

Meretrix.

Est publicum scortum. Pudicitiam proſtrauit.
Habet pudicitiã in ꝓpatulo. In olenti fornice proſtat.
Stupro paßim cognoſcitur. Fornicatur cunctis.
Venalem paßim formam exhibet.
Meretricio more uulgo ſe præbet.
Copiã ſui corporis omnibus indiſcriminatim facit.
Grandem pecuniam propudio ſui corporis emeretur.
Vulgato corpore quæſtum facit.

Vix hoc habui.

Aegrè hãc rẽ obtinui. Hæc res ægrè à me obtẽta eſt.
Haud facile conſecutus ſum. Operoſe hoc impetraui,
Vix dici queat quàm moleſte obtinuerim.
Difficulter hac re ſum potitus.

Corrupit eum & deprauauit.

Suarũ corruptelarũ illecebris ſocium meũ irretiuit.
Integellos cõmilitõis mei mores ſua ꝑnicie corrupit.
Luxum illi ſuaſit. Socium meum uaſtauit.
Socius hic meus guſtauit quibus nigra eſt cauda.
Cõgreſſus ſuus & cõuict9 ſociũ meũ reddidit deterio(rem.
Corruptela ſuorũ morũ cõmilitonẽ inquinauit, atque infecit meum.
Hunc meum compaleſtritã ſua nequitia perdidit prorſum & labefactauit.

Deſipiſcit fitque peior.

In dies deterior euadit.

Accrescit suorum scelerum immanitas.

Suum scelus alijs innumeris sceleribus cumulat, aggerit, coaceruat.

Flagitiũ flagitio audaget. Mandrabuli more incedit.

Vitam mandrabuli planè degit.

Vitiorũ sordes & animorũ labes cõtrahere nõ desinit.

Incitandi formulæ.

Verba mouent animos. Tui sermones pectus aliorũ pulsant. Subdunt stimulos.

Faces præferunt. Ad uirtutes extimulant.

Inuitant ad studia.

Dedisti mihi ad literas non uulgare incitamentum.

Tu mei studij faces incendisti.

Vigentes stimulos addidisti. Præbuisti incentiuum.

Multum addidisti incitamenti. Tantum me accẽdisti, quantum clamore iuuatur Eleus sonipes.

Iuit illuc per terram.

Iter illuc fecit terrestre. Terra illuc concessit.

Itinere terrestri illuc profectus est.

Terra illuc iter quæsiuit.

Confido in te.

Fixi in te spem meam. Locaui in te spes meas oẽs.

Meæ in te spes recumbunt. Tu es scopus meæ spei.

In te uno omnes opes, spesq; meæ sitæ sunt.

Sum tua ope fretus. Sum tuo solius auxilio addictus.

Tuo innitor auxilio. Insto tuo fauori.

Tu mihi es uelut ancora quædam sacra.

Non tuæ constantiæ, sapientiæq; diffido.

Possum animo facilius cogitare, quàm uerbis complecti, quantum spei de te conceperim.

In te

In te magna ex parte reposui scopum meæ spei, & sacram(ut dicitur)ancoram fixi.

Libenter omne meum militabitur bellum in tuæ spem gratiæ. *In te uelut in scopum certißimum mentis meæ aciem cōtendo,tuæ Suadæ lacte nutritus, ac medulla roboratus.* *In te uno sunt spes oēs opesq́;.*

Pax erit hoc anno.

Pax missa per orbē ferrea belligeri cōpescet limina Iani

Depositis genus humanum sibi consulet armis.

Pro sua uirili pacem amplectuntur principes.

Immutati principum animi ad pacis concordiæq́; studiū totis incumbunt uiribus.

✝ Otiosus.

Multos dies dedit otio.

Hic ultra Endimionem indormit negligentiæ.

Ferijs perpetuis uult uitam consumere.

Otio & torpedine emarcescit.

In utramuis aurem dormitat otiosus.

Porrectis pedibus otiosus dormit.

Desidia otioq́; inerti & languidulo sopore torpescit.

Hunc iuuat in umbris latere. *Graui ueterno torpet.*

Se suumq́; nomen contēnit. *Propter uitam uiuit.*

Aßidue in otio oblitescit. *Bono otio usquequaq́; abutitur.* *Est illi laboris fuga.*

Tantus est ei amor otij,ut ne tum quidē excitetur, quū spes dolosi affulserit nummi.

Magna laboris fuga tenet hoīem. *Otij amator eximius.*

Hic perinde ut in rebus bene pacatis stertit,cessat,uoluptatur,atq́; cuticulam(ut aiunt)curat otiosus.

Luxu & otio indulget. *Est cessator quàm maximus.*

Oscitanti

Oscitanti nunquàm non similis.
Semper oscitabundus. *Nunquam non otiosus.*

Non vult amplius studere.

Nuntiũ remisit studijs, illecebris uoluptatis delinitus.
Cum bonis literis repudium factitauit.
Literis ipsis repudiũ misit. *Musarũ arcana reliquit.*
A Musarum contubernio secedere decreuit.
Fastidiosis delicijs obtusus à literis resiliuit.
Diuortium fecit cum Musis.
Pedem deflexit, ne unguem dixerim à studio.
Est abductus, auersus, alienatus melioribus Musis.

Diligens.

Neutiquàm in amici negotio dormitat.
Nemo hoc homine in curandis amicorum negotijs est diligentior.
Res omnes officiosissimè curat.
Antelucana expergiscitur diligentia.
Minus etiam, quàm Luscinia dormit.
Maciem contrahit.
Fraudat genium, ut studeat.
Agit hoc, neq; indiligenter.
Vir minime in agendis incuriosus.
Accuratissimus. *Accurata opera utitur.*
Accuratissima diligentia præditus.
Nulla negligentiæ macula deuenustatus.
Nihil eo diligentius.

Euasi multas pœnas.

Vitam meam multis supplicijs eripui.
Vita mea fuit multis pœnis erepta.
Innumeris periculis pœnarum meam subduxi uitam.

Inspexit

Inſpexit me torue.

Cum truculentia oculorum me aſpexit.

Me truci uultu intuebatur. Trãſuerſa tuĕtibus hirquis.

Obliquo lumine. Tranſuerſis oculis.

Truculentis, trucibusq́; luminibus.

Non ſimus ingrati.

Ne nos ingratitudine uinci patiamur, hũc cõmendemus.

Ne ingratitudinis nota noſtræ fronti uel merito inuratur. Ingratitudinis macula mihi eſt non minus quàm olim Perſis inuiſa deteſtataq́;.

Ego grauiſsimo crimini eſſem obnoxius, ſi conſtantis & benignæ liberalitatis exemplum ſine ulla mentione tranſgrederer.

Perſæ ipſi uehementer cauſam agunt ingratitudinis, & quem cognouerint poſſe auferre gratiam, nec referre, in hunc grauiſsima pœna animaduertunt, quippe qui arbitrantur eos, qui ſunt ingrati, & deos maiorem in modum negligere, & patriam, & parentes, & amicos.

Ne deſit nobis gratiſsima in N. uoluntas ad exoluendas gratias.

Maxima N. in nos merita paribus ornamentis decorare nitamur.

Oportet hoc memorare à principio.

Sunt huiuſmodi primordia aperienda.

Hoc altius & à prima origine eſt repetendum.

Ab ipſo rei primordio oĩs retro memoria repetẽda eſt.

Non conſueui hoc facere.

Hoc à meis moribus abhorret. A meo more alienum eſt hoc facere. Hoc facere minime inſueui.

Hoc mecum non ſatis conuenit.
Nunquam eò adductus ſum,ut hoc facerem.

Honoratus.

Præſtantiſſimus illi honos habitus eſt.
Ad parentum & deûm propè uicem honoratus eſt.
Maximus illi honor eſt exhibitus.
Honoris immodici titulo hunc omnes proſequuntur.
Nullo non eſt afficiendus honore.
Cumulandus eſt honoribus.
Dignus eſt æterni cui decernantur honores.
Singulari quodam honore afficiendus eſt.
Nephas eſt planè huic quicquam honoris denegari.
Multum decoris ei adiungendum eſſe,omnibus eſt in confeſſo.
Nullus,niſi maxime impius,non dixerit eum non uulgari honore dignum.

Iniuriis me afficit & detrahit.

Conuiciorum furore in me graſſatur.
Hic nepharius nebulo calumnias mihi intendit,ſpargitq; in uulgus.
Maledictis in me debacchatur.
Conuicijs turpibus fui ab eo laceſſitus.
Maledictis compellationibusq; probroſis ab eo ſum iactatus.
Turpibus & indignis in me uerbis ab eo non eſt temperatum.
Saturare ſe nequit meis contumelijs.
Orarem eum,ut ſupplicijs potius ſe ſaturaret meis,quã contumelijs.
Probroſas in me criminationes effundit.

Varijs

Varijs criminationibus ab eo fui uexatus.
Probris omnigenis me inceßit.
Modestiæ nescius, & pudoris, improbo, petulātique maledicto nomen meum credidit lacessendum.
In toto iactat uerba canina foro.
Impiè de me loquitur.
Est uir canina nobilitatus facundia.
Immiteis ac malignas de me uoces in uulgus spargit.
Liuido ore me mordet sæpius.
Mordicus me insectatur.
Improbo ac inuerecundo in me inuectus est animo.
Me sua uoce uulnerat.
Vocis suæ contumeliam expectasse uideor, ea sic me cōficit.
Aculeatis me uerbis insequitur.
Letalibus spiculis me impetit.
Incursat in meam famam suis petulantibus maledictis.
Conuicio mecum agit. Me agitat conuicijs.
Theonino dente corrodit. Genuino me dente mordet.
Satyricè me incessit. In me hostiliter obtrectat.
Inimiciter me persequitur.
Inscite ac maligne me uellicat. Sæuit in me conuicijs.
Nulla non sum ab eo laceßitus iniuria.
Omni genere iniuriarum in me debacchatur.
Suus maleuolus sermo in me membratim grassatur.
Parum abest, quin in me genuinum effregerit.
Iniuriam multo cum fœnore refundit.
Nulli tolerandis contumelijs prouocat.
Inuidus est & alijs inuidet. Zoilus.
Liuore acri in omnes percitus.

G Hunc

Hunc liuoris tinea comest, & inuidiæ subrodit rubigo.
Inuidiæ incendio cõflagrat. Inuidiæ morsu cõcoquitur.
Omnibus inuideas liuide nemo tibi.
Zoileo flagello discruciatur. Superciliosus uitupero.
Video quanta tempestas inuidiæ ab hoc homine mihi impendeat.
Ego semper hoc animo fui, ut inuidiam uirtute partam gloriam, non inuidiam putarem.
Ab hoc homine mihi multa impendet inuidiæ tẽpestas.
Inimico mihi, ut prædicat, suo inuidiã uult contrahere.
Ingenti malo inuidiæ in me uexatur.
Nunquam extinguetur, atq; delebitur, non modo hæc tã adulta suæ inuidiæ pestis, sed etiam stirps, & semen omnis liuoris.
Blateramina inuidorum iactare non desinit.
Est naribus acutis. Nasutus. Subsannator.
Vitilitigator Obstriligator.
Merito Demetrius ille, philosophus insignis, intempestiuos oblatrantium nebulonum morsus, crepitibus uentrium planè censebat assimilandos: quid refert, aiebat, sursum ne an deorsum uergant?
Hic in hoc ipso maxime gloriatur, si doctißimo cuique maledixerit.
In unumquẽq; sua dementia blaterat.
Animi est parũ liberi, & insynceri, inuidiæ magis quàm doctrinæ cõcedere. Contendit hic tenebrio gloriam meam, quantulacunq; est, infringere.
Ex indigna causa inuidiæ in me accenditur.
Est liuoris macula decoloratus.
Malignus uirtutum interpres alienam gloriam suggillat

Me auide suggillant mordaculi blaterones.
Infenso & acri animo me insectatur.

Formulæ à poëtis detortæ in detractores.

Ingeminas tremulos naso crispante cachinnos.
Callidus excusso populum suspendere naso.
Est tibi plus mentis tibi cor limante Minerua.
Acrius & tenues finxerunt pectus Athenæ.
Audes præterea, quos nullus nouerit in me
Scribere uersiculos, miseras & perdere chartas.
Tu rubido ore prodiens posses & fumantem uiui ursi nasum tentare.
Tu tacitus quæris, quam possis rodere canem.

Martialis.

Mentitur qui te uitiosum Zoile dixit.
Non uitiosus homo es Zoile, sed uitium.
Quid non audebit perfida lingua loqui?
Te fingente nefas Pyladen odisset Orestes,
Thesea Pyrithoi destituisset amor.
Tu Siculos fratres, & nomen maius Atridas,
Et Ledæ poteras dissociare genus. Ad latres licet usq; nos & usq;. Et gānitibus improbis lacessas.
Ignotus pereas miser necesse est.
Nosti pellem rodere caninam.
Nos hac à scabie tenemus ungueis.

Oratoriæ formulæ.

Neminem non perstringit uerbis suis aculeatis.
Neminē nō aspergit aceto. Omnes sine delectu mordet.

Probant hoc omnes.

Summis assensionibus, hoc probant omnes.

Non ſententijs omnium modo, ſed & ſtudijs hoc comprobatur. Omnium calculis hoc probatum eſt.
Vno ore hoc probant omnes.
Hoc reprobat nemo.
Omnium calculis, punctisq́ approbatur.
Publico omnium ſuffragio hoc probatur.

Spem mihi dedit.

Me in optimam ſpem accendit.
Erexit me in ſpem non contemnendam.
Adductus ſum ab eo in ſpem peregregiam.
Multū ſpei adiecit. Non parū fiduciæ nobis addidit.

Miſerrime mortuus eſt.

Miſeram oppetijt mortem.
Miſero cruciabiliq; exitu perijt.
Deteſtabili exitio interijt. Ad internicionē deperijt.
Aerumnabili diſcrutio finiuit uitam.
Miſera abſumptus eſt morte.

Non timeo.

Me multo metu liberaſti. Sum omni metu liberatus.
Ereptus eſt mihi timor omnis.
Excuſsi de corde metum. Multo me metu releuaſti.
Leuatus ſum formidine non mediocri.

Conuiuium eſt paratum.

Inſtaurata eſt comeſſatio.
Inſtructa eſt epularum magnificentia.
Non tenuiculo apparatu excipiemur.
Inuitamur ad cœnā, inſigni magnificentia, ingentiq; epularum apparatu inſtructiſsimam.
Ingens curatur epularum apparatus.
Non modo non eſt paucum, ſed elegans conuiuium.

Sumptuosa cœna parata est. Promiscue ac indefinite cœna est instructa. Opipare instructa. Cum epularum lautitijs. Lautissima cœna. In apparatu epularum nihil hic recessit à magnificētia.

Consul.

Consulatum adeptus est.
Consularem celsitudinem est indeptus.
Ad consulatum euectus.
Consularis dignitatis fastigium conscendit.
Ad consularem maiestatem est prouectus.

Perseuera ut incœpisti.

Perge, obsecro, qua instituisti uia.
Cœptum iter (quæso) prosequere.
Si credis, cœptum continuabis iter.

Tristis eras.

Tristitiam præ te ferebas. Videbaris mœrore cōfici. Eras uultu mœstissimo. Eras nō sine multo tristioris mentis argumento. Impatientius dolebas.
Tristitiam uultus testabatur.
Ex stygiis aquis undam delibasse uidebaris.
Vaticinatus in antro Trophonij uidebare.

Vigilasti.

Noctem hanc totam in studio insomnem duxisti.
Diei noctem coniunxisti peruigilem.
In studio noctes uigilas cum ipsis diebus.
Diem totum otio literario addis.
Laboriosissimo uteris peruigilio.

Non oportet Christianum tam acriter reprehendere alios.

Hi sermones mordaciores sunt, quàm ut Christianæ con-

ueniant modestiæ.

In his tam mordacibus uerbis à Christiana modestia quã longißime abhorres.

Hoc facile fiet.

Hoc factu perfacile est.

Hoc minimo negotio fieri potest. Hoc *nullo fermè negotio fieri poterit.*

Ad hoc opus nihil, aut parum est negotij.

Est magnus reprehensor.

Lucianum quempiam mire exprimit.

Omnia mordicus arripit. *Est in omnes dentatus.*

In omnes salibus impune ludit.

Dentatis aculeatisq; uerbis, in omnes armatur.

A carpendis alienis moribus sibi nunquam temperat.

Faueas mihi.

Cœptis faueas nostris. *Pollicem premas.*

Attollas digitum. *Tuum studiũ mihi dicare uelis.*

Fauorem mihi ne deneges tuum.

Eris mihi magni cuiusdam numinis instar.

Nostræ partes poterunt tua opera iuuari.

Insites meo fauori. Mea paruitas ad tuũ fauorẽ decurrit.

Adnitere, quæso, mihi ægerrime laboranti, suppetias ferre. *Suppetias fer.* *Auxiliare.*

Fauorem ac tuum studium amplector, quo mihi nunc opus est aduersum quosdam, odiose coniuratos, in bonas literas, quorum magna est improbitas.

+ Omnia indigere recreatione.

Omni uitæ instituto suos lusus concedimus.

Studijs etiã ipsis aliquid lusus nonnunquã permittitur.

Danda est etiam literis ipsis remißio.

Sunt etiam Musis sua ludicra.
Mista Camœnis otia sunt.

Prodigus.

Promus est magis, quàm condus.
Sui profusus, alieni appetens. *Viuit Nomentanus.*
Nomentani uitã agit. *Ingentes facit sumptus adeò ut satrapam poßint deterrere.*
Censum multũ profundit. *Pecuniam multã profligat.*
Patria oĩa bona obligurit. *Bonorum obliguritor.*
Multas opes absorbuit. *Rem uniuersam, seu patrimonium luxu perdit.*
Quotidianis comessationibus, alea, lusu, nocturnisq; potationibus, totam suam supellectilem absumit.
Patria omnia bona obliguriuit adeò, ut ne teruntiũ quidem sibi fecerit reliquum.
Impensas fecit immodicas.
Ingrata ingluuie præclaras res parentũ suorũ strinxit.
Fortunas suas omnes obliguriuit.
Multas opes labefactauit. *In patrimonio suo helluatur*
Familiam, pecuniamq; suã, prandiorũ gurgitibus proluere solet.

Semper garrit, & fabulatur.

Totũ ipsum tẽpus ἀμούσοις & illiteratis fabulis terit.
Perpetuo nugatur. *Perpetuas agitat nugas.*
Aßiduum congerronem agit. *Bonã temporis partem in nugis collocat, rebusq; nihili perdit.*

Contraria.

Hæc sibi cõtrarietate aduersantur. *Hæc aduersis frõtibus pugnant.* *Vtroq; cornu opponuntur.*
Hæc aperta pugnantia aduersantur.

Hæc uirtutibus inter se contrarijs sunt deligata.
Hæc tota diametro pugnant inter se.
Hæc ex diametro pugnant.
Magna contrarietate dissident.

Euenire illud scio.

Scio, uaticinorq́; ac penè oculis uideo hoc euenturum.
Hoc penè oculis uideo.
Mens mea est præsaga futuri. Præsagio hoc futurum.
Auguror (nec me fallet augurium) propediem fore.

Libenter audio hoc.

Libens istud audio. Audire istud ex animo gaudeo.
Istud est mihi auditu perquam iucundum.
Haud istud inuitus audio. Oppidò lætor istud ex te audire.

Tua familiaritate delector.

Disperream, si quid in uita mihi est tua consuetudine mellitius.
Nihil post deum immortalem mihi est in uita, tua consuetudine suauius.

Passus sum maiora conuicia.

Ad maiores contumelias, iã occallui, minus ideo ad hæc leuia commoueor.
Ita mea cutis occalluit ad hos morsus, ut tã leues uerborum ictus non admittat.
Hisce tuis cõuicijs haud aliter moueor, quàm si me asellus calce feriret.
Ad has contumelias ne pilo magis quidem moueor.

Excita illum.

Excute eum somno. Eius somnum excutias.
Educ hominem è tenebris Morphei. Expergefac hominem.

minē. Iube eū stratis corripere corpus. Excita eū à somno. Cura eū a somno solui, excuti, excitari.

Nobilitasti parentes tuos.

Nouū agis hoīem. Sine ullis imaginibus nobilis euasisti.
Clarum stemma tuo generi addidisti.
Familiam tuam claro stemmate dona .
Tu tuæ genti plurimū splendoris ac dignitatis adiecisti.

Faciam ut sis meæ sententiæ.

Te facile adducam, ut meæ succinas sententiæ.
In meam sententiam non ægre te deflectam.
Te in meam opinionem transferre conabor.

Hoc est rationabile.

Hoc ueræ ratiōes repertæ monent. Suadet hoc ratio.
Hoc a ratione minimè alienum.

Emenda te.

Vtinam tibi istam mentem dij donarent, ūt te ulla res frā geret, ut te unquam corrigeres, ut in uiam redires.
Vtinam tortuosos mores castigare in animum induxisses tuum. Redi in uiam. Resipisce quæso.
Teterrimos tuos mores in candidos commuta.

Damnum dabit tibi.

Hoc tibi grandi iacturæ erit. Graui tibi erit exitio.
Perniciosum, & funestum tibi futurum est.
Grauem ex hac re accepturus es calamitatem.
Non iacturam solum facies, sed & naufragium.
Hæc res plurimum tibi detrimenti, magnamq; perniciem allatura est. Maxima detrimenta tibi infundes.
Multum detrimenti ex hoc molimine capies.
In hoc grauem facies iacturam.
Afficiet te hoc iactura non mediocri.

Tibi

Tibi non uulgarem perniciem hæc res est inuectura.

Bellum sæuit.

Difficillima sunt reipublicæ tempora.
Summa bellorũ difficultas nostris imminet temporibus.
Sæuit toto Mars impius orbe.
Affligimur difficultate bellorum.

Corrigis uitia aliena.

Iunctura es calidus acri.
Pallentes mores radere perdoctus.
Culpas defigis obelisco. Notas curuos mores.
Censoria nota perstringis.
Vitio nigrum thita præfigis. carbone notas.

Recreatur literis humanitatis.

Illi suppeditat poësis, ubi animus è forensi strepitu reficiatur.
Aures conuicio defessæ conquiescunt.
Animũ suũ doctrina excolit. Relaxat, reficit, reparat.

Hostis est Ioanni.

Hunc non probat Ioannes. Non eo utitur amico.
Eum hostiliter odit.
Est eum osus suorũ morũ causa.
Est ei inimicissimus.
Inimico & hostili animo est in eum.

Punitus propter te.

Piacularis hostia factus sum ob stultitiam tuam.
Meum tergum tuæ stultitiæ subduxi succidaneum.

Loquitur superbe.

Fabulas buccis inflatis hiat.
Offas robusti sermonis ingerit.
Centeno gutture inter loquendum nititur.

Grāde aliquid, quod pulmo animæ prælargus anhelat.
Totum Heliconem interloquendum effudit.
Folle premit uentos.
Nescio quid secum graue cornicatur inepte.
Tumidas sclopo buccas inflat.
Bullatis nugis, sua ut turgescat pagina, hoc studet.
Darent fumo, nebulisq; pondus sua uerba.
Proijcit ampullas, & sesquipedalia uerba.
Efflat inanes gloriolas. Inepte secum cornicatur.
Ampullosa imperitia & ostentatione tumescit.
Ampullose respondet.

Verus amicus.

Nihil est in me fuci. Præstigias nullis amicitijs facio.
Tibi nunc, hortante camœna, excutienda damus præcordia. Ostendā, quāta pars animæ nostræ tibi sit.
Nulla in me cōperies pictæ (quod Persius ait) tectoria linguæ. Firmiorem amicum me arbitrare, quàm ut ob leues offensas amicus esse desinam.

Quantum poterimus.

Quoad facultas feret.
Quantum nostræ sese extendant uires.
Quantum erit in nobis situm.
Quoad penes nos erit.

Tua scientia non prodest aliis.

Sterile domi tuæ talentum detines, quod Christus uolebat, uel usuris crescere.
Non meministi felix esse otium literarum, sed si modo illuc descendat sapiens Platonicus, non uni sibi natus.

Linguam non habet promptam.

Est impeditioris linguæ.

Deest illi expeditæ linguæ promptitudo.
Est lingua obligatiori impeditus.
Vinculo oris nondum solutus est. Nondū soluti sunt linguæ suæ noduli. Elinguis magis, q̄ loquax.
Vitium nondumq; linguæ nullo rupit nixu.
Planè ac articulatè nondum eloqui potest.

Superbit propter ſuam doctrinam.

Inani scientiæ persuasione intumescit.
Nomine mediocris cuiusdam literationis, sibi mirificè adblanditur.

Habet multos auditores.

Est illi frequens auditorium.
Non infrequens auditorum turba.
Theatrū habet, & conuentum, quàm frequentißimum.
Dij suum fortunauerunt auditorium.
Discipulos ueluti Theophrastus habet, nō sanè paucos.
Tantus est suorum auditorum numerus, ut in amplißimas copias excreuerit.
Ad eum audiendum confluunt agminatim, & quasi sturnatim accurrūt, aduolant, agglomerantur auditores.

Audi meam opinionem.

Paucis super hac re meam accipe sententiam.
Quid de hac re sentiam paucis accipe.

Res difficilis.

Audax profectò suscepi negotium, & liuentis inuidiæ dentibus in primis obnoxium.
Rem prorsus magnā animi & corporis aggressus sum.
Audax facinus subij.

In mea poteſtate.

Hoc penes me est. Hoc in me situm est.

In meo luco,& phano eſt ſitum. Integrũ mihi eſt. Eſt mihi liberum. Hoc meæ ditioni ſubiacet.

Laudare te digne non poſſum.

Dignis te efferre laudibus oĩs mei ingenij uis nõ poſſet.
Quid meus ad laudũ tuarũ præconia lituus?
Ero,& ſi nõ idoneus,tamẽ bñuolus tuarũ laudũ buccinator.
Maiori tubæ debentur tuæ laudes.
Sunt plectro meliore canẽdæ. Aeternũ tuæ laudis præconiũ merito honore nõ ualeo ꝓſeq. Digne,merenterq́; tuas prædicare uirtutes,nõ eſt nr̃æ opis. Nõ efficere poſſem præconio meo,ut claritati tuæ maius ꝗꝓpiã ſplẽdoris addatur. Tuas laudes modulatiori accẽtu decãtarẽ,niſi ſubuererer eas culpa ĩgenij mei detexere
Tibi maiora debeo,ad quæ nondũ idoneus, his præludijs tota mẽte,& ingenioſis uiribus me comparo.
Si tuarum laudum copiam perſequi ſatagerem, certè uitio temeritatis,quo olim decolorati fuerunt gygantes ~~uenirem~~ nota~~ndus~~ rer nim. bar
Non ad unguem noſtra iſta tumultuaria Latinitas tuarũ uirtutum encomium repræſentabit.

Scribam de N.

Vitã, mores,& res egregie geſtas,lr̃is mãdare cõſtitui.
Cõnitar memoriã tanti uiri,tãq́; præclari,ab hominum obliuione,atq́; ſilentio uindicare.
Si non examuſſim,tamen leuiter attingere uirtutes hominis tam egregij conabor.
Aliqua celebritate famæ ſtatui eximias hominis uirtutes afficere.
A me flagitas ut N. mores ingeniumq́;,uelut in tabula tibi depingam.

Eum-

Eum paucis tibi deliniabo.

Si deo placuerit.

Si fata ferant. Si superis collubitum fuerit.
Si cœpta dij bene fortunent.
Deo optimo maximo auspice.
Si suo numine dexter affuerit deus.
Deo fautore, fauente, propitio. Annuentibus superis.

Sic deo placet.

Sic placitum est deo optimo maximo.
Sic superi uoluistis abunde.
Sic uisum est superis.

Disputat egregie.

In harena, & studio literario animose digladiatur.
Doctißime disceptat.
Descendit in harenam unde uictor crebriter exit.
Ab eo diligentißime disputatur.
Relucet in homine anxietas quædam, & morositas disputationis.

Ira hoc feci.

Calore iracundiæ hoc egi.
Irarum stimuli me ad tantum facinus impulerunt.
Subitario ardore iræ hoc crimen cōmolitus sum & impudenter ausus.

Opus suum imprimi noluit.

Noluit sua typis impreßorijs excudi.
Inhibere uoluit, ne publicitus euulgentur.
Minatus est suo partui, nondum plene nato, uelut aborti uo & male concepto, uitales auras, & Lucinæ beneficium intercludere, dirumq; exterminium intendere.
Non existimauit suam fœturam temerario æditionis
honore

honore uulgari debere.

Noluit typicis calcographorum notis committere.

Excudiformis opus suum noluit.

Quæ domi habet nondum effert, ut exeant in commune nem studiosorum utilitatem.

Nondum opinatus est, suum fœtum satis maturuisse.

Nouitium Camœnarum Quirinalium partum non uult uita donare.

Faueas mihi, & nullus inuidebit.

Opus meum tui nominis splendore fultum dentes theoninos retundet.

Liuorem omnem tuo candore expunget opus.

Armatum maiestate tui fauoris opus, aculeatos liuidorum morsus, facile uitabit.

+ Prolixus ne sim.

Ne, quasi Orestem describens longum faciam.

Iam satis est, ne me Crispini scrinia Lippi compilasse putes, uerbum non amplius addam.

Ne si alia afferã lõgior sim. Ne uobis polylogus uidear.

Ne nimium longos adferam logos.

Vt immẽso historiarum agmini cedam, quæ non importune etiam adduci possent, erunt hæc percurrenda.

Stulte persequor tã innumera, ut nec Chrysippi, nec Dydimi uoluminibus, omnia comprechndi possint.

Ne nimium longa finiatur oratio.

Ne longa ambage morer uos.

Ne ambagiosis uerborum inuolucris uos remorer.

Ne sinuosis uerborum anfractibus uestras aures suspensas teneam.

Satagis rerum alienarum.

Rerum alienarum [illegible]agere soles.
Quod tua non interest, id non desinis percontrari.
Si quid minus tua interest, id te magis angit.
Ea curas, quæ nihil quicquam ad te attinent.
Tantúmne tibi est otij, ab re tua, aliena ut cures?

Si feceris hoc, bene mecum agetur.

Hoc si à te factũ erit, & me diuino beneficio affeceris, & ipse æternam gloriam consequere.
Operam tuam (quæso) in re honesta, & liberali amicissimo homini non deneges.
Tibi certo satis faciam, uel in literis, si bonæ fuerint, uel in obsequio, si malæ, modo hanc rem faciendam cures.
Quod ut facias, etiam atque etiam rogo, ignoscasq; breuitati literarum.

Ne timeas inuidiam.

Ab omni inuidiæ metu procul absis.
Verendum tibi non est, ne quid inuidiæ in posteritatẽ tibi redundet.
Non est tibi timenda seueritatis, aut fortitudinis inuidia sed inscitiæ aut nequitiæ.

Hoc dicunt.

Intelligo neminem tam stultũ fore, qui hoc non uideat.
Nemo est tam improbus, qui non fateatur.
Nemo tam perditus, tamq; flagitiosus inueniri potest, qui id non iure factum fateatur.

Inquirere non debes.

Hoc indagare, tua non interest.
Hoc tuæ coniectura mentis non capit.
Disquirendæ huiusce labor agitare non debet.

In periculo es.

Vitam

Vitam tuam innumeris exponis periculis.
Varijs tete obiectas discriminibus.
Periculis tete temere offers.
Versaris in multis periculis.
Grauia tibi impendent uitæ discrimina.
Quatuor noctes de uentorum, ac fluctuum arbitrio propendimus.

Non sine causa.

Non immerito. *Non abs re.*
Non iniuria. *Rite.* *Merito.*
Optimo iure. *Summis rationibus.*
Causatius. *Optima de causa.*

Vires non es expertus.

Non satis uires tuas exploraueris.
Non fecisti periculum in uiribus.
Non consuluisti uires.
Non satis librasti uires, an sufferendo huic oneri sint pares futuræ.
n suscipiendo onere, uires animi non consuluisti.
Ad Critolai (ut aiunt) libellam uires tuas debuisses expendisse.

Liber erroribus plenus.

Mendosus liber. *Scatet mendis.*
Exundat erratis. *Squallet maculis.*
Est pardo maculosior. *Est corruptus erroribus.*
Mendulis deprauatus est. *Flagitijs confertissimus.*
Nullus est tam planè cæcutiens, qui non animaduertat flagitia. *Labeculis est resperfus.*
Feculetus est labe erratorum. *Multiplicibus maculis interspersus.*

Scribam ad te.

Omnibus, ut aiunt, uestigijs quærenti mihi ultro oblatum est ad te scribendi argumentum.

Scribo ad te oblatis argumentis, non quæsitis.

Multum est mihi ad te scribendi relictum argumentum.

Crebras literas ad te mißiculabo, aut eas ut ne lecturus quidem sis, aut mihi silentium imperaturus.

Tu licet mutus sis, ego tamen non desinam frequentibus tibi epistolis obstrepere.

Ansam ad te scribendi, id quod diu fuerat in uotis, per te mihi oblatam esse gaudeo.

Opto hoc.

Maximopere cupio.

Summopere exopto. Maxime uelim.

Nihil est mihi magis in uotis, quàm ut hoc fiat.

Nihil est mihi optatius. Sitienter expeto.

Summopere hoc à me expetitur.

Quotidiano conuicio hoc efflagito.

Maxime cōcupisco. Hoc est mihi in uotis.

Varietas ineſt tuis epiſtolis.

Iuncturam habent non displicentem.

Lepide cōpositæ sunt epistolæ tuæ, multisq́; quasi squamis uariegatæ.

Multiplici uarietate respersæ sunt.

Græcizas in epiſtolis.

Atticismi non pauci tuæ insunt epistolæ.

Oratio est planè Attica. Attico *lepôre instructa.*

Tu tāquā Atticus *homo multū* Atticissas. *Felices sunt tuæ epistolæ in* Atticis *uocibus. Crediderim nō tam* Atticas *esse* Athenas.

Corrige.

Ea lege scripta mea ad te ueniunt, ut castigentur, ut uapulent, ut erratorum pœnas ungue luant, & obeliscis.

Adhibe te meo partui æquum iudicem non iniquum, seuerum non indulgentem.

Adhibe ungues & obelos. *Asterisco notes.*

Non fastidio lituras amici hominis.

Non sum adeò delicato ingenio, ut lituras amici hominis fastidiam.

Nec tu nec fortasse quispiam credat, quàm mea opera mihi non satisfaciant.

Metuo ne nihil sim Suffenus.

Seuere, & tetrice à te, homine haud sanè rugosæ frontis, pueros meos uelim accipi.

Patiantur nostra hæc opera paulum à te uexari.

Indue Momi, non iudicis personam, quam ferunt sandalium Veneris culpasse, quum Venerem non posset.

Tuo ense errata mea confodias uelim.

Creta notes. *Absterge mendas.* *Elue errata.*

Tua felici lima hanc nostram fœturam dignaberis.

Ne (quæso) refugiant tuæ manus hanc nostram æditunculam.

Quæ in hac epistola salebrosa sentientur, ea leuigare, quæ obscura illuminare, quæ tortuosa corrigere & euerberare non uerearis.

Notes unguina nota, iugulum confodias.

Epistolam meam à mendis, quibus perscatet, repurga.

Hanc epistolam tibi statuo repurgandam.

Hoc epistolium multa lima cruciato.

Tu pro tua facilitate, ac sapientia, si quid in hoc epistolio obiurgandum offendas condonabis.

Te scriptorum meorum cēsorem facile feram, hominem tot annis in literis, non sine gloria, uersantem.

Extemporale epistolium ad te mißito, ut sulcis intercisiuis nonnunquàm perfodias.

Velim epistolam meam à te uapulare.

A te uapulent mea scripta.

Te impense flagito ungue & obeliscis tuis, pœnas suorū erratorū luat epistola. Hoc *felici tua lima dignare.*

Versus tui sunt elegantiores meis.

Versus mei, tanquā ordinis forent equestris, debēt tuis, ueluti senatoribus, & patricijs cedere.

Est decentior tuorum uersuum facies, quàm meorum in qua ne næuulus quidem sit.

Multis calculis feliciores sunt tui uersus meis nugis.

Tui uersus multis parasangis præcurrunt meis.

Faciam quod iussisti.

Festinabo tua iussa. Propere *tua exequar mādata.*

Mihi iussa capescere fas est. Nihil *tua iussa morabor.*

Iußis confestim obsequar tuis.

Iussa sequi, tam posse mihi, quàm uelle necesse est.

Publica tuum opus.

Ne patere diutius cū blattis et tineis rixari tuā fœturā,

Non negat ferre lucem tuum opus.

Iam sese uinculis asserit. Domi *esse nequit, libertatem, & securitatem publice postulat.*

Vult inuulgari. *Est euulgandum.*

Aede in uulgus. *Fac prodeat in lucem.*

Promas in publicum. *Effer in auras.*

Cōmitte uitalibus auris. *In aspectū publicū produc.*

Excepisti meos versus beneuole.

Prædicant

Prædicant se mei uersus, nec urbanius unquã, nec hilarius fuisse acceptos, quàm apud te amice cõfoßi sunt.
Et tibi gratulantur mei uersus, ob tuum iudicium, et tibi plurimum debent.
Voluerunt tuo ense mori, sed indulgẽtius egisti cũ meo partu, quàm oportebat.

Ornas quæ vilia sunt.

Obscuris rebus das nitorem.
Huic rei protritæ dedisti splendorem.
Conculcatis his triuialiter dictis nõ parum gratiæ aut uenustatis inseruisti.
Trita omnia per te noua, splendidaq́; redduntur.
Ornatu uerborũ hoc splẽdicans, et speciosum effecisti.
Oratorijs pigmentis excoluisti.
Mirothecio uenustasti Isocratico.

Risu dignum.

Res est profectò iocosa, & risu digna Catoniano.
Quis in hac re cachinnis temperaret?
Quis risui parceret?
Quis risum cohiberet, quum tu tam lepidè iocaris?
Nemo est tam planè ἀγέλαστος quin his audiendis hilaresceret.
Quis hanc opinionem nõ statim explodat, exhibilet, ac tota Anticyra dignum putet.
Quis huc decem non euocet Democritos.
Satis haberent decem Democriti, quod hic riderent.

Autores meminerunt huius rei.

In Annalibus memoria hæc prodita est.
Vulgo & creditum & scriptum est.
Literarìa ueterum monimenta hoc personant.

Tradunt hoc ueteres Annales.

Hæc autores enarrant opulentius.

Scriptis hoc reliquit Liuius. Hoc literis historicorũ demandatũ est.

Ego literaria ueterum monimenta ex decreto uolutans offendi hoc apud Ciceronem.

Inclytis literarum monimentis hoc consecratum est.

Memoriæ datũ est. Proditũ est literarũ monimẽtis.

In ueteribus memorijs hoc scriptitatum legimus.

Creditum est hoc à plerisq́;, & memoriæ mandatum.

Quantopere in Ciceronem à M. Antonio sæuitum sit, testis est uniuersa antiquitas.

In ueterum collectaneis autorum hoc est notatum.

Innumeri propè autores hoc testantur.

In ueterum libris obseruatum est, hoc fieri.

Relatum est in ueterum commentarijs.

Facta est mentio in ueterum scriptis, & habita illustris memoria.

Attentißima cura, & præstanti facundia, hoc tradiderunt illustres autores.

Peruetusta sanè ac lepida historia de hoc traditur in ueterum commentarijs.

Huius moris obseruationisq́; testimonia, atq́; documenta, in antiquitatibus perscripta sunt.

Hoc illustrium penè omnium autorum literæ loquũtur.

Hoc ueteres Annalium scriptores ignotum esse posteritati noluerunt.

Redeamus ad propositum.

Constitutam emensi iam curriculi metam nostra ne præteruolet oratio.

Vt illuc, unde abij, redeam.
Ne prolixiori huius uirtutis cōmendatione nostra plus æquo turgéscat pagina, pedem hinc exerimus aliò gressum flexuri.
Ne nostra in immensum pauxillatim excrescat oratio.
Vt nostra oratio, quò styli cursum destinauit, eò procedat.
Vt hæc, tam longo repetita principio, ad rem nostram accommodentur.
Vt eò, unde digressa est, nostra se referat oratio.
Sed ne fortè meo nimiū de calle recedam, deserat aut cursus uersa carina uagos.
Vt ad rem recurrat oratio.

Cum honore receptus.

Quā debui ueneratione fui exceptus.
Maiore ueneratione me parentes mei prosecuti sunt.
Multis à parentibus affectus fui honorum cumulis.
Multa me exceperūt ueneratione.
Summo honore fui ab eis acceptus.

Tolero labores.

Iam ex Peripatetico planè Stoicus factus sum.
Apathiam illam Stoicam maxime approbaui.
Iam uidere est, me paulo ante delicatum hominem, factū esse omnium tolerantissimum.
Sum laborum tolerantissimus.

Patior quicquid accidit.

Quæ mea non sunt, sic demū fieri uelim, ut dij uolunt.
Quicquid obtigerit nec deos culpabo unquam, nec accusabo, nihil dolebo, nihil expostulabo.
Seruire scio, uincere nescio.

Pacato uultu aduerſa,ſicut proſpera,excipiam.
Aduerſis rebus minime deijciar,proſperis non inſoleſcam.
Nullum conuicium non feram,uel falſiſſimum.

Non curo quid de me dicatur.

Aliorũ de me opinionem,atq; id genus alia,quæ externa ſunt,negligo prorſus & reijcio.
Rumores plebeios ad diem curo,ut uiatores hoſpitium.
Aliorum de me cogitationem non extimeſco.
Quid de me opinentur mortales,ſusq; deq; fero.
Non uerterim manum.
Nihil mea refert,utroq; uerſum hæc dicas.
Nulla eſt habenda ratio,quid dicatur.

Omnes optant diuitias.

Aurum inexplebilem hominum auiditatem,& hydropiſim non ſaturat,ſed adauget uehementer.
Aurum omnium appetitur uotis.
Ad aurum congerendum certatim itur ab omnibus.
Omnes incubant & excubant,ut auro inſidientur.
Omnes maciem contrahunt,fraudantq; genium,ut aurum aggerant.
Antelucana expergiſcuntur omnes diligentia,lucro auri inflammati.
Complures modice,aut etiã minus quã luſcinia,dormiũt ut aurum ſuis uiribus expugnent & ducãt captiuum.
Nullum eſt hominum genus quod auri habendi cupiditate non intabeſcat.
Ne multis agam omnes ſibi figunt.

Nimis dormis.

Vltra Endymionem ſomno indulges.

Tu satur irriguo gaudes turgescere somno.
Dormis somnum Endymionis.
Immodico somno te saginas.
Diuturno in otio uersaris.
Te plumæ nimisquam effœminant.
Mollem, feriatamq; agis uitam.
Instar uitæ Endymionis somnum tibi accidere putas.
Epimenidis somnum sequeris, quem aiunt quadraginta perpetuos annos somnum continuasse.

Vituperaberis.

Hoc tibi dabitur uituperio.
Vituperationem subibis.
Hoc tibi uitio aßignabitur.
Tibi hoc culpæ uertetur. Hoc tibi in culpam cadet.
In te recudetur faba.
In te hoc uitium transferetur, torquebitur.
Id paßim magni probri uice obijcietur.

Societas pulchra.

Celebris hominum conuentus.
Præclara hominum frequentia.
Concursus hominum literatißimorum.
Hominum celebrium consessus. Cœtus hominum.
Concio. Ornatißima corona.

+ Curas habeo multas.

Discruciant animum curæ.
Hæc res innumeris curis animũ meũ uehementer angit.
Aerumnabili curarum rodor discrucio.
Me mea cura coquit uersatque in pectore fixa.
Aegráq; mens uarijs solicitudinibus.
Anxietudine multa afficior.

Multis

Multis curis sum implicitus.
Diuersis negotijs distringor.
Varijs distrahor curis.
Dum in dubio est animus, paulo momento huc & illuc rapitur.
Multitudine negotiorum prohibitus sum hoc facere.
Sum curis ingentibus æger.
Vario curarum fluctuat æstu mens mea.
Ingens me cura remordet. Implicitus sum curis.
Districtus, inuolutus negotijs.
Intricatus, impeditus, illigatus, illaqueatus obuinctus, dispunctus, obseptus, oneratus curis, oppressus, oppletus.
Negotiorum fluctibus obruptus.
Tot me impediunt curæ, quæ animum meum diuerse trahunt.
Ita alte distringor occupatione, ut neq; interspirandi sit locus.
Diuersæ uocitant animum in contraria curæ.
Negotiorum mole obruor.
Multis studiorum obruor laboribus.
Multis negotiorũ undis ĩ præsentia iactor, exerceorq;.

Vtile.

Non modicam ex hoc demetes frugem.
Hoc præcipuam adferet utilitatem.
Hoc fecisse magnopere iuuabit.
Multum adiumenti adferet.
Multas ad res hoc conducet.
Non parum adferet momenti.
Non erit hoc infrugiferum.

Plurimum tibi hoc conferet.
Non uulgariter profuerit hoc fecisse. *Vtilitatem immensam ex hac re accipies.*Hoc *tibi q̃plurimũ ꝓderit.*
Hoc non parum utilitatis est tibi allaturum.
Hunc laborem experturus es minime infrugiferum.
Ad te ex hoc multa manabit utilitas.
Hæc res non parum habet momenti.
Hic liber magno usui futurus. *Multo erit adiumẽto.*
Magno adminiculo erit. *Non mediocriter cõducet.*
Commodum erit hoc & salutare.
Commoditatis plurimum adferet.
Erit ex usu tuo. *E re tua.* *Fructus habet nõ parũ.*
Amplissimum fructum es consecuturus.
Ex hoc uoluptatem non paruam, utilitatem uero incredibilem es recepturus.

Dixit breuiter.

Hanc sententiã mira uerborũ parsimonia perstrinxit.
Breuiter enarrauit. *Laconica usus est breuitate.*
Pauculis uerbis cõplexus est. *Strictim hoc perstrinxit.*
Laconismo delectatur.
Laconicam imitatur breuiloquentiam.
Arctat orationem ad breuitatem.
Aemulatur Laconismum. *Rem istã paucis accipies.*
Pauca de hac re carptim delibat Cicero.
Paucis hoc exponam.
Hanc rem cursim breuiterq́ attingam.
Summatim hoc expreßit.
De hoc quid sentias, paucis explica.
Phaleratam, polyloganq́ super hac re aspernemur concionem.

Rem difficillimã strictim, atq; cursim transgressus est.
Cicero est executus, quæ pensiculate, atq; enucleate scripta sunt.
Genus ipsum rei paucis tantum uerbis notauit.
Cursorijs notis insigniuit. Non incuriose hoc pcurrit.

Quæro diligenter.

Oculis emißitijs omnia perscrutor.
Curiosis oculis omnia contemplor.
Nõ cursorijs uoluo oculis. Attẽtiuscule sensa hæc eruo.
Oculis raptim perlustraui.
Scriptores illustres properantius euolui.
Libros sanè quàm multos uolutaui.
Scrupulosius perquisiui. Solerti indagine uestigaui.
Diligentiuscule perscrutatus sum.
Solerter hoc excußi. Pensiculatius hoc euolui.
Inspectius rimatus sum. Exactius perpendi.
Scrupulosius perscrutor. Sedula disquisitiõe indagaui.
Curiosißime circunspectabã. Diligentißime pẽsitabã.
Curiosius hoc introspexi.
Satis inquisite satisq; solicite hoc quæsiui.
Adamußim solertiq; industria hoc inuestigabam.
Non incuriose perquisiui. Anxie solerterq; dispicio.

Laborabo.

Conabor. Adnitar. Totis adnitar neruis.
Totis uiribus agam. Studebo huic rei.
Incumbam in hanc rem. Ad hoc inuigilabo.
Animo connitar & labore contendam.
Velis et remis eò cõtendã. Velis equisq; eò festinabo.
Sudabo uehemẽter in hac re ut fiat. Ad extremũ desudabo sudorẽ. Plurimũ laboris in hac re exhauriã.

Hanc

Hanc rem arduam moliar. Labore summo, nixu ingenti, summa ope, summa ui, adnitar.
Adlaborabo pro uirili parte. Quoad potero enitar.
Quanto potero studio. Labore uigilāti ad hoc enitar.
Pro uirili parte, totoq; molimine, conabor aliquid cōferre ad facultatē dicēdi. Toto contendā conatu.
Destinabo huc omnes meos conatus.
Manibus pedibusq; cōnitar. Totis neruis adlaborabo.
Totos conatus huc inflectam.

Odi discordias.

A seditiosis factionibus sum quàm alienissimus.
Ab omnibus dissidijs auersus sum, si quis alius est.
Nihil mihi commune cum dissidiosis seditionibus.
Factiones omneis perhorresco.

Meministi huius rei.

Aurē uellisti seu uellicasti. Effecisti me rei oblitæ memorem. Memoriam huius rei refricasti.
Quod semel exciderat animo, quasi postliminio, in mentem reuocasti. Induxisti celebrem mentionem.

Tacuisti de hoc.

Hoc sicco pede præterijsti. Silentio prætermisisti.
Temere hoc transeundum putasti. Hoc nube silentij obtexisti. Hoc silentij uelarijs inuoluisti.
Hoc omisisti, quod citra flagitium omitti non quibat.
Silētij uelo hoc cōtexisti. Hoc surda aure præterijsti.

Adulator non sum.

Facessat à me assentatiōis suspicio. Assentari nescio, nec si sciam uelim. Palpum non obtrudo.
Non sum palpo dolosus.
Relegaui popysmata palliatæ assentationis.

Non delinio uiros palliatæ aſſentationis popyſmate.
Aſſentationis ſum expers.
Eſt enim indecora prorſus, & inhoneſta, adeò, ut optimo cuiq;, & uulgaribus, ſit ſuſpecta.
Non palponem, neq; uaniloquum, neq; mercede conductum, tuarum laudum buccinatorem audies.
Hæredipetis adulatior nullus.
Non utor gnatoniſmis. Non ſoleo gnatonizare.
Nullus apud me fucis eſt locus, nec aliud fronte ſimulo, nec aliud in pectore firmo.
Ab adulandi ſtudio ſemper, tanquam inteſtino morbo abhorreo.
Adulationes Græculas ſemper odi.
Non auribus indoctorum ſeruio.
Vt nullus in me eſt loliginis ſuccus, ita eſt candida, & ſine labe ſimplicitas.
Non ſum potentiorum fóribus affixus.

Amicus falſus.

Tu ſpecioſa quædam, & popularia beneuolentiæ oſtentamenta deſideras.
Tua amicitia fucum habet, & quaſdam beneuolentiæ præſtigias.
Ineſt tuo amori ſola quædam facies, ſtrepitusq; fucatæ amicitiæ.
Tu amicitiam foues aſſentationibus quibuſdam indecoris, & optimo cuiq; maxime ſuſpectis.
Geris tecum pictæ tentoria linguæ.
Aliud habes in ore, aliud in pectore.
Ex eodem ore calidum ſimul efflas, & frigidum.
Ita leuis eſt apud te amicitia ut uel leuiſsima etiam quæq;

aura fluctuet.

Scio te penitus non tenere amicitiæ uim, quam quidem in animo cõstituisse sedes oportuit, & grauissimas an coras fixisse, ut cõtra tempestatum omnium uim illæsa, & quieta maneat.

Tuis uerbis amicum te præstas, cogitatione autem insidias struis.

Palàm beneuolentiam, occulte uero periculum intentas.

Hoc genus tuorum sermonũ à mera beneuolẽtia quàm longißime semotum est.

Insyncera quædam charitas nos in suspicionem maleuolentiæ raptauit.

Is mihi crede nunquam ex animo fuit amicus.

Mihi cum illo discordia est.

Pati hos labores non possum.

Tanto fastigio laborum non sum par futurus.

Importabili mole laborum premor.

Succũbunt oneri uires. Cedere huic labori cõpellerer.

Medijs conatibus ægre conciderem.

Est semper grauis.

Nunquam supercilium deponit.

Nunquam exuit uultum pædagogi.

Tetrica uerba nunquam deponit.

Nunquam non sapit patruos.

Semper agit Areopagitam.

Bonus theologus & magnus prædicator.

Vir est rei theologicæ consultißimus.

Sacras ad populum conciones habet, tanta omnium admiratione, ut ad eum plenis undiq; uijs eatur.

Lepóre

Lepôre uerborum allicit, sententiarum grauitate suspē dit, & concionis impetu, atque uiribus, flectit omneis.

Doctus:

Vir multijugæ eruditionis.
Totius eloquentiæ cephaleosis.
Racemos uindemiæ oratoriæ suauissimos decerpsit.
Hic merces Latias, hoc est, literarum supellectilem, qua nihil pretiosius, comparauit.
Hic repurgata linguæ uitiligine, omniq; detersa barbarie, optimas literas amplexatus est.
Hic non solum disertus uerumetiam eloquens.
Literaturæ & doctrinæ nitidioris honestamento nobilitatur.
Latinæ copiæ genitor.
Tu summæ uirtuti literarum eruditionem semper adiunxisti, unde factus uirtutibus, pariter & doctrina illustris.
Est acerrimus literarum propugnator, atque aurem (ut ait Persius) mordaci lotus aceto.
Vir est Palladius.

Felix.

Omnia tibi ex animi decreto, tanquam Ioue nato, succedunt.
In gremio Iouis es.
Tu es uir multis calculis fortunatior.
Omnium homo felicissimus, qui promas de summo quod uis.
Si omnia tibi succedant, ita est, ut opto.
Superos precor, ut tuum gaudium, meumq; obsequium,
uelint

uelint esse felix.

Gradum pristinum recuperasti.

Tu pristino fastigio restitutus, clarior illustriórque, emersisti. Es in integrum restitutus.

Iste iuuenis est bonæ indolis.

In puero hoc mirifica indoles uirtutis apparet, & ingenij lumen lucescit.

Nihil in hoc iuuene ineptum, nihil improbum, nihil immodestum, non proteruior lingua, non inconstans uultus, nō aliquid postremo, uel in facie, uel in gestu, uel in statu, uel in incessu est, quod offendat.

Præceptor scripsit mul ta.

Multa ex secretarijs doctrinarum abdita eruere, atq; expromere, elaborauit præceptor.

Suo labore tam clarus est, ut scripta sua omnium manibus terantur.

Lege hæc cum fuerit otium.

Cum à serijs occupationibus fueris feriatus, hæc, qualiacunq; sunt, translegere ne spreueris.

Hæc legas, dum à politioribus humanitatis studijs iampridem feriatus sis.

Cum tibi à grauioribus studijs otiū suppetet, hæc legas.

Inuidos non timeo.

Linguæ sauciantis susurros improbos negligo.

Facile contemno, sempérque cōtempsi, ineptias maleuolorum, & nugas uere dixerim abortiuas.

Cauillentur maleuoli & inuidi (nō laboro) quibus nemo unquam, uir bonus ac doctus, caruit.

Tantum abest, ut inuidorum morsicationes me lædant, ut ipsas quoq;, nescio quo pacto, penè mihi ceu blanditias

tias, commendem.

Obtrectationibus, quibus non caret inuidi, audacißime resistam.

Istorum nugiuendulorum nasum non reformido.

Frontem non metuo Catonianam. Linguam nil timeo Timonianam.

Nasutos quoq; naribus repandis.

Mordaces quoq; rictibus caninis.

Vitiosus.

Omnia prorsus ut in quandam cœnosam latrinã in suum animum confluxerunt flagitia.

Est monstrum prorsus, imò scelus inexpiabile.

Non possum aut tacere quæ de eo sentio, aut non sentire ea quæ de illo debeant dici, in quo ueluti singula uitia reperiantur.

Non minutulam labeculam contraxit, sed maximam labẽ & quidem illuibilem.

Amas literas.

Et si summam ex literis soles capere uoluptatem, tibi tamẽ multiplicibus curis impedito, scio nõ satis esse quietis, ut ad illas quantum cupis, animum accommodes.

Est in te inexhausta auiditas legendi, nec saturari potes.

Tuus in literis amor, humanitasq; tua, & suauitas ingenij natura quadam uiuit & spirat.

Præcipuam uitæ uoluptatem in literis reposuisti.

Vehementius, quàm credi poßit, gaudeo tuum in literis desiderium indies gliscere.

Ad honesta studia satis propensus es.

Toto pectore bonas literas, & earum cultores tueris, foues, alis, ornas.

Mones

Mones recte.

Syncere consulis. *Mones amicè.*
Obiurgas, amanter. *Placide admones.*
Ab inueterato errore reuocas.
Elicis ex umbraculis in solem.

Eloquentia fuit perdita.

Iacuit multos annos maiestas oratoria.
Squallenti quadam barbarie balbutientes linguas, asperauit inscitia.
Oppressa fuit Rhomani sermonis dignitas à tyrannide barbariei.
Delituit Rhomanæ linguæ splēdor inter Gotthorum *et Vandalorum reliquias.*

Ne detrahas.

Verte stimulos tuæ linguæ.
Comprime linguam, ne, quid uelit, loquatur.
Necessum est fræna tuæ linguæ concutere.
Sunt tuæ fræna linguæ cohibenda.
Reprimenda est petulantia tuæ linguæ.

Perfidus.

Te promissa non alligant.
Credo te futilē, et nullius fidei, ut promißis nō alligeris.
Pacta facis Locrensia.
Es fœdifragus. *Perfidior* Pœnis.

Paucis dicam.

Paucis perstringam. *Non pluribus complectar.*
Ne Orestem *describere uidear.* *Ne tædia generē.*
Ne prolixa rerum ambages tædio sit.
Ne sim prolixus subticeo. *Finem impono.*
Finem facio dicendi.

Faciamus, quod dicunt, bonũ vultũ.

Lautißime uiuamus. *Epicureos agamus.*
Iste dies genialis agatur. *Viuamus nobis.*
Indulgeamus genio. *Cibis opiparis inseruiamus.*
Baccho sacrificemus. *Vina coronemus.*
Bellos homũculos agamus. *Exporrecta frõte uescamur.*

Homo est indoctus & nihili.

Educatus in Scythicis agris. *Pater tibi Scytha est.*
Nihil à Vandalis differs. *Non alienus à Gethis.*
Ne latum quidem unguem ab abecedarijs desciscis.
Es rus merum. *Pura negatio.* *Merũ nihil.*
Homunculus ex Caria es. *Nemini nõ amusus cęseris.*
Arcadicum pecus. *Ridiculum caput.*
Sus Bœotica. *Proiecta uilior alga.*
Sardois amarior herbis. *Tua est carica musa.*
Immersus Gethicorum Baratro.
Rusticano es ingenio.
Artem culinariam, non oratoriam imbibisti.
Literas uidisti solum per transennam.
Gustasti tanquam canis è Nilo.
Musas à limine nondum salutasti.
Nouitius es miles Palladis. *Rudis Apollinis tyro.*
pedem nondum ex inscitiæ tenebris exeruisti.
Cymmerijs tenebris implicitus es.
Non magis quàm qui nil sapit.
Videris obstrepere ueluti anser inter olores.
Cuiuscunq; disciplinæ nomen ementiris.
Vulgus nebulonum incultum.
Subagresti & infestiuo ingenio es.
Asinus ad lyram.

Illotus

Illotus.	Indoctus.	Agrestis.
Senticosus.	Infestiuus.	Asotus.
Inconcinnus.	Expers.	Spinosus.
Exors disciplinæ.	Triuialis.	Inexpertus.
Protritus.	Indoctus.	Rudis.
Ridiculus.	Semitarius.	Scurrilis.
Ieiunus.	Rusticanus.	Sordidus.
Inurbanus.	Vulgarius.	Aridus.
Vulgaris.	Incomptus.	Aesopicus.
Intersus.	Plebeius.	Discinctus.
Horridus.	Insulsus.	Asper.
Illepidus.	Squallidus.	Insipidus.
Incultus.	Incongruus.	Amusus.
Infacundus.	Inelegans.	

Benignus.

Tanta est facilitate, ut quem exasperauerit neminem reperias, quippe qui cum beneuolus in omneis, tum liberalis, & magnificus.

Tua genuina dulcedo gustum in literis parit.

Tua est mihi humanitas pro clypeo, & muro, contra liuoris impetus.

Mihi tua est humanitas cognita, et explorata facilitas.

Dispereā si quid tua beneuolētia unquā in uita contigit mellitius.

Nihil humani à te alienum puto.

Est sociata tua exacta eloquentia infinitæ propè humanitati atq; modestiæ.

Mira in te comitas, lepor multus totam mentē afflauit.

Es deo cuidam terrestri similis Clara fronte, & reiecto supercilio, te omnibus passim exhibes.

Te uno nihil habetur humanius, nec eruditius, nec melius. Hoc nihil candidius, benignius, potentiusq́;.

Nostras diligit hic amatq́; nugas.

Hic patrocinio me fouet.

Agit hoc homo gratijs natus, humanitate mortales omneis albis (ut aiunt) equis præcurrens, cuius nimiã simplicitatẽ propè incredibilẽ oratione, etiã re experior.

Doctus.

Vir est felici ingenio, acri iudicio, multa facundia, disciplinarum deniq; omnium scientia præditus.

Est abunde in studio eloquentiæ promotus.

Iam ad summum utriusq; linguæ fastigium prono gradu contendis, sic, ut inter doctos conspicuus, digito monstreris. Tuum nunquam in literis bonis cessauit ingenium, nec errauit iudicium.

Literas pacis alumnas ab iniuria scilicet & indignatione uindicasti.

Tantum in literis progressum fecisti, ut cunctos fermè, quicunq; literis ætate tua claruerunt, habere meruetis laudatores.

Ita doctus es, excussus, ingeniosus, ut in te nihil expositum, nihil uulgatum sit & triuiale, seu uerba, seu sententiam spectes.

Vir est mea sententia nostro æuo omnium literatißimus.

Vir est ingenij excellentis, acerrimiq; iudicij, & exquisitißimæ doctrinæ.

Tantus es in literis, ut te mihi semper ad imitandum proposuerim.

Ruinosis & nutantibus literis, imò propemodum casuris,

ris, perbelle succurristi.

Ruentibus in præceps disciplinis, summopere, & mira solertia prospexisti.

Cadenti, & interitum minitanti, rei literariæ, pulchre consuluisti.

Vale.

Vale musarum patrone, & animulum meum in delicijs habeas.

Vale: neque in amicorum rationarium me inter postremos refer.

Vale, & fixus tuo cordi trabalibus clauis hæream.

Vale literarum magne arbiter, imò censor, imò assertor.

Vtinam tibi superata tellus sidera donet.

Interim in terris uiue diu.

Bene ualeat reuerendissima tua dominatio, cui me totũ dico, dedicoq́;.

Laudant te omnes.

In te laudis aceruos omnes extruunt, & in te uno omniũ disciplinarum consummatam gloriam conferunt.

Omnes & tuam doctrinam, & eruditionem admirãtur, prædicant, atq; in cœlum ferunt.

Te omnes decus Campaniæ, te solem, te lunam faciunt, & splendidissimis titulis ornant.

In tuis uirtutibus, liberis uelut habenis apertisq́; eloquẽtiæ campis, expatiantur.

Omnes tuæ uirtutis persuasione, ac eruditionis lepôre ducti, te laude multa dignum censent.

Omnes ingenium tuum suspiciunt, & doctrinam singularem tuam, mirificis laudibus persequuntur.

Omnes testimoniũ reddunt amplißimũ pfectæ laudis.
Virtutis tuæ constans opinio in omnium pectoribus uiuit, omnium linguis celebratur.
Omnes tuas uirtutes unà cum uocis eloquio, uel immortali cantu sacris implent præconijs.
Gratiæ plurimum & autoritatis apud omnes cepisti.
Tantæ laudes in te conferuntur, ut uix ullas feceris alijs reliquas.
Publicæ famæ præconio commendaris.
Nemo extat, qui grata oratione tuas laudes non cupiat celebrare.
Non nisi accuratis, magnáq; & olei, & somni iactura, elucubratis laudibus ueheris.
Omnes tuo ingenio penè cœlesti, eruditioni singulari, iudicio longe acerrimo multum tribuunt.
Tu semper publicæ famæ præconio es commendatus.

Volo tibi gratificari.

Adiuuabo te pro uirili.
Si qua in re poßim tibi gratificari, omnia polliceor.
Te omni genere officiorũ prosequar, quantũ par fuerit
Omni genere officiorum debeo te prosequi.
Si quid erit negotij, in quo seruuli infimi opera non graueris uti, mãdes ac præcipias.
Nullus est in orbe princeps, cui magis ex animo cupiam gratificari, quàm tibi.
Si quid erit, in quo tibi queam gratificari, senties hominẽ ad obsequendum promptißimum.
Tibi profecto lubens, si quid possum, benefecero.
Scito nihil perinde in uotis esse, quàm ut liceat tuæ amplitudini, quocunq; officio gratificari.

Laudabo te.

Ipse tui tibicē ero, & in efferēdis tuis laudib9 gloriabor.

Nihil potius habiturus sum, nihil mihi magis præcipuum ducam, quam te prædicare, tuū ingenium tum publice, tum priuatim pleno ore efferre, & apertis (quod aiunt) tibijs palàm decantare.

Vindicabo ab obliuione tui memoriam.

Reddam tuam famam (quæ est non uulgaris) nomenq; tuum ab obliuionis rubigine exemptum.

Tua summopere uirtus, ingenijq; dotes, à me extollūtur.

Tantus ero tui admirator ingenij & gloriæ, quātus poterit esse alius quis.

Laudaberis.

Durabit ad posteritatem tua uirtus.

Putarem te ex Iouis aula ad homines deductum, aut de naturæ adytis erutum.

Tuæ uirtutes in stuporem posteros deducent.

Viues ipse, & per hominum ora uolutabis.

Tu unus omnium laudes exhauries.

Nemini dubium est, quin tibi omni laude præstanti uiro, multi honores iam pridem, dignitatesq; debeantur.

Quod huic tua celsitudo cādide faueat multum gratiæ, multumq; laudis, tibi paris.

Confugiunt ad te omnes.

Fit frequens concursus ad te.

Te uelut patronū, & spei ancoram omnes conspiciūt.

Sanctißimis pedibus tuis sese omnes aduoluunt.

Conuentus ad te clarorum hominum ex omni patria celebres fiunt.

Garrulus.

Verbis

Verbis suis intempestiue lasciuire solet.
Coruus est Apollinis.
Indigna luminibus non ueretur effutire.
Hic molestis quæstiunculis alios obturbat.

Faues mihi.

Assolitus es rebus meis fauere.
In me fuisti supra meritum indulgentior, nec ideo ingratum me exhibebo.
Mirũ quantopere tua mihi arriserit dominatio, & quã impense mihi faueat.

Friuola.

Dicis non aliud, quàm merum mendacium.
Mera est impostura. Merum præstigium.
Fallax uerborum gannitus. Portenta uerborum.
Monstra uocum. Incondita deliramenta.
Muliercularum næniæ.
Prodigiosa figmenta.
Seniles fabellæ. Ad forum excogitata hæc omnia.
Anilia errata. Pueriles nugæ.
Nugalia omnia. Alcinoi apologus.
Aesopica ludicra. Rapsodia squallida.
Dicendi sartago illiterata. Antiquata, inusitata.
Exautorata. Exotica. Puluerulenta.
Vandalica. Ante tapetum efficta, putria. Gethica.
Antequam Theognis nasceretur adducta. Barbara.
Videris mihi cum matre Euandri fabulari.
Indigna auditu. Repetis hæc omnia à seculo.
Ab origine.
Hæc commentitia sunt.
Adscriptitia. Adiunctitia.

Ab omni uirtutis tramite exorbitantia.

Nihil scis.

Nondum proluisti ora Caballino fonte.
Non tibi Gorgoneis mens fuit uncta uadis.
Fonte nec Aonio pectora tincta lacu.
Non tua Castalias coluere poëmata lymphas.
Nunquam Phocaicum nec tetigere lacum.

Vaniloquus.

Inanes istas quasi nebulas non argumentorum, sed leuissimarum suspicionum depelle, ut quæ nimis defluunt.
Habes insulsissimas nænias pro oraculis.
Inconsistentia, & sese undiq; eludentia loqueris, & nō unis Anticyris digna.
Est tuum dictum nebula uanius in pariete picta.

Scribere ad te non audeo.

Pudor me prohibet, hominem tenuis fortunæ, nulliusq; propemodum autoritatis, literas dare.
Neq; ego ad te scribere auderem, nisi incredibilis tua humanitas literas mihi ex intimo corde, quodam quasi suo iure extudisset.
Tuas ingenteis laudeis spacijs exclusus iniquis attingere non audeo, satius ratus fari nihil de illis, quàm parum, aut frigide dicere.
Impudentiæ culpam deprecor, quod tantulus ego ad tantum heroa, scripserim.
Non ausus eram te meis literis lacessere.
Subuerebar hac manu tibi scribere, qua soleo cogitationum celeritatem æquare.
Ego alioqui modestus, imò timidus, & mihi parum fidēs, uereor ad te scribere.

Nec fortuna mea, nec eruditio, nec ulla omnino uirtus huiusmodi est, ut licitum mihi putem, scribere ad te.

Vereor tibi benignißimo sed omnino plurimis maximisq; negotijs occupatißimo scholijs nugamentis (qualia nostra sunt) obstrepere.

Non ausus eram doctißime N. te meis literis lacessere.

Deuinctus sum tibi.

Sum obnoxius.

Tibi tantum me debere intelligo, quantum nunquàm sim persoluturus, etiam si me opposuerim pignori, aut bonorum omnium meorum, atq; ipsius capitis fecerim auctionem.

Tantum tuæ debeo humanitati, ut nullis officijs, nulla opera, labore, īdustriáq; mea posse uidear satisfacere.

Ea caussa me tibi plurimum debere intelligo.

Si mihi consilium foret, tua in me merita enumerare, Isthmon profecto fodere mihi uiderer.

Ipse tibi id totum debeo, quod mihi tribuis, præsertim cū id mihi ipse nullo pacto deberes.

In me unum innumera officia agminatim glomeras.

Omnes te laudant.

Gratiæ plurimum & autoritati apud nos cepisti.

Tantæ laudes in te conferuntur, ut uix ullas feceris alijs reliquas.

Extat ad posteros perpetuum doctrinæ beneuoliq; animi testimonium.

Maxima sunt tuarum laudum apud omnes præconia.

Doctus.

Tibi flori illibato ingeniorum in literatorum consessu, primi gradus aßignantur.

Dicta tua te doctißimum esse testantur, facta humanißimum.

Tu in oratoria ac poëtica facultate, eminentißimum obtines locum.

Est tibi os mellea suauitate oblitum.

In tuis scriptis uideris numeros omnes humanitatis compleuisse. *Vir es ad omnia magna, & honesta natus.* *Magnos fecisti in literis progressus.*

Vir es in literis magnæ quidē celebritatis et autoritatis.

Tanta est tua in literis claritudo, & æstimatio, ut nemo te non suspiciat.

In te sese disciplinæ illæ omnes, tātæ tamq; multiplices, explicuerunt.

Scimus te Ciceronianæ facundiæ intermorientis maximum assertorem.

Vir es incomparabilis memoriæ, & infinitæ penè lectionis.

Nunc à te Quirinalis facundia (quæ Gotthicū *nescio quid &* Vandalum *sapiebat) prosperiore fortuna decoratur.*

Tui eminētißimi ingenij acies extra aleā est collocata.

Popularis homo non es.

Optimus es literarum censor, præses, & princeps, Rhomaniq; *eloquij moderator.*

Tu primæ claßis facile princeps, ingeniorum, & literarum antesignanus, ac primipilaris es.

Tu extra totius doctrinæ aleam positus de Gotthis *ingenue triumphasti.*

Te Musarum *quidem propè diuinitas, extra ictum suprâq; iniuriam posuit.*

Nil

Nil proculcatum, uelutq; in medio iacens loqueris.

Es uir acris ingenij, multæq; in literis industriæ. Latinæ linguæ diligentissimus, Græcæ nō incuriosus, nō prosam condere absurdus, non carmen.

Tu primam in literis celebritatem uindicas.

Homo est utriusq; linguæ doctissimus, omniumq; literarum humaniorum, quasi lautitiarum studiosissimus.

Vir præter mores candidissimos, utriusq; literaturæ peritissimus.

Homo non indoctus, & ingenio acerrimo.

In omnibus honestis disciplinis ita iam olim est absolutus citra supercilium, ut non uideam, quem cum eo cōferre queam.

Homo est doctus ac mire candidus & (quod præcipuū est) in studijs sani pectoris.

Legi tuam epistolam.

Perlegi oppidò quàm lubens literas illas, quas ad me nuperrime dedisti.

Legi tuam epistolam uerbis suis & concinnitate, adeò absolutam, ut planè appareat Musis eam dictantibus fuisse exceptam.

Legi epistolam tuam sonorā plenamq; lætæ indolis.

Legi epistolam ita examussim perfectam, & ad summum absolutam, ut ne ab liuore quidem iure ualeat reprehendi.

Quas ad me misisti literas auide arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens.

Tua est tam elegans epistola, ut indefessum lectorem, uno propè decursu, à præfatione ad extremam illam coronidem traducat.

Tuam adeò admiratus sum epistolam, ut stupore quodã altera dubitarem fieri Niobe.

Epistolam abs te accepi hymetico melle, & omni nectare dulciorem.

Laudabo te.

Sum & ero tuarum laudum, si non idoneus, saltem beneuolus buccinator.

Te semper ingenij, disciplinarũq; merito, pluris facio.

De tuis moribus, adde & eruditione, optime, ac magnifice sentio.

Ad ingenij uires periclitandas te laudabo.

Fauebo certè tuis laudibus, omnique (ut aiũt) pede in te honestando consistam.

Laudes in te multas ore uno congeram.

Profiteor me identidem esse præconem, & buccinatorẽ tuæ singularis eruditionis.

Ero acerrimus tuarum laudum propugnator, quãquam nondum uelitis functus officio.

Homericam tuam musam miris in cœlum laudibus extollam.

Tacere tuas laudes non possum.

Ego tuã arcanam multiplicis disciplinæ copiã ita amplector, ut admirer, & commendare non desinam.

Implebo populum laudibus, ac meritis tuis.

Meum studium erit, tuas laudes encomijs celebrare.

Inuidos habes.

Multi tuæ felicitati inuident.

Scio te à liuidulis fortasse notatum iri.

Video uirus hoc obtrectatiõis indies latius serpere, & letalius reddi.

sibilant

sibilant nonnulli in te Zoili.

Laudes quas tibi quorundam studiũ,& candor tribuit, non leui te onerant inuidia.

Pro tuo officio summam inuidiam undiq; contraxisti.

Familiaris.

Fruor consuetudine præceptoris,uiri nunquã satis laudati,cuius doctrinæ imitatione summum sapientiæ culmen attingere potero.

Nullius unquam consuetudine sum magis, quàm præceptoris delectatus. Cum præceptore familiaria commercia miscebo. Rusticatus sum quandoque cum præceptore,denique familiarius egi.

Præceptoris familiaritate non alienor.

Aegrotus.

Aduersa ualetudine laboras. Egisti dispendium bonæ ualetudinis. Morbo febrili ad desperationẽ usque medicorum laboras. Non satis uigilasti ad tuendam ualetudinem. Tua improspera ualetudo multis laboribus nõ sufficit. Tua ualetudo non paucissimis morbis est obnoxia.Te morbus prorsus exhausit.

Testes adducam.

Non pauculos testes,neq; eos tibi nõ domesticos,citabo.

Non surdis in hac re agam testimonijs.

Satis grauius testimonium de hac re,& rationem ualentiorem exhibebo. Non saltabo in tenebris.

Habes magnam autoritatem.

In te & autoritas,& sapientia tanta uiget, quanta uix in alio unquam.

Homo es summæ dignitatis,autoritatis,gratiæ, multũq; de nobis meritus.

Tua autoritas nunquam uacillat.

Tam ad alta tua progreditur autoritas, ut caput ad sydera tollat.

Vir es, non despicabilis, nec abrogandæ fidei, & non dilutæ autoritatis.

Summa est tua apud regem autoritas.

Scio quantum tua apud regem ualitura sit autoritas.

Componis egregie.

In tua oratione maiestas quædam linguæ cõtinetur, & sanctitas.

Inueni in tua epistola non sellulariã, ac triuialem doctrinam, sed qualem Marci Catonis.

Tua scripta incorruptæ uetustatis indole censentur.

Tam literas expolitas scribis ex tempore, ut facile sit diuinare, quale sit quod domi per otium adornasti.

Eloquentia uigebit.

Nunc ueteres illæ Gotthorũ reliquiæ exulare incipiũt, herbamq; Latino candori porrigere.

Nusquam gentium non conspiratur ad profligandam barbariem, perq; enses & per ignem ad id negotij irruunt omnes.

Spero sanè omnes Vandalico morbo laborantes propediem talaria induturos, hastãq; cũ clypeo relicturos.

Male componis.

Est tua epistola incondita, ineliquata, indiscussa, non rotunda, nec bene ornata.

Sunt tua dicta sanè quàm frigidißima, quæ (ut ille Martialis ait) Veronianas thermas refrigerarent.

Est tua tortuosa oratio & tergiuersans.

Profuisti rei literariæ.

Tu inter omnes inscitiam quotidie inualescentem, profligasti, quàm semidocta sedulitas cum magna persuasione detrimento non usui aduexerat.

Tu ex ipsis autorum uisceribus locos Veneris plenißimos, & lepôris eruisti.

Tu uerbôrum lenocinijs nôn emolumentum modo studiosis, sed uoluptatem peperisti minime uulgarem.

Tu iam barbariem magno ueluti paßu gradientem, prorsusq́; iam ferocientem, compescuisti.

Fuisti barbariei hostis acerrimus.

Imponam finem.

Adornabo libellum sua coronide, nihil omnino inrepercussum relinquam.

Finem rei impônam, si modo Musæ melius fortunent studia, quàm hactenus rem fortuna.

Nolo laudari.

A meis laudibus tempera cum nullas iure demeruerim.

Tā immodicæ laudes, neq; meo pudori, neq; mediocritati conueniunt.

Ex laudibus, quas in me effundis, nihil decerpo, præter animum meo nomini impense fauentem.

Laudes non agnosco, quas mihi candide magis, quàm uere, tribuis.

Non possum tibi referre gratiam.

Quod nullum tibi tuisq́; meritis gratiā referre queā, est, cur in immensum doleam.

Animo meo nullum unquam incommodum accidit acerbius, quàm quod nunc tibi, cui immensam gratiam debeo, ne mediocrē quidem referendi suppetat facultas.

Doleo me tantam tuam in nos humanitatem non posse

ex

ex æquo reponere.

Ego fatis meis irascor, maleq; precor, quòd hac conditione me nasci uoluerunt, ut tua in me beneficia, ne minima quidem ex parte poßim remetiri.

Grauem fortunæ præsentisco iniquitatem, cum et ardet animus referre gratiam, nec possum.

Molestius opinione fero, tam immensum esse, quod tua in me contulit humanitas, exiguū uero & exile, quod mea tenuitas potest.

Quis uel opulentißimus tantis meritis gratiam parem referret?

A me tantis beneficijs talio rependi non potest.

Quid tibi debeam uideo, ubi uerò de referendo (ut par est) incipio cogitare, tunc ratio accepti atq; expensi nequaquam conuenit.

Ego quibus uerbis isti tam prompto, tam liberali in me animo gratias agam, non reperio.

Quibus tandem uerbis, pro hoc tuo erga me animo, gratias habiturus sim, nescio.

Qua digna ratione tam honorificam benignitatem tuā celebrem?

Qua remuneratione dicendi merita tua æquiparē, nondum reperio, quod sedulo commentabor, dum memor ipse mei, dum spiritus hos reget artus.

A me nullas officij uices poßis sperare.

Non occurrit formula qua tibi gratias agam.

Compensare non possem.

Ego si me tantum, quātus sum, pignori opposuero, nulla ex parte possem soluendo esse.

Ego si amplißima, planeq; regalia munera reponerem,

fateor me tuis beneficijs imparem esse.

Tanta sunt tua in me merita, ut quantamuis dicendi copiam superent.

Præstantius est id, quod in nos contulisti, quàm ut uel Crœsus ipse, si uniuersas opes exhauriat, par esse possit, aut si mihi fontes aurei (ut poëtæ fabulantur) domi sint aut Pactolus aliquis, aureas uoluens arenas.

Nemo quisquã tam magnifice dicere potest, quod non ad tuam in me humanitatem exile uideatur.

Duobus uincor modis, quia nec gratiam referre ullam, nec agere pares gratias possem.

Ero memor tui.

Tuorum in me beneficiorum memoria nunquã consenescet, intercidet, emorietur.

Id quod est unum opis nostræ facere non desinã, nempe agã pro uiribus, ut ĩgratus omnino uideri nõ possim.

Quicunque me terrarum angulus est habiturus, tuorum in me beneficiorum memor ero.

Testari uolui me nec esse adhuc, nec futurum unquam, immemorem humanitatis qua me nihil promeritũ tua dominatio est prosecuta.

Tui apud me nunquã est intermoritura memoria.

Nunquã antiquanda est nominis tui gloria.

Ab animo nunq̃ abfuit monimentum amoris in me tui.

Honorant te omnes.

Iure tuæ humanitatis tibi contigit, ut nemo te nõ admiretur, nec admiretur solum, sed etiam amet.

Quod omnes te admirantur, in caussa est tua singularis humanitas. Effecit tua singularis humanitas, ut à nemine quoquã non diligaris.

Inuidos dimittamus.

Blaterones istos tanti omnino faciamus, quanti culicem elephantus Indicus.

Inuidorum uirulentas obtrectationes non moremur.

Non degrauemur obtrectatorum calumnijs.

De negligendis blateronibus suoq; morbo relinquẽdis, & prudenter, & amice consulis.

Decreueram ultro inuidiæ cedere.

Amas me.

Me tibi spes fortasse nonnulla doctrinæ, uel opinio potius conciliauit.

Me, licet immerentem, singulari fauore complecteris.

Si gratiam tuam iniero, planè triumpho.

Mei nominis es studiosus.

Verbis consequi nequeam, quàm mihi gratus sit tuus in me tam propensus animus, & utinam affectibus tuis respondere liceret.

Immoderatis affectibus me prosequeris.

Nemo (fateor) unquã syncerius aut constantius, amauit quemuis amicum, quàm tu me amas.

Tanta est tua in me benignitas, ut rubor planè quidam oboriatur, cum animo repeto, tanta me à te beneficẽtia cumulatũ, de quo nihil unquam sim meritus.

Nihil mihi posset accidere iucundius, aut honorificentius, q̃ in amicorum tuorum numerum adscribi.

Amo te.

Sum tuæ amicitiæ cultor, ut syncerissimus, ita longe tenacissimus.

Tam synceri hominis consuetudine delector.

Tibi etiam atq; etiam persuadeas uelim, nihil esse uno

me tui amantius, nihil tibi deuotius.

Te *uno neq; quicquam charius mihi est, neq; literatius quicquam.*

Tu *ob hoc ipsum redamari dignus es, quod me amas im•potentius.*

Ne *pilo quidem mihi es ingratior.*

Certè *quod ad animū meū attinet, uix in toto orbe esse puta, qui de te aut sentiat magnificētius, aut prædicet honorificentius.*

Animum *erga me tuum tam amantē, ac propensum am•plector, atq; exosculor.*

Tacito *quodam, & arcano sensu mentis, ad te obseruan dum impellor.*

Declaraturus *sum quantopere celsitudinem tuam, & suspiciam, & amem.*

Illud *non dubitem per omnia deierare, neminē hic esse, qui de tuo ingenio, ac eruditione, cādidius sentiat, aut honorificentius prædicet, quàm ego.*

Osculor *tuum animum mihi iam olim & perspectum, & exploratum.*

Nihil *mihi tua consuetudine in uita contigit gratius, ni•hilq; suauius.*

Difficile *dictu fuerit, quantus cumulus meo in te amori accesserit.*

Hoc *unum tibi persuade, neminem uiuere, qui te magis ex animo amet, quàm tuus* N.

Rem gratam facis.

Quòd *res meas tam officiose curas, deamo te, & gratiā habeo plurimam.*

De *hac re non uulgarem habeo gratiam, referet autem is, qui*

is, qui pietatis officia multo cũ fœnore solet remetiri.
Rem feceris mihi uehementer gratam.
Rem feceris erga me non parum officiosam.
Istud mihi inter plurima tua in me beneficia non ingratissimum fuit.

Studet.

Toto pectore in arcanis literis libenter uersatur.
Dies uitæ suæ omneis in literis insumit.
In studio literarum omnes conterit annos.
Gratijs ac musis sacra facit.

Dedico tibi hunc librum.

Patere, obsecro, tui celeberrimi nominis titulum operi meo, uelut facem quandam prælucere.
Hoc tuo nomini proprium seruo.
In mentem uenit hoc appositissime me tibi dedicaturũ.

Erit memoria de te.

Ipse tibi tuis scriptis extruxisti monimentum ære perennius.
Tu fac ne ignoret uel meum erga te indiciũ posteritas.
Vir es cum primis insignis, & æternæ memoriæ hominum commendatus.
Tuum nomen æternæ hominum memoriæ uis dedicare.

Vale.

Vale humanitatis & probitatis exemplar.
Vale & N. eruditissimum elegãtissimæ, atq; amplissimæ spei adolescentem, nomine meo saluta.
Vale, tibiq; incepta deus optimus secundet, & cum recesseris à uiuis is autor contingat & consors.
Vale omnium eruditiorũ schola doctrinarum, & semina

rium uitæ rectæ.

Vale bonarum disciplinarum specimen, meq; amare perge.

Vale amice mortalium, quos hactenus expertus sum, cādidißime.

Vale amicorũ doctißime, & doctorum amicißime.

Bene ualebis ornatißime præceptor, & me clientulum tibi toto pectore deditißimum, ita ut soles, amabis.

Valeat tua summa paternitas, cui me, quantus sum, nũcupo, dicoq;.

Has literas ad te mitto.

Has ad te do literulas, quas ob subitam importunitatem cuiusdam illuc proficiscentis exaraui.

Facio ad te hanc literarum mißiculationem, ut mei ingenioli degustationem tanquam aliquam accipias.

Has ad te mitto literas, quæ tamen ad exactißimæ tuæ eruditionis officinam sese uerecunde conferunt.

Placuerunt mihi literæ tuæ.

Illexit me suauis odor uerborum tuorum planè Ambrosius.

Epistola tua myrothecij condimentis imbuta ita palatũ irritauit, ut quasi helluo aliquis, uix comesas epulas, tā lautas, deuorauerim.

Sum saccaro, multoq; nectare, epistolæ recreatus.

Tuæ epistolæ prima frons, & iudicium, me plurimũ incitauit, ut omnem deuorarem.

Tanti mihi fuit tua epistola, ut nulla fuerit mihi charior.

Maior est atq; superior tui epistolij festiuitas, quàm ut illi credam me satisfacere posse.

Tuæ literæ marcentem quasi stomachum excitarunt.
Quas abs te nuper accepi literas, ita gratas habui, ut me ab illis putem immortalitate donatum.
Tuæ literæ nauseosum stomachum refecerunt, & omne quasi fastidium absterserunt.
Non possem facile consequi uerbis, quantum mihi epistola tua pariter & admiratiõis attulerit, & uoluptatis.
Scriptorum genio unice delector.
Tua me indoles rapuit.
Quo magis præter spem acciderunt hoc longe gratiores fuerunt literæ tuæ.
Epistola tua apprime iucunda fuit, quæ tantum mihi peperit letitiæ.

Stude.

Perge exercere uires in Musarum studio.
Assuesce à tenero amare literas.
Fac studeas, ut ab omni obliuionis iniuria te uindices.
Tu modo maximo animo in honestissimas literas incumbe, simulq; doctos uiros fouere perge.
Veram eruditionem cum morum integritate coniunge.
Purissimis moribus puras adiunge literas.
Obserui Musis Latialibus, quibus cum Græcitas etiam sit oportet.
In epistolis bonam studij portionem contere.
Tu fac te sacris literis oblectes absq; contentione.
Tu perge tuam ætatem florentem, atq; indolem non uulgarẽ, in sanctis studijs exercere.
In bonarum artium studijs te exerceas, ne tuum ingeniũ natura hebes, nihil agendo situ penitus obducatur.
Omissis huiusmodi nænijs, oblecta te sanctis studijs, & philo-

philosophia Christi quæ gaudet bonis,& tolerat malos.

Quod datur uacui temporis,impende honestis studijs,& euoluendis autoribus.

Fac ut teipsum præbeas, & inculpatis moribus uirum, & sedulũ ac diligentẽ optimarũ literarũ professorẽ.

Es indoctus.

Tibi sermo repugnat.

Homo es tenuißimæ,fortunæ,neque multæ admodum literaturæ.

Infelici natus es Musarum partu,& adulterino.

Es profanus,& Musarum procul à limine.

Homo es infimæ claßis,& postremæ tribus.

Vir es triuialem aliquam eloquentiam,doctrinamq́; consecutus.

In pernicioso Latinæ linguæ naufragio enatas.

Es bonarum literarum expers inspersus puluere inscitiæ.

Noctuinos oculos,& in sole caligantes habes.

Latinæ linguæ sobrius imitator.

Nullam habes phrasim & linguam loquendi.

Tu ne quidem inter mediocris,infimæq́; eruditiõis uiros, locum dignum sortiris.

Te quid absurdius,aut inconcinnius,an quæso uno asse quisquam assequatur,ut certare de eloquentia publice poßit.

Es ingeniosus.

Miror equidem quantum ingenio,& literatura,quantũ etiam stylo,facundiaq́; polleas.

Vir es absolutißimi ingenij candidißimiq́;,& omnium litera-

literarum mansuetiorum studio & iuris scictia, & generis nobilitate, atq; opibus, praetereáq; humanitate quapiam non uulgari celebrandus.

Detrahis.

Canine nimis & inuide, omniũ quidem sentẽtia, me persequeris. Ad mihi inferendas iniurias neruos omnes prorsus contendisti.

Plærũq; odij, uel inuidiæ suspicione tua dicta laborant.

Canina facundia me insequeris.

Sale, & amara suggillatione, me fricas.

Morsu penè me fregisti.

Quid acrius instas amplissimam hominum famam decerpere?

Me tua non mediocriter onerat inuidia.

Tu uario simultatum genere dictisq; odiosissimis, in me debaccharis.

Tua insectatio plusquàm tragica est, ac planè demiror, te hominem huiusmodi tragœdijs delectari.

Tu Erynnali furore percitus, sceleratorum nequissime, nefaria nos rabie exagitas.

Quid me stridule nimis, ac strepitu molesto calũniaris?

Quis cachinnis temperaret, cum tu ineptus homo morsicas alios? Strophis obliquis me petis.

Epistola tua est elegans.

Non sapit hoc epistolium uulgarem aliorum lectionem, nec pædagogorum triuialem enarrationem.

Nihil uorticosum resonat epistola, sed mero Atticismo pura Latinitate scatet atq; redundat.

Reor te ex hymetto Attico hanc decerpsisse epistolã.

In tua epistola nihil plebeium offenditur.

Nocuisti aliis.

Quod fecisti multum sociorum negotijs offecit.
Tu alios laqueo (quod dicitur) implicuisti.
Est tua inscitia improba, ĩportunaq́;, bonis literis exitiosa, quæ tanquã uerruca deformis, uenit recidenda.
Scriptis tuis dignitati aliorum offecisti.

Non feci propter ægritudinem.

Deterruit me ualetudo imbecillis.
Non licuit per ualetudinem.
Non sinit ualetudo, ut te adeam.
Obstitit ualetudo ex diutinis morbis etiam nũc debilior, quàm ut eam ausim itineri committere.

Commendatissimus.

Quod eum tam studiose commendas, prorsus, iuxta prouerbium, actum agis.
Est hic homo mihi tum ob eximias ingenij dotes, tum ob officia in me non uulgaria, sic commendatus, ut commendatior esse non poßit.

Prodes multis.

Tu recte natum te arbitraris omnium utilitáti, laudi, uirtuti non somno, non conuiuijs.
Tibi ratio omnis est cum uirtute, non cum desidia, cũ dignitate, non cum uoluptate.

Ad præceptorem.

Debeo tibi quicquid habeo doctrinæ.
Si quid in me est humanitatis, si quid doctrinæ, breuiter si quid præter hominis effigiem habeo, id tibi iam nũc, ut par est, libens ingenueq́; acceptum refero.

Peto à te.

Efficit tua singularis, et plus quàm humana humanitas,

qua

qua egregia cum laude, necnō eruditione cunctos uin cis, mihiq; homunculo, tenuißimæq; fortunæ, hāc sug geßit fiduciam, ut audeam abs te petere.
Illud extra iocum oramus mellitißime N.

Eſt doctus.

Artium multitudine prior omnibus.
Eloquentia nulli ſecundus. Ingeniū illius nobile.
Memoria excellēs. Studia ſua uaria, et æmuli multi.
Eſt homo numeroſa arte multiſcius.
Multiformi ſupellectile eruditionis inſtructus.
Pectus habet Muſis Gratijsq; omnibus natum.
Homo lectione multa exercitatus, cui pleraq; omnia ue terum literarum quæſita, meditata, euigilataq; ſunt.
Egregiam habet uirtutem, cum pari eruditiōe copulatā.
Linguæ latinæ delicium.

Nimis inſiſtis præceptis.

Nudæ illæ artes, nimiæ ſubtilitatis affectatione, frāgunt & concidunt, quicquid eſt in oratione generoſius.
Omnem ſuccum ingenij bibunt, et oſſa detegunt, quæ ut eſſe & aſtringi debent, ſic corpore ſunt operienda.

Odit literas.

Summa ui melioribus ſtudijs obſtrepit. Videtur ſibi ſemideus ille propugnator priſtinæ barbarici.
Hic humaniores, et ſynceriores literas, quaſi iniecta na rium pituita conſpurcat.
Camœnis omnia facile anteponit.

Feres aduerſam fortunam.

In re tam acerba bono ſis animo oportet.
Multum iuuat animus in re mala bonus.
Fulciendus tibi eſt animus ſpe fortunæ ſecundioris.

Forti

Forti infractoq; sis animo.
Sors humanæ conditionis forti ferenda est animo.
Subito me fortuna percußit, docuitq;, nulli rerum suarũ fidendum esse.
Quod fors fert citra culpam nostrã, id æquo, atq; adeò magno animo ferendum est.

Quem morbum habes?

Quid tibi morbi est? *Quod morbi genus te cepit?*
Quis te morbus habet? *Quo morbo teneris?*
Quid habes morbi? *Quis te tenet morbus?*

Est inuerecundus.

Loquitur citra ruborem suæ inscitiæ.
Nihil eum pudet. *Eum depuduit.*
Dedidicit pudorem. *Oblitus est pudoris.*
Dedidicit pudescere. *Nescit pudescere.*
Exuit pudorem. *Perfricuit faciem.*
Perfricuit frontem. *Mansit apud arthocopum.*
Homo perfricta facie.

Hoc scio.

Haud ignoro. *Non me fugit.* *Non me latet.*
Non me præterit. *Nõ sum nescius.* *Nõ me clàm est.*
Quis nescit? *Nemini dubiũ est.* *Compertũ habeo.*
Non est mihi obscurũ. *Non me fallit.* *Haud me falsum habuit.* *Haud sum ignarus.* *Haud quaquã nescius.*

Hoc est vitiosum.

Hoc cum uitio coniunctum est.
Est confine uitio. *Non udcat uitio.*
Non caret uitio. *Haud abest à uitio.*

Feci te suadente.

Te autore suscepi hoc negotiũ. *Tuo impulsu feci.*

Tuo inductu. Te suasore. Te consultore.
Te impulsore. Tuo suasu.
Tuo consilio fretus. Abs te persuasus id feci.
Tuo instinctu. Tuo persuasu.

Lites tollis.

Patriam non solum otiosis erroribus repurgas, sed lites perplexas, haud secus dissecare soles, ac Gordios nodos Alexander.

Compensabo te.

Gratiam tibi referam. Reponam meritum.
Rependam officia. Pensabo beneficium.
Persoluam. Remunerabo.
Remetiar. Respondebo meritis.
Fœneratum hoc beneficium tibi pulchre dices.
Dispeream, nisi beneficium tibi conduplicauero.
Par ero beneficijs acceptis.
Efficiam, ut tuum in me officium ad te, non sine fœnore redeat.
Hæc tuæ in me pietatis officia multo fœnore remetiar.

Gratias ago quod hoc feceris.

Quod tanta fide, mea negotia procures, pares gratias agere uix possum, referre nequaquam.
Quod hoc feceris, gratiã & habeo, & habiturus sum immortalem.
Quod meis commodis studes, & habetur à me gratia & semper habebitur.
Quod nos pro uirili tueris gratum est.
Grates persoluere dignas, non opis est nostræ.
Fateor me tibi magnopere deuinctum esse.
Hoc nomine plus tibi debeo, quã ut unquã soluẽdo esse possim.

possim.

Maius est tuum in me beneficium, quàm ut orationem postulet.

Tibi à me, & habetur, & refertur gratia ingens.

Hoc officio arctius me astrinxisti, obligatiorem tibi fecisti, deuinctiorem reddidisti, magis obnoxium effecisti, quàm ut uerbis agere gratias possim.

Hoc est à natura.

Id omnibus à natura insitum est.
Id natura nobis indidit.
Id à natura comparatum est.
Id nobis attribuit natura.
Id natura præscripsit. Ita est præscriptum.
Hoc natura ingenerauit.
Id natura nobis congenuit.

A te dissentit.

Longe lateq; abest. Dissentit.
Longe diuersa sentit. Refragatur tuæ sententiæ.
Ei tua sententia neutiquam probatur.
Magnopere sua tecum pugnat opinio.
Tuæ sententiæ reclamat.
Sententijs inter uos uariatur.
Ab opinione tua nimium abest.
Multum à tua sua discrepat sententia.
Haud modiocriter à tua dissidet opinione.
Nimium inter tuam & suam interest opinionem.
Plurimum à tua sua distat opinio.
Tue sententiæ aduersatur.

Concedamus seu, quod aiunt, ponamus casum.

Fingat

Fingamus ita esse. *Donemus ita esse.*
Hoc interim concedamus. *Hoc interim largiamur.*
Ponamus sic esse. *Imaginemur ita esse.*
Donemus conuenire. *Demus hypothesim.*

Pisces tibi nocent.

Piscium esus est stomacho tuo grauis.
Piscium esus stomachum tuum lædit.
Pisces tibi officiunt, obsunt.
Valetudinē tuā offendūt. Sūt incōmodi. Tuo contē- peramēto noxij sunt. Esus pisciū est tibi inimicus.

Non te impediam.

Nihil obsistam tibi. *Non ero impedimento.*
Non te obturbabo. *Nō obstrepam tuis conatibus.*
Non obluctabor. *Non obnitar.* *Non te remorabor.*

Fuit episcopus.

Gessit episcopatum. *Episcopum egit.*
Episcopatum administrauit, obtinuit.
Munia episcopalia obiuit.

Faciam tuum officium.

Fungar tuo officio.
Ego te absente fungar tuis uicibus.
Tuas agam parteis. *Obibo uicariam operam.*
Tuam uicem defendemus. *Non deero officio tuo.*

Vado ad campos.

Rus hinc abeo.
Rus hinc concedo, discedo, abscedo, decedo.
Campos repeto. *Ad agros instituo iter.*
Paro proficisci ad agros. *Paro profectionem meā.*
Illuc tendo. *Illuc iter teneo.*
Rus me confero. *Rus me recipio.*

L *Certum*

Certum est rus aduolare.

Liberatus a curis.

E medijs curarum undis emersit.
Ex his negotiorum turbis se extricauit.
Ex his negotijs sese expediuit.
Ex medijs negotiorum labyrinthis exijt.
Se exoluit tantis negotiorum tumultibus.
E tantis occupationibus sese excussit.
Sese ex his negotiorum fluctibus emolitus est.
Ab his curis iam discessit.
Est liberatus, leuatus, liber, solutus curis.
A tantis negotijs seipsum uindicauit, asseruit, absoluit.
Ex his calamitatibus enatauit.

Bene est.

Bene res habet. *Bene se res habet.*
Bene habet. *Optime est.*
Bene habent negotia. *Optimo in statu res est.*
Meliore in statu res esse non potest.

Vt puto.

Mea quidem sententia.
Vt ego quidem sentio.
Vt mea fert opinio. *Meo iudicio.*
Vt mihi quidem uidetur.
Ni fallor. *Si quid iudico.*

Faciamus, quod dicunt, bonum gaudium.

Viuamus basilicè.
Saliaribus cibis utamur.
Persico apparatu fruamur.
Vitam Ambronum agamus.

Vultum

Vultum præstemus hilariorem.
Deposito supercilio edulijs operam demus.
Exporrigamus frontem.
Epicurum uiuamus. Curemus cuticulam.
Genialiter cœnemus. Vultum exhilaremus.
Epulis inseruiamus & potationibus.
Me pinguem, & nitidum, bene curatá cute uises.
Vises Epicuri de grege porcum.
Abscedat Pythagorica mensa, Diogenicaq; cœna.
Consilium est dies aliquot sarciendis corporis uiriculis insumere.

Stultus.

Impos animi. Rationis impotens.
Furiata mente. Frenesi excitatus. Percitus Erynni.
Tanquam asino syluestri actus.
Ceu œstro instinctus. Vitio mentis captus.
Aculeo perfixus. Planè indiges helleboro.
Nauiges Anticyram. Dij tibi tuam dent mentem.
Anticyras melior sorbere meracas.
Quæ te debilitas capitis uexat. Quis te nouus alligat error? Heus quæ te dementia cœpit?
Qua perculsus es Megera?
Vnde hic Phlegetontæus ardor?
Non es apud te. Te loquentem non capis.
Rhodio Herculi sacrificas. Aiacis risus.
Insipienter rides.
Dignus quem theatro omnes lymphatum saxis eijciant.

Mentiris.

Quæ ꝑtulisti uerba nullo ad ueritatẽ cõfinio pertinẽt.
Sicut ad solem noctua, ita in ueritate caligas.

Syncerae ueritatis non es studiosus.
Parthis frequētissime et Cretēsibus, mēdacior inueniris.
Caligas ad ueri conspectū. A rationis orbita aberras.
Hoc est merū mēdaciū, mera īpostura, merū praestigiū.
Mendacia de me licentissime praedicasti, me mea tamen conscientia non remordet.
Non te pudet de me mentiri.

Recreabit hoc animum tuum.

Haec uerba marcētem quasi stomachū tuum excitabūt.
Stomachum tuum taedio languescentem exuscitabunt.
Hoc tibi suppeditabit, ubi & animus ex forensi strepitu reficiatur, & aures conuicio defessae conquiescant.
Rerum uarietas te excolet. Animum tuū relaxabit.
Te reficiet, reparabit, recreabit.

Labore proprio.

Meo Hercle. Meo Marte.
Meo foetu hoc aedidi. Propria industria.
Citra alienū adminiculū. Est domi meae natum.

Mensuraui te.

Ratiocinatus sum in modulanda status, longitudinisq́ tuae praestantia.
Naturalem inter se omnium membrorum tuorū compe tentiam modificatus sum.
Collegi te tanto alijs esse corpore excelsiorem, quanto Pigmaeus gigantem anteit.

Stylus tuus placet mihi.

Mirum est, quàm me delectet felicissimus tuae orationis fluxus, non sine candore.
Epistolarum tuarum cādidissimus fluxus foecūdum, nec minus exercitatum arguit ingenium.

Epistolijs

Epistolijs tuis inest multum facilitatis, & facilitati non deest suus candor.

Inspiratus numine.

Diuino est afflatus numine. Afflatu diuino calescit.
Instinctu almi pneumatis præpulsus.
In eum spirauit diuinum quodpiam numen.
Superi mentem animumque inspirauerunt.
Impulsus est numine superorum.

Fac vt voles.

Quodlibet, & dicas, & facias licebit.
Tuo arbitratu facito. Vtcunque uisum erit, agito.
Animo tuo gerito morē. Ex animi tui libidine facito.
Pro animi tui sententia tractes rem.
Vt animo lubitum erit, ita facias.
Vtcunque feret animus, ita facito.
Tibi permitto, quocunque uolueris uiuere modo.
Age tuo more. Tuo more uiuere te sino.
Summa rerum penes te est.

Decreui hoc facere.

Apud me hoc facere decretum est.
Deliberatum est. Certum est. Visum est.
In animo habeo. Est in animo.
Est sententia. Est consilium. Est mei consilij.
Placet. Placitum est.
In hanc descendo sententiam. Statui in animo.
Mecum statui. Constitui.
Est in animo fixum, immotumque.
Mihi æque nihil propositum in uita, quàm tibi per omnia gratificari.

Assentior tibi.

Tecum ſentio. Conſentiunt uniuerſi.
In tuam ſententiam pedibus eo.
Pedibus diſcedo & manibus.
Accedo tuæ ſententiæ. Tibi accedo.
Tuo iudicio ſubſcribo. Tuæ ſententiæ addo calculum.
Idem ſentio quod tu.
Sententiæ tuæ nemo non ſuffragatur.
Hæc mihi tecum hactenus conueniunt.
Omnia mihi tecum conſtant.
Hac de re ſummus inter nos eſt conſenſus.
Sumus eiuſdem ſententiæ, eiuſdem ſuffragij, eiuſdem opinionis, eiuſdem ſectæ.
Hoc omnes uno ore confirmant.
Liberum tibi in hiſce rebus examen relinquo.
Me haud pœnitet eſſe eorum ſententiæ, quibus placuit hoc ita geri.

Laboras.

Laboribus propemodum obrueris.
Ingenti laborum difficultate tuus premitur animus.
Sic laboribus diſtringeris, ut exiſtimem Herculi *minus fuiſſe negotij cum excetra & cancro.*
In hoc uitæ curriculo multis laboribus te exerces.
Innumeris te frangis laboribus.
Multijugis curis, uigilijsq; tuus angitur animus.
Laborum ſtimulis, non ſanè paucis, animus excutitur.
Te laborum onera propemodum opprimunt.
Tibi labor labore cumulatur uelut unda ſuperuenit undam.
Teipſum penè laboribus enecas, dilaceras.
Fatigas laboribus animum, ſimul & corpus.

Laboribus

Laboribus distringeris.

Iactat se de diuitiis.

Paternas opes ostentat. Non desinit se iactare.
Opulentam supellectilem sine fine iactat.
Gloriatur diuitiarum copia.
Diuitiarum fulgore tumidus superbit.
Pulmonem uentis rumpit ob suas opes.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Non dubito.

Hoc apud me situm est extra omnem dubietatis aleam.
De hoc controuersiam non facio.
Nihil est apud me controuersum.
Nihil addubito. Minime hæsito. Non hæreo. Haud ambigo. Hoc nemo ambigit.
Hoc mihi haud minus cõpertum est, quã exploratum.
Anceps animi est nullus.
Neminem dubietate discriminat hoc negotium.

Superbit in uestitu.

Est uestitu, cæteroq; cultu corporis nitido, uenustoq;.
Multa cum munditia, & circumspectè, compositeq;, indutus & amictus.
In cultu uestium nouando sibi nimisquàm indulget.
Vestium luxui indulget.

Amant illum multi.

Diligitur effusissime à non paucis.
Sunt huic amici complures.
Multorum est in hoc homine non uulgaris benignitas.
Huic uiro sic fauet M. hunc sic complectitur, ut si frater esset, aut pater, non posset amantius.

Decipere me putas. *(decipere.*

Audaci illecebra, uanißimoq; commẽto, credis animum

Ab ipsa ueritate me credis depellere.
Fucum facere niteris.
Verborum præstigijs uis in me uti. Das uerba.
Os sublinis captione & impostura uerborum.

Facere pacem.

Pacem componere. Temperare litem.
Regere dictis animos discordes.
Restituere concordiam. Pacem conciliare.
Mitificare. Viam ad concordiam munire.
Aditum ad pacem instruere.

Dictione ista male usus est.

Imperfecte, præpostere, atq; inscite, hac uoce usus est.
Hoc uocabulo usus est parum proprie.
Minus proprie, atq; etiam subfrigide, hanc dictionẽ obseruauit N.
Perperam & inepte interpretatus est.

Infelix.

Vir extreme infelix. Egestate extrema laborat.
In ærumna uitam trahit. Hyemem tolerat male.
Miseriæ oĩs est socius. Cũ uarietate ærũnarũ luctatur
Bonorum omnium insors & carens.
Infelicitatis omnis particeps.
Intyba tibi succeßit Ambrosiæ.
Ita fortunæ ictibus expositus es, ut miserrimus sis.
Nihil est quod fortunæ poßis acceptum referre.

Ista non sunt illis comparanda.

Hæc illorum facetijs, ac etiam luminibus, obsolescunt.
Hæc in manus postquam uenerunt statim, (dij boni) quã tũ stupere, atq; frigere, quãtũ nutare ab illis uisa sunt
Diomedis, Hercle, arma, & Glauci non dispari magis
precio

precio æstimata, quàm hæc duo sunt inter se disparia.

Obscurus est tuus sermo.

Confusaneus est sermo & perturbatus.
sermo implicitus.
Error uerborum inextricabilis.
Gordianis nodis est obuinctus.
Inexplicabili uerborũ circuitu obuolutus est tuus sermo
Gryphis obseptus Ausonianis.
Inuolucrisculis uerborum circumactus.
Captiosis uerborum laqueis conseptus est.
Verborum obscurorum es cupidißimus.
Plerasq; uoces nimis priscas & ignoratißimas, in quotidianis, communibusq; sermonibus expromere soles.
Nec planè nec dilucide loqueris.
Loqueris quasi cum matre Euandri.
Vteris sermone iam multis annis desito.
Scire ac intelligere neminem uis, quæ dicas.
Antiquatis uteris sermonibus.
Inaudita & insolenti uteris oratione.
Reciprocis argumentis uteris.
Amphibologice loqueris.
Verba tua uidentur ab Euandri, & Aboriginum seculo repetita.
Vteris uerbis Carmẽtalibus & iam planè obliteratis.

Opus hoc tibi dedico.

Multa me, ut tibi libellum hũc nominatim dedicem, hortantur & inuitant.
Ego tibi peculiariter dono, dicoq; opusculum hoc, quantulumcunq; est.
Ego pro argentaria liberalitate, chartaceam remunera-
tio-

tionem rependo, ac repono.

Charta hæc nr̃a remuneratio ea est apud ingenuos uirtutisq; cultores (qualis es tu) ut auro gratior eẽ soleat

Ego quicquid est ex̃ chartacea supellectile nostra deproptum, tibi deuoueo destinôque.

Hoc opus nominatim tibi dedicandum censui.

Fastidiendi formulæ.

Auditores tædio propè enecat.

Auditorum aures afficit molestia.

Fastidium parit. Tædium gignit. Afficit tædio.

Longa suus gignit fastidia sermo.

Intulit auditorio tædium. Nauseam parit.

Fastidium abiiciet.

Tædium hoc discutiet. Excludet fastidium.

Nullam ex hac re senties nauseam.

Leuabis tædium risu, & iucunditate.

Amore capitur.

Amore nimio, ac supra fidem tabescit.

Multo amoris contagio corruptus est.

Nequit ab amoris contagio liberari.

Eum Venus cruciante quadam libidine titillauit.

Syllaba hæc est longa.

Syllaba hæc debet protendi, lõgiusq; est pronũtianda.

Latius pronuntiari debet.

Latiori pronuntiatu est proferenda.

Possum hoc facere.

Mihi animus & opes ad hoc faciendum superant.

Sic cũcta ad hoc mihi suppetũt, ut nemini magis in ulnegula (ut aiunt) diuina abũde omnia mihi suppeditãtur.

Posuit hoc me, ut dicitur, in malã gratiã.

In contemptionem me adduxit.
Rapuit me odiū hominis. *Me traxit in inuidiam.*
Vocauit, allexit in contemptum.
Mihi inuidiam istam fecit & turbas citauit.

Inimicus illius est.

Habet cum illo grauem offensionum acerbitatem.
Vehementes cum illo gerit inimicitias.
Hi simultatibus conflictantur.
Priuatis odijs dißident. *Hic odio illius exardescit.*
Pertinacem se exhibet illi inimicum.

Tempus malum uidetur.

Summa temporum difficultate laboramus.
In aspero, ac difficili, temporis articulo uersamur.
Difficilia sunt nostræ ætatis tempora.
Difficiles sunt nostrorum temporum articuli.
Difficultate urgemur.
Iniquißima tempora nos premunt.

Ingratus.

Nulla esset apud me humanitas, sed summa barbaries inhumanitasq́, nisi tam ingens beneficium remetirer.
Essem Gethis inhumanior, nisi hoc meritū reponerem.
Dicerer ingratos exuperare Gethas, si meritū nō resarcirem. *Ingratitudinis culpam contraherem.*

Fecisti me scribere.

Nisi tua me animasset admirabilis humanitas, & beneficentia inuitasset, manum calano abstinuissem.
Non admouissem manum calamo, nisi te impulsore.

Laudabo te.

Vbi ubi gētium degam, quoquò proficiscar, multus mihi in ore uersaberis.

Tuas uirtutes ubiq; locorum circumferam.

Ego te semper mea quamlibet exigua prædicatione ce lebrabo.

Tuam admirabilem doctrinam nunquã non extollam,& pro quodam numine adorandam iubebo.

Te dicam non hominem esse terrenum,sed ignẽ de cœlo sumptum.

Amicus tuus esse cupio.

Ego tibi aliquanto notior esse uelim.

Amicus tibi fieri percupio. In tuã ardeo cõsuetudinẽ.

Peto ut me,pro tua erga studiosos uiros humanitate,inter tuos connumeres.

Hoc decet doctos.

Hoc non nisi politioris doctrinæ gradu receptis licet.

Hoc qualecunq; est munus,doctos exigit.

Eruditißimi cuiusq; interest hæc munera obire.

Hoc decet uiros primæ(ut aiunt) notæ,primiq; ordinis.

Doleo me hoc ignorasse.

Imprecor fortunæ,quod ea ipsa res tam diu me latuerit.

Quod hoc me fefellerit,est,cur maximopere doleam.

Gauderem si essem famulus tuus.

Ego me candidiori hostia litasse putabo,si me dignum haberi sensero,quẽ uel inter calculos tuos dinumeres.

Ego me albæ gallinæ filium tunc credidero, cum fuero cooptatus in numerum tuorum.

Fallax non sum.

Ne me(uelim)existimes logodædalũ agere,id est, nõ simplicem,ac syncerum sed fucatum ac dißimulantem.

De me sic uelim semel statuas,nihil mihi æque, ac hypocrisim,esse inuisum.

Non soleo apud amicos fingere quicquam.
Nullus apud me fucis locus est.
Ego non aliud fronte simulo, & aliud premo pectore.
In me uno fucatum nihil est.

Laudas me nimis & plusquam merui.

Nimias laudes in me aceruatim effundis, sed quas nihil promeritus sum.
Ex his laudibus, quas in me glomeratim exaggeras, nihil omnino agnosco.
In me unum immerentem laudes agminatim glomeras.
Tam immodicæ laudes, neq; meo pudori, neq; meæ medio critati, conueniunt.
Nimis magnifice de me, meoq; ingenio, sentis.
Effusissimas mihi tribuis laudes.
Vtinam quas in me confers laudes, ita ueras esse, & ab humanitate magis, quàm à iudicio profectas alijs mihi que persuaderes.
Quas in me congeris laudes, ab humanitate magis, quã à iudicio profectas esse scio.
Proprijs omnino laudibus (quas de me prædicas) ipse fauerem, nisi consciẽtia mea tali testimonio reclamaret.
Totam illam laudationem, (quam in me spargis) sic equidem accipio, ut illam non meis meritis, sed tuæ humanitati assignem.
Ex tuis in me laudibus irrideri me putarem, nisi persuasissimum haberem, te nimio amore falli, quem solere ait Plato in iudicijs cæcutire.

Laudant te omnes & amant.

Nusquàm gẽtium non sunt, qui tibi impense fauent, nec fauent modo, uerumetiam colunt.

Omnes magis, atq; magis, exosculātur egregiū, ac prorsus heroicum, animum tuum.

Candorem illum tuum libenter, ut debent, amplectūtur omnes, uenerantur, exosculantur.

Te ob excellentem doctrinam omnes maximi faciunt, amant unicè, honorant, obseruant.

Te quàm celebratissimum efficere adnituntur.

Habes uirtutum tuarum praecones non parū multos.

Non credo te hoc voluisse legere.

Vix animum queo inducere ut tu ad legendas nostras nugas, tete demiseris.

Vix queo mihi persuadere, ut ad haec legenda te incuruaueris.

Declaro quod obscurum est.

Iam luce caliginem dubietatis discutio.

Iam Phoebeo, uelut acinace, nodum dissecamus.

Non hoc cōposueram vt imprimeretur.

Hoc nō eò cōposui, ut tā uilis, et inchoata abortio praecipitata aeditiōe publicata, in manus hominū ueniret.

Quum haec cuderem, non erat is mihi animus, ut euulgarentur.

Taedio afficis omnes.

Omnium aureis taedio enecant tua uerba.

Omnes uerborum tuorum finem cupiunt.

Omnes uerbis tuis defatigantur.

Omnes taedebat tuarum ineptiarum.

Ceperat omnes taedium tuorum sermonum.

Custodis meum argentum.

Meae pecuniae custodiam tibi credidi.

Pecuniae tibi custodiam commisi.

Credidi

Credidi tibi hoc aſſeruãdũ. Hoc *tuæ curæ creditũ eſt.*
Credita tibi eſt pecunia mea aſſeruanda.
Commiſſa tibi eſt meorum numorum cuſtodia.

Derides.

Sum tibi riſui. *Nunc tibi riſui ſum.*
Me planè rides. *Naſo me ſuſpendis.*
Habeor tibi loco morionis. *Ludis nunc me.*
Sum tibi ludibrio. *Mihi, uel me, illudis.*
In cachinnum ſolueris. *Me planè habes ludibrio.*
Nunc tu me ludos facis.

Vxorem duxit.

Vxorem in matrimonium recepit. *In ſociam ſui thori*
N. recepit, ſuſcepit eam coniugem.
Elocata eſt huic in matrimonium uxor.
Non abhorruit à re uxoria. *Vxorem ſibi aſciuit.*
Eſt expertus hymenæos.
Alligauit collum capiſtro maritali.
Intruſit ſe in compedes maritales.
Hamum coniugalem uorauit.

Mandes memoriæ.

Memoria complectere. *Tene hoc memoria.*
Mente conſequere. *Inſigas animo.*
Fac hanc ſententiam, tenaciter inhærere ingenio.
Sit infixa tuæ menti ſententia. *Altius infigas animo.*
Fac hanc ſententiam tuo animo penitus inſidere.
Cogas hoc tuæ hærere menti.
Memoriæ hoc altius, tenaciusq́ue defigas.
Hæc dicta percipe, & animo, mentiq́ue penitus mãdes.

Bene moratus.

Clauo purior eſt. *Gubernaculo purior eſt.*

Incul-

Inculpate uiuit.
Moribus est undequaq; integris,& incontaminatis.
Illi sordidum nihil potest inhærere.
Est defecatißimis moribus insignis.

Vici te.

Mea est pila. *Voti factus sum compos.*
Res est in manibus. *Mea omnis lis est.*
Sum te superior. *Victoria penes me fuit.*
Victoriam à te eripui. *Arenæ cessisti nostræ.*
Sub aduerso Marte tua signa iacere passus es.
Pilam amisisti. *Victrix fuit mea causa.*
Victoria potitus sum.
Factus sum compos uictoriæ.

Scio.

Hoc teneo tanquam nomen meum,meosq; digitos.
Promptam habeo huius rei memoriam.
Hoc teneo melius,quàm nomen meum.
Nomen meum prius obliuiscerer.
Hoc mihi est minime inexploratum.
Hoc habeo non inexploratum.
Hoc mihi ab ouo ad mala usq; compertum est.
Ab unguiculis usq; ad summum capillum exploratißimum est.
Est mihi perspectißimum. *Persuasum habeo.*
Nulli est hoc magis exploratum,meditatum,compertũq;,quàm mihi.

Hoc est manifestum.

Hoc manifestarium euasit. *Perpalàm euasit.*
Palàm est. *Est perspicuum.*
Hoc omnibus peruium existit.

Hoc

Hoc liquido constat.
Notum est lippis(ut aiunt)& tonsoribus.
Hoc iam abijt in ora uulgi.
Hoc est domo sua cuiq; notius.
Nota magis nulli domus est sua, quàm mihi lucus Martis.
Hoc noui tanquam ungues, digitosq; meos.
Luce clarius est.   Meridiano iubare lucidius.
Cuiq; coniecto esse exploratissimum.
Hoc uel cæcis ipsis, & in Cymmerijs tenebris natis, liceat conspicari.
Hoc notius est, quā sit Delia canibus, aut digitis ungues.
Hoc notius est, quàm ut plura in id uerba sumēda sint.
Tam tritum est istud, ut calonibus innotescat.
Hoc tam uulgare, tamq; commune est, ut inter pocula adagionis uicem subierit.
Hoc omnibus prorsus obuium est.
Hoc nemo nisi cæcus non discernit.
Hoc explorata fatetur ueritas.
Homines nihil habent in ore frequentius quàm hoc.
Trimi infantuli iam hoc dicunt.
Hoc notius, quàm ut debeat exponi.
Hoc expositione non indiget.
Planius est quàm cui explanatione sit opus.
Hoc pro comperto habetur.
Omnibus est in professo, in aperto, in confesso.

Non se applicat ad studiū.

Animum ad literas non appellit.
Non se addicit literarum studijs.
Animum ad studium haud adiungit.
Se non dedit studio.

Non se mancipat Musarum sacerdotio.

Putabã mihi non esse aliud faciendũ.

Id negotij solum dari credebam.
Hoc negotium mihi solum datum esse rebar.
Putabam hunc esse mei negotii scopum.

Extra periculũ sum.

In portu nauigo.
Extra lutum pedes habeo.
Sum ingenti periculo liberatus.
Emersi è periculo non mediocri.
Enataui ex hoc discrimine.
Laureum gesto baculum.
Præsenti periculo sum liberatus, ereptus.
Defunctus sum his periculis.
Seruatus sum ex hoc salutis discrimine.

Volebã cognoscere qualẽ haberes aĩm.

Cupiebam quid animi haberes, cognoscere.
Gestiebat animus propius nosse, quis foret animus.

Solui quod debebas.

Propria impensa æs alienum exolui.
Distraxi omne æs alienum à te conflatum.
Multum æris alieni contraxeras, atq; conflaueras, sed id totum distraxi.
Eras pressus ingenti mole debitorum, sed hac te liberaui.
Tuis satisfeci debitis.
Dissolui omne æs alienum, quo astringebaris.

Debes multa.

Multũ æris alieni conflauisti. Es multo ære alieno obstrictus. Debitis onustus.
Debitorum mole prægrauatus.

Es astrictus

Es astrictus ære alieno. Multum æris alieni habes.
Tuis nondum satisfecisti debitis, quæ ingentia sunt.

Interficere nititur.

Ad cædem, & interitum me uocauit.
Constitutus fuit mihi ad cædem.
Mihi ad interitum, & necē destinatus fuit, & addictus.
Me animo notauit, & oculis designauit ad cædem.
De meo interitu, ac exitio, persæpe cogitauit.
Manum parauit, ut me interficeret.
Ad meam cædem impiam suam dextram transtulit.
Voluit me ad mortem rapere.
Cupiuit me summo mactari supplicio.
Non duxit nefas uitam mihi adimere conari.

Hoc non est satis certum.

Hoc incertū est & uacillans. Pendet adhuc fides ueri.
Hoc est parum adhuc exploratum.

Memoria de hoc non est.

Hoc post memoriam hominum contigit nemini.
Huius rei nō extat memoria. Hoc factū est post hominum memoriā. Nulla super hoc inualescit memoria.
Commissum non est, ut hoc in hominū memoria esset.

Volo parum te alloqui.

Paucis te uolo. Paucis est quod te uelim.
Paucis tecū agere uelim. Lubet paucis tecū agere.

Oro te.

Maiorem in modū te rogo. Etiam atq; etiam oro, obsecro, atq; obtestor. Hoc unum abs te magnopere peto, & cōtendo. Imploro opem tuam.
Ego tuam sublimem dignitatem, admirandamq; sublimitatem, iterum atq; iterum maiorem in modum,

rogo, obſecro, obteſtor.
Summis precibus te rogatum uelim.
Peto à te, & ſi pateris, oro, ut te conſerues incolumem.
Vehementer te etiam atque etiam rogo.
Hoc te precor.

Fuiſti ſemper fidelis & taciturnus.

Semper intellexi ſitas in te eſſe fidem, ac taciturnitatē.
Nunquam non fuiſti fidelis.
Integritatem fidei, taciturnitati ſemper adiunxiſti.

Ridere cœpit.

Solutus eſt in riſum. Democritum egit.
Multo riſu pulmonem agitauit.
Vultum riſu ſoluit. In riſum progreſſus eſt.

Dic duobus verbis quid me velis facere.

Tu uno uerbo dic, quid eſt, quod me uelis.
Quid facere me in hac re uelis, uno dic uerbo.
Paucis aperi, quid à me factum cupias.
Breuibus indica, quid factum uelis.

Incœpta ſecundet deus.

Sit fauſtum, ac felix, quod aggrederis.
Bene uertat, quod agis. Bono ſit omnibus, quod inſtituis. Bene fortunet deus tuos labores.
Faueant ſuperi tuis conatibus.
Quæſo, ut quod inſtituiſti, ſuperis bene fortunantibus, feliciter abſoluas.
Bene fortunet deus, quod tibi in manibus eſt.
Feliciter cedat, quod inſtituiſti.
Feliciter exeat, quod aggreſſus es.
Felix, ac proſperū numen aſpiret pulcherrimis cœptis.
Chriſtus bene cœpta ſecundet.

Proſpere

Prospere succedat, quod auspicatus est.
Bonis auibus cœpta res, melioribus exeat.
Prosit vobis conuiuæ.
Sit felix conuiuium. Bene sit uniuerso cœtui.
Precor omnia læta uobis omnibus.
Deus bene fortunet uestrum conuiuium.
Non potest pati societatem aliorum.
Nullos perferre, ac pati potest, quibus cum degit.
Aliorum sociorum studijs obsequi nescit.
Est paucis non aduersus.
Adeò est consortis impatiens ut omnibus se præponat.
Non potest amicitiam parare, adeò morosus est.
Bona dies.
Precor ut hic dies tibi candidus illuxerit.
Precor ut hic dies tibi felix surrexerit.
Sit felix exortus huius diei, & sit utriq; nostrum prosperrimus.
Bona nox.
Opto tibi noctem prosperam. Precor tibi noctem placidam. Contingat tibi felix somnus.
Det deus placidam quietē. Det somnū absq; somnijs.
Faxit deus, ut aut placide dormias, aut felicer somnies.
Sit tibi fausta nox.
Multum continens.
Nomine continentiæ satis spectatus.
Spectatissima continentia.
Magnum præbet continentiæ exemplum.
Aduentui gratulor.
Saluum te aduenire gaudeo.
Te sospitem redijsse uolupe est.

Te nobis esse redditum uoluptati est. Gratulor tibi felicẽ reditũ. Gratia sit supis, quòd ad nos incolumis redieris. Quo molestius mihi fuit tui desiderium, hoc reditus conspectus tui iucundior est.

Gratulamur tibi & nobis, quòd uiuus, ac ualens nobis restitutus sis. Hoc reditus tuus est nobis iucundior, quo minus expectatus. Quòd incolumem te ac reducem acceperimus, est, cur magnopere gaudeam.

Tuum ad nos aduentum expeto.

Parce uiuit & suo labore.

Vitam parce ac duriter agit.

Pertinaci labore uictum sibi quæritat, frugiq́; uiuit.

Compensare parentes non possumus.

Nemo parẽ referre gratiã parẽti potest, ne malo quidẽ.

Nec malo parẽti quisquã parem referre gratiam potest.

Non potest par gratia rependi patri, uel malo.

Non obedit patri.

Neminem audit, ne patrem quidem.

Non audit uel parentem.

Nemini obsecundat, ne parenti quidem.

Potest bene se regere.

Suæ uitæ modum iam habere potest.

Prudentior est, quàm qui pædagogo indigeat.

Litigat semper.

Nunquam non litigat. Aliquando non litigat? Num quando non litigat? An est quãdo nõ litigat? Iurgijs scatet per diem perq́; noctem.

Hoc non posset sapienter fieri.

Si postules hoc ratione certa facere tu, nihilo plus agas, quàm si des operam, ut cum ratione insanias.

Hæc

Hæc res neq; consilium,neq; modum in se habet ullum.

Amo te.

Tu es in amicorũ numero nõ ultimis subsellijs collocatus

Accepi te inter amicos,& quidem primi ordinis.

Es non inter postremos,qui nostram amplexi sunt familiaritatem.

Dignus ex hoc ipso,ut iam non in ueteribus modo nostris,sed in magnis amicis numereris.

Beneuolentia tua eo mihi iucundior est,quod ab eo est animo profecta,qui sit humanus,facilis, candidus,ab omni labe inuidentiæ alienißimus.

Animũ in me tuũ tam promptum,tam propensum,tam candidum amplector libenter,ueneror & osculor.

Es iam nunc meo infixus cordi,& quidem trabali clauo

Ego gratum animum erga te latius splendoris maximũ columen,ostendo.

Lubens amplector tuum in me animum.

Tuam in me beneuolentiam & tam graue testimonium pluris facio.

Ego scriptis tuis inflammatus ingenium tuum sic deamo ac penè dixerim,depereo,ut nemo magis queat.

Studeo nunc tuo persuasu.

Tu flexanima Suadela tua protinus effecisti,ut nulla iam lectione æque delecter,ac solida philosophia.

Huc tandem me perpulit tuus ille lepos,ut spinosum illud,& nimis quàm frigidum philosophiæ genus poste rgauerim.

Efficit tua mellita facundia ut scholasticæ illi,umbratilique philosophiæ nuntium remiserim.

Omnibus honestis disciplinis famulor.
In intimis Musarum recessibus abditus lateo:
Apud sodalitium diui Michaelis totus in literis uiuo, ma xime Graecanicis.

Tantopere te laudabo, ac me laudasti.

Te sic inuicē ferā laudib9, ut par pari relatū cògnoscas
Vicissitudinariam tibi laudationem rependam.

Patiar quicquid si nistri dixeris.

Si me stupidum, si lapidem, si beluam, si peponem, si bliteum, si quiduis aliud facias, non admodum commouebor, non admodum refragabor.
Facili animo feram quicquid conuicij in me sparseris.
Sum quidē in meipsum multarum iniuriarum paulo negligentior.

Serio loquamur.

Omittamus has tricas, & ad seria, grauiaq; dilabamur.
Missa isthaec facimus ridicula, alia non minus utilia, dicturi.

Per magnam partem diei legit.

Melior diei pars lectionibus uarijs ei teritur.
Bonam diei partem lectionibus bonorum autorum còllocat.

Inutilis.

Caret penè uiribus & uita, caret actu, affectu, caret indole, iacet, dormit, stertit, nihil uerū, nihil solidum, & efficax exprimit.
Neq; domi, neq; foris prodest.

Magnus dilator

Est natura recrastinator maximus. Haud facile ad-soluit, quæ pollicetur. Bellus est perendinator.

Condis male.

Tua oratio tremula, uacillans, infirma, uidelicet male curata, male pasta est.

Est oratio tua sordida, hircosa, & unguentaria.

Dedecet gloriam tuam.

Illud tuæ gloriæ & æstimationi parum conducit.

Loquimur de te.

De te sæpenumero apud nos sermo incidit.

Freques de te mẽtio, & eadẽ illustris, apud nos habita ẽ.

De tuo candore plurimus, & freques cum omnibus sermo est.

Non timeo te.

Tantum abest, ut tuis conuicijs offendar, ut etiam gratias agam.

Spero te mihi non multum nocere posse. cum undiq; tibi sit dentibus os uacuum.

Tuum malignantis hominis ingratum animum interdum expertus sum.

Omnem tuam morsicationem edentulam non timeo.

Tuas obtrectationes uirulentas, & omnino ridiculas, ne pili quidem facio.

Fumos inanes tuos contẽno, nimiamq; istam insolentiam retundam.

Sapiet cum tempore.

Spes est, quicquid habet eruditionis mora aliqua temporis roborari.

Progressu temporis sapiet.

Multa in me contulisti beneficia.

Si tua in me beneficia suppressero, quæ patere latißime solent, magnam in me calumniam concitabo.

Persuaderi mihi non potest, nullum me unquam abs te beneficium accepisse.

Obruisti me tot beneficijs, ut me pudeat toties gratias agere.

Maximis me beneficijs pro tua humanitate, singulariq́ favore, semper es prosecutus.

Me prope incredibili quadam humanitate tua, maximis beneficijs, ueluti sarcina grauiore, obruisti.

Multis me officijs cumulasti, nullis à me studijs laceßitus.

Laudes tuas describere non possum.

Ego referendis laudibus tuis, exilis sum ingenio: nec mihi uocis ubertas ad dicenda, quæ de tua maiestate sentio, sufficit, nec ora mille, linguæq́ totidem, uel indefessi sermonis series.

Tua iam uirtus proditur, quæ id magnitudinis obtinet, ut nemo illi satis idoneus scriptor acceßerit.

Tanta est tua gloria, ut nullius laude crescat, nullius uituperatione minuatur.

Vtinam par esset ingenium laudibus tuis ut cupiditati meæ facerem satis.

Non spero me naturali facundia parem tuæ laudi fore.

Non est par meus lituus personandis tuis laudibus.

Tuæ laudes latius diffusæ sunt in literarum monimẽtis, quàm ut à me perstringi poßint.

Ex meo perexili lituo haud altius insonare queunt tuæ laudes.

Gulosus.

Hic

Hic uoracitati suæ deseruit, & insatiabilem, profundũq; uentrem semper esitando distendit.

Sedet sagina expletus, & stertit crapulam exalans.

Est nitida cute, probeq; saginato corpore.

Pinguiculus est, & nitidus, & bene curata cute.

Sanari non potest.

In eius diluendis uulneribus Gorgonei fontis defluuia non sufficient, nec Chironia manus.

Da facultatem ludendi.

Tuæ claßis disiunge habenas.

Da Musis sua ludicra.

Misce otia nostris studijs. *Da remißionem literis.*

Impertire relaxamentum.

Alternam requiem studijs nostris impertire.

Irasci noli.

Disiunge equos tuæ iræ. *Ne mihi in posterũ succẽseas.*

Accepi à nonnullis, quod me uehementer commouit, te mihi, nescio quid subirasci.

Credulus ne sis nimiũ.

Propelle illã tuæ salutis nouercã facillimã credulitatẽ.

Te usq; ad mendacia hæc leuiora (in quibus os præcidi, non oculi erui solent) credulum præstas.

Ne quid temere credas sycophantis de me.

Hoc modo exoratam uelim tuam reuerentiam ne quid temere credat Nicolai mastigibus.

Caue ne cui temere credas.

Noli nebulonibus istis quicquàm istiusmodi credere.

Ne tam facile credas, uel laudatoribus istis, uel obtrectatoribus.

Es incognitus,

Vespertinus aduenis. Albus, an ater sis, nescio. Ne de facie quidem te noui.

Detrahis.

Euaginata lingua me prosequeris. Effusissimis habenis me inuadis. Petis meā famā euaginata lingua. Personam meam laceras.

Propudioso me dedecore afficis.

De me asperè & acerbè, non solum quacunq; occasione, sed etiam contumeliosissime, soles loqui.

Scio meipsum abs te tertio quoq; uerbo contumeliosissime appellari. Me mordicus lacessis.

A te aduersus nos sermo habetur, nosq; criminosissime insectaris. Me mordicus arripis.

Si me uiuere doles falsissimis istiusmodi rumoribus sepelias. Non desinis passim in meam famā debacchari, nulla unquam, quālibet leui, iniuria lacessitus.

Auxilium dat.

Eius opitulatu alitur spes. Eius auxilio adolescit spes.

Tam humanis moribus institutum, & literis ad pietatē formatum hunc scio, ut opem suam postulantes prompte semper adiuuet.

Suum pectus iuuandis mortalium rebus natum est.

Intellige.

Feriatis aurium sedibus intellige.

Non graueris dicenti aures præbere.

Pone supercilium. Explica frontem.

Seruiam tibi.

In famulatu ero, cum iusseris, inuocatus, & maxime uoluntarius.

Conscii sunt.

In eadem naui sunt. Eiusdem culpæ conscij sunt.
In eodem periculo uersantur.
Eandem nauem conscenderunt.
Eidem culpæ obnoxij sunt.

Bestia.

A glande desuescere nescit. Phanatica belua.

Neglectus.

In æstimatione hominum uilescis.
Nulla de te in bonum fama celebratur.
Te magis, quàm Thersitæ genus despicio.

Lenis censeor.

Illi uisum est, nostræ lenitatis facere periculum.
Caue ne lenitate mea fretus tanti facinoris impunitatē tibi promittas.
Moderationis, ac lenitatis, laudem sibi uendicat.

Noli scribere aliquid secreti.

Tu caue ne quid ad nos scribas periculose, nam literæ frequenter intercipiuntur.
Cauendum ne cuiuis committantur epistolæ quæ aliquid latentis consilij habent.

Consumo pene tēpus omne in epistolis.

Vicißitudines literarum mihi non minimā temporis adimunt portionem.
In rescribendis epistolis, pro nostra uirili, menses aliquot (ut Ouidiano utar uerbo) decipimus.

Spero te fore doctum.

Mihi de te raram quandam eloquentian polliceor.

Gratus regi.

Vir es insigni utriusq; literaturæ peritia præditus, apud regiam maiestatem gratiosißimus.

Flores

Flores ac triumphas apud tuos, optimo regi clarißimus.
Vir es summæ autoritatis apud regem.

Tacent rabulæ.

Rabulis omnibus per regem impositum est silentium.
Rabulis, qui tantum ad maledicendum linguam habent, impositum est silentium. Rabulis omnibus rex silẽtium indixit. Indocti pudore obticescunt.

Inepti aliquid moliuntur.

Nihil non moliuntur sycophantæ.
Barbari moliuntur omnia, quo retrahant adolescentem in suum pistrinum.

Famam appetit.

Ardet cupiditate famæ, sed præstaret hanc melioribus augurijs auspicari.

Odio eũ omnes habent.

Nunc odio seu morbo animi lymphati, in eum omnes feruntur. Homo est omnibus adeò inuisus, ut nec à fratribus, aut liberis ametur.
Odio apud omnes, neutiquàm obscuro laborat.

Multa dicuntur de me.

Non sum ignarus, uarios rumores de me spargi.
In me fœda, & capitalia dicuntur conuicia.

Non dat rationem iræ.

Offensionis caussam non possum olfacere.
Iræ nonnihil subolet ratio.

Fortuna fauebit tibi.

Non dubito, quin fortuna sit aliquando benignius etiam tuis præclaris uirtutibus responsura.
Reflabit fortuna.

Fecisti hoc in tuum damnum.

Aduersus

Aduersus me hæc fecisti, sed magno tuo malo, mea summa cum uoluptate.

Dum licuerit meum in te animum ostendam.

Simulatq; dabitur opportunitas, declarabo si nihil aliud certè propensum in te animum.

Simulatq; uel paululum dabitur otij, meum in te studiũ cognosces.

Aliquid scribas quo te uixisse testeris.

Iam nunc circumspice, ac delige tibi argumentũ aliquod fœcundum, in quo declares posteritati quantus sis.

Iam tendo ad mortem.

Iam ad fabulæ meæ catastrophen accedo.

Iam capulo manum admoueo.

Fac quod ipse iubes.

Ipse præsta, qđ præscribis. Experire qd ualet eloquentia. *Me Hercle iubẽs experirer qd poßit eloquẽtia.*

Huc ueni ante cœnam, sed cũ periculo.

Aliquanto ante cœnã huc perueni, non sine periculo.

Non possem hoc credere.

Vix animum ad hoc queo inducere.

Pauci hoc intelligunt.

Perpauci illud syncere tractant.

Malus.

Peruersißim9 es, q̃ malo alieno, uel pasceris uel crescis.

Indignus es, cui unquã bene sit qui malis gaudes alienis.

Non habes negotiũ cũ imbecilli.

Experieris tibi cum hoĩe, nequaquã edẽtulo, rem esse.

Pecunias non habeo.

Exhausi loculos omnes. Effudi pecunias omnes.

Labora plus in bonis lr̃is quàm reijciēdis barbàris.
Plus operæ insumas in propagandis optimis disciplinis, quàm in refellendis harum hostibus.

Sophiſticationes ſpernuntur.

Nunc desueſcunt tenebrarum portenta.
Iam paßim ſophiſtici libri neglectui habentur.

Emoriar ſi tibi uellem diſplicere.

Christum mihi iratum imprecor, ſi quid affecto, quod tibi diſplicere ſciam.
Vir malus ſim, ſi cōmittam quod animū tuum offendat, niſi & amem hominem literis ac uirtuti fauentem, ingratus etiā, ni redamem ultro prouocantē ad amicitiā.
Emoriar, ſi ullo unquam dicto, aut facto, fuiſti laceßitus à me.
Nolo ut mea cauſa quidquā agas, aduerſus animi tui ſententiam.

Cognoui ex ſcriptis tuis, te habere optimū ingenium.

Tua ſcripta mihi ſpecimen acris, uegetiq; ingenij præbuerunt.

Non uis conſumere tempus in nugis.

Non libet in huiuſmodi nugis ſeriam operam ponere.
Exoſculor egregium, ac prorſus heroicum animum tuum, quod has nugas poſthabeas.
Indecorum eſt, huiuſmodi ineptijs bonam temporis partem inſumere.
Moleſtum eſt, bonas literas in his nugis collocare.

Famulus tuus.

Si tua celſitudo dignabitur N. numero clientulorum ſuorum aſcribere, dabimus operam, ne prorſus ignauum

aut ingratum collegisse uideatur.

Me pergat tua nobilitas, inter suos clientulos ponere, studio certè nulli cessurum.

Vbicunq; gētium futurus sim, certò polliceor, quod tua celsitudo clientulum habitura est, ex animo deditum (addictumq;.

Nihil mihi contingit gratius, quàm tua epistola.

Mihi certè nullum pignus exhiberi potuit charius, maxime, quod non grauata sit tua celsitudo, tam prolixā epistolam describere.

Emoriar si ullum deorū nectar suauius credam, quā epistolium tuum Ciceroniana arte confectum.

Nullas recepi literas.

Mihi nihil hacten9 abs te redditū est literarū, neq; tuo neq; patris nomine. Nullæ ad me uenerūt literæ.

Scribā ad te ne sim ingratus.

Meis literis tibi me non ingratū fuisse testabor.

Cum licebit, declarabo scriptis saltem, me nō omnino immemorē tantæ, tamq; effusæ in me beneficentiæ.

Scribā ad te, ne officiū tuū in hominem parū memorē, parūq; gratū, collocasse uidearis. Ego præstabo ne poßim meo merito dici ingratus. Amas literas.

Multa opa & ppēsiōe, faues bonis lrīs. Quicqd habet fauoris, qcqd benignitatis, qcqd subsidij tua nobilitas, instaurādis & honestis studijs & euehēdis tuendisq; studiorū assertorib9 id totū impēdis. Tua obseruantißima pietas fauet pijs studijs. Tu nō indoct9, tu ingenio acerrimo, palàm tueris bonas literas.

Placet mihi animi tui erga literas studium.

Faues bonis literis, & harum gratia mihi quoque.

Non

Nō te pœnitebit amplecti, fauere, tueri, meliores literas.
Homo es Musis ac Gratijs natus.
Vir instaurādis humanioribus studijs diuinitus factus.

Indocti doctis reluctantur.

Veteris inscitiæ patroni adhuc digladiantur, ut suā denobilitent stultitiam.
Frustra reluctantur ueteris inscitiæ patroni.
Barbari sæuiunt adhuc, & libere quoq; grassantur, sed nihil aliud, quàm suam traducunt stultitiam.
Indocti se non putant incolumes fore, nisi oppreßis bonis literis.
Indocti pertinacibus animis adhuc repugnāt, ueterē inscitiā manibus pedibusq; ac mordicus etiā, retinētes.
Video literarum hostes hoc studio moliri, ut nos cōmittant arte planè tyrannica.
Hi nullum non mouent lapidem, ut bonas literas paßim reflorescentes opprimant.
Facit perpaucorum improbitas, ut qui bonis literis beneuolunt, calumnientur.
Frustra reluctantur ueteris inscitiæ mystæ.
N. obseruantißima pietas fauet studijs.

Literæ te honorabunt.

Non erunt ingratæ literæ, quin magis trilingui facūdia uindicem suum immortali gloriæ conseruabunt.
Literæ non solum linguarum ac studiorum genere, uerumetiam & moribus, qui deceant optima studia, te condecorabunt.

Iter mea causa corripuisti.

Deploro tam longinquam profectionem tuam, totq; periculis obnoxiam, nostra caussa susceptam.

Doleo te angi mœrore ob mea caussa iter acceptum.

Lætus.

Omnem exorbuit molestiā. Omne tædium deuorauit.
Quæ pertulit tædia neglexit. Omnia fert moderate.
Non se conficit dolore sibi exitiali, graui, acerbo.

Cognoſco quod me amas.

Veterem tuum in nos animū nō sine uoluptate agnosco.
Expertus sum mirum tuum in me studium.
Gaudeo tua consuetudine.
Non ignorabam antea celsitudinis tuæ in me fauorem, tamen id plenius hodie cognoui.

Faciam quod petes.

Tu si mei in te animi periculum facere uelis, aliquid uicissim oneris impone.
Idipsum aggrediar, quod à nobis tantopere efflagitas.
Nullam sarcinā tam grauem, tam molestā, inieceris, quæ mihi tua caussa nō leuißima, nō etiā iucunda uideatur.

Eundum eſt.

Properādū mihi censeo. Me ꝑpero istinc subducere.
Maturandum est, nam fugam adorno.
Ad iter accingimur. Suscipiendum est iter.
Est statim à prandio equitandum.

Precor vt vos inueniam ſanos.

Precor ut uos omnes īcolumes & rectè ualētes offendā.
Faxit Christus optimus maximus, ut uos omnes offendam incolumes.

Faciam omnia pro te.

Ne me tantillum laboris tua caussa defugisse putes.
Imperaui animo meo, ut potui, id facere.
Est mihi consilium id tua caussa facere.

Nihil est quod in tui gratiam facturus non sim.

Si ego studium ullũ, si laborẽ, si uigilias ullas defugero, non recusarim isto teterrimo carbone denotari.

Studeas.

Te pro nostra necessitudine hortor, ut toto animo literis incumbas. Te pro nostra amicitia hortari non desinam, ut toto animo praeclara studia complectaris ne quid plebeium, ne quid mediocre, sed ad summam semper enitere.

Vale.

Bene te ualere cupio. Vale, tuamq; dignitatẽ Christus optimus, instaurandae uerae pietati, bonisq; literis euehendis, diu tueatur incolumem.

Bene uale patrone singularis.

Valeat incolumis tua celsitudo, uir incomparabilis, & patrone summe.

Deuinctus.

Si id feceris me arctius deuincies.

Si id egeris, sine periculo rem gratam facies, sed opus est festinatione.

Antea me deditissimũ habebas, nũc multo deuinctiorẽ.

Meliori nomine me tibi astrinxisti.

Faciã hoc propter amorẽ nostrũ.

Id faciet cõsuetudinis intermissio, ut de pristina mea in te beneuolentia nihil quicquam imminuisse uidear.

Pro uirili faciam, ut intelligas neq; memoriam, neq; charitatem, neq; amicitiam nostram intermorituram.

Dico familiariter.

Tecũ nõ secus ac mecũ loquor. Tecũ ago nõ obscure.

Pestis grassatur.

Crebri huc rumores feruntur, pestẽ isthic populari oĩa. Nũc fatali quadã peste feruẽt oĩa. Pestis hic passim scintillat. Passim uagari pestis cœpit.

Audio pestẽ isthic ĩcrebrescere, nec ea qdẽ lõgiꝰ abest.

Pestilẽs aẽr Parisios infestat. Nũc pestilẽtiæ fragor obstrepit. Pestilentia laboratur.

Pestis inclementissime sæuit. Parisijs non minus sæuit pestis, q̃ isthic Mars. Frequẽtes huc, certissimiq; rumores quotidie adferuntur, pestilentiam isthic maiorẽ in modum debacchari nihilq; reliqui facere.

Non possum dicere quantum hic eloquentia vigeat.

Mirum est dictu, quàm hic passim, quàm dense ueterum literarum seges efflorescat. Apud Parisios triũphant bonæ literæ. Barbaries terris excessura uidetur extrema posuisse uestigia. Lutetiæ triumphant recta studia. Erigunt sese recta studia.

Doctus.

Tuo ingenio quid finxit natura uel mollius, uel dulcius, uel felicius?

In te quis illũ absolutũ disciplinarũ orbem non miretur?

Tuo ingenio quid acutius, quid altius, quid emunctius?

Tuũ ingeniũ indies magis, atq; magis, exosculãtur oẽs.

Nihil tuo ingenio candidius.

Vtriusq; literaturæ peritissimus, & tuis uirtutibus omnibus gratissimus.

Bonarũ literarũ ac linguarũ præsidijs es instructus.

Probus.

Ea est tuæ mentis generosissimæ ingenua simplicitas, ut maxima etiam de caussa mentiri nec scias, si uelis,

nec uelis, si scias.

Singulari ꝓbitate uir es, & literarum amantißimus.

Scribe ad me.

Fac ad me quàm sæpißime scribas.

Expectamus omnino non epistolam, sed ingentem literarum sarcinam, quæ uel grauet Aegyptium.

Fac ut frequẽter ad nos scribas, saltem quid ualeas.

Saluta illũ nomine meo.

Meis uerbis illum salutabis accurate, & tuo more, hoc est, diligentißime gratias ages.

Familiares tuos nominatim meo nōie saluere iubebis.

Nicolaum tuum multis de causis quàm commendatißimum esse cupio.

Illi salutem meis uerbis annuntia.

N. nos facias commẽdatiores, si uetus illa gratia etiam uiuit, aut in gratiam reponas si refrixit.

N. iuuenem iuxta modestum ac eruditum, quæso, ne graueris meo nomine salutare.

Illi mihi fratris loco dilecto multis modis me facies commendatum.

Christophorum omnis humanitatis antistitem diligẽter, & meo nomine saluta.

Pulchra.

Nihil à natura fingi poßit uenustius, nihil absolutius.

Nec minus superat omnes bonitate & prudentia, quàm forma.

Inuidos habeo.

Nusquā cessant sycophantæ mei, ut nullum non moueāt lapidem, quo noceant mihi.

Nō ignoro, quā ꝑtinacibus odijs me insectentur qdā,

odio bonarum literarum.

Sibilent, ut solent, nonnulli, quos tu nō ignoras Zoili, sed spero nos aliquando ex his scopulis euolaturos.

Desidero amicos meos.

Amicorum summo desyderio non possum nō excruciari, ac rursum recordatione recreor, dum illos mihi perpetua cogitatione præsentes reddo.

Obliuisci patriæ non possum.

Vt cāpaniæ liceat obliuisci, quærendus est mihi aliquis fluuius lethæus, ne me diutius cruciet eius desyderiū.

Non possum non dolere, quoties in mentē uenit. in Campania quod cœlum, quos agros, quas eruditorū hominum confabulationes, quā fortunam, quas spes, tam facile reliquerim.

Integerrimæ uitæ.

Vir est præter summam uitæ integritatem, doctrina quoq; uaria, reconditaq;, tum animo minime sordido, & ob has dotes in summo precio habitus.

Mea sic est de tua integritate cōfirmata opinio, ut de meoipso sim plus, quàm de te dubitaturus.

Doleo mortē illius.

Illius mortem deploro, hunc tamē inter diuos colloco.

Mihi fuit acerbior eius uiri mors.

Mœrorem mortis illius nemo adimit.

Sunt mihi amici in Campania.

Campania multum animo blanditur, quæ tot, talesq;, mihi peperit amicos.

Campania est mihi uetere familiaritate, tum libertate, postremo propenso quodam in me fauore, ac studio, dulcissima.

Integerrimæ uitæ.

Is uir est unus, cum quo nemo sit hac tempestate conferendus, uel integritate uitæ, uel eruditione, uel animi magnitudine, unum excipio N. tanquam Achillem.

Vir est, non solum admirabili integritate uitæ, uerum etiam alta, reconditaq; doctrina, tum morum quoq; incredibili comitate, commendatus.

Vir est, non literis solum ac morum integritate, uerum etiam rara prudentia, miróque rerum usu, insignis.

Vir est prudentia singulari, summa integritate, sed ingenio perquàm festiuo.

Paratus ad omnia.

Testor me ad omnem nutum paratum esse.

Sum ad tua uota, si quispiam alius accommodus.

Si quid excogitasti, habebis me ad istud facillimum.

Studebo.

Extricatis his spinetis philosophicis, uacuô trãquilloq; animo, Musis & amicis uacabo.

Confido me post hac, toto pectore in literis libẽter uerũ saturum.

Dimitte sophisticationes.

Sis Sophistices hostis ac perfuga.

In spinosos sophistas magna libertate debacchare.

Cum sophistis non minore animo depugnes, quàm olim cum monstris Hercules.

Consolandi formulæ.

Mihi non mediocri beneficio fuit tua tam amica consolatio.

Rebus meis tam afflictis mederi potes.

Tu non solis uerbis dolorem meum lenire, sed animum

meum consolando subleuare soles.

Vulnus animi mei semper mitigas, tantum abest ut exulceres.

Tu tempestiua consolatione, ueluti ualido quodam pharmaco, animi mei aegritudinem expulisti.

Te consolatore mihi magnopere est opus.

Dolori meo mederi studes.

Quum me acerbus animi dolor totum posideret, tempestiuus affuisti consolator.

Quum grauissimo animi morbo tenerer, magnis me affecisti solatijs.

Tu ad consolandum non parum idoneus, quoties animo angor, me ualidissime confirmas.

Aegritudini qua animus meus affligebatur, praesentissimum medicamentum adhibuisti.

Multum annixus es, ut dolorem meum posses lenire.

Nihil aeque dolorem meum leuauit, quàm tua peramica consolatio.

Tu me tam amice consolari soles, quàm filium mater.

A te persaepe fui in luctu meo amantissime confirmatus.

Tua consolatione nunquam non fui subleuatus.

Quoties acerbum aliquod animi uulnus accepi, affuisti in tempore consolator.

In rebus meis aduersis nulla unquam fuit praesentior consolatio, quàm quae abs te proficiscebatur.

Non inanibus fomentis moerorem meum leniuisti.

Quoties acerbi quippiam mihi accidit, optima mihi consolatrix affuit coelestis & Euangelica philosophia.

Criminandi formulae.

Non

Non occurrit uocabulum, quo rem atrocißimam satis digne explicem.
Nulla tragœdia nefario sceleri par inueniri potest.
Homo est omnium, quos terra sustinet, impijßimus.
O portētū irato Genio, dijs iratis, et læuo sydere natū.
O miserandæ conditionis hominem.
O feros animos. *O crudeles cogitationes.*
O derelictos ab humanitate homines.
Quod supplicium huic truculentißimo, atq; nefario facinori par esse potest?
Tace fucatißime nebulo, qui mira quadam, sed falsißima probitatis specie neminem, quālibet astutū, non fallis.
Abi in malā rem scelus. *Quid tibi posthac sceleratum uideri poterit, quū te non legum metus, non numinis ullius reuerētia, à flagitijs queat dehortari.*

Exprobrandi formulæ.

Tuam nulli tolerandam ingratitudinem quis non exprobraret?
Non tandem pudebit te tui senex, omnium qui uiuunt, ingratißime?
Cupiebam tuam ingratitudinem silentio dißimulare, sed meam modestiam uicit tua improbitas.
Tu omnium ingratißime pro summis officijs quantū potes maleficiorum reponis.
Ingratitudinis tuæ testis est tua conscientia, tam multis sceleribus polluta.
Dic mihi omnium quos sol uidet ingratißime, quis tuos mores uel unum diem pati posset?
Tu hominem abunde de te meritum non solum nō amas sed odio graui prosequeris.

Quid te uno ingratius, qui putida tua lingua eum insectaris, cuius tu linguam officiosissimam es expertus.
Tu pro officijs ea reponis ingratissimum monstrũ, quæ hostis non faceret hosti.

Gratias agendi formulæ.

Quid ego tibi multis uerbis gratias agam?
Facere non possum, quin in singulas res, meritaq; tua, tibi gratias agam. Tantum me tibi debere existimo, quantum persoluere difficile est.
Iam non ago gratias, quum enim re uix queam referre, qui fiet, ut uerbis satisfaciam?
Quod referre gratiam ita, ut uolebam, non possum, fortunæ debes imputare.
Si dignam gratiarum actionem promittere non possum, certè re ipsa, atq; animo nunquam desinam.
Vtinam eam mihi superi cõcedant aliquando facultatẽ, ut possim hunc animum tui ardentissimum re potius, quàm uerbis declarare.
Quid referam tuo in me animo dignũ, nihil habeo, nisi meipsum, quem si alicuius esse pretij putas, totum peculio tuo ascribito.
Ne diligentius tibi gratias agam, nostra familiaritas flagitare uidetur.
Ego re, quàm uerbis, tantum in me beneficium rependere malim.
Immortales ago tibi gratias, agamq; dum uiuam, nam relaturum me affirmare non possum.
Tanta necessitudo quantam tu mihi tecum esse uoluisti, desiderare gratiarum actionem non uidetur.
Noli expectare, dum tibi gratias agam, iampridem hoc
ex nostra

ex nostra necessitudine sublatum esse oportuit.
Quum gratias agere pares non queam, hoc faciã, quod mihi reliquum est, te amabo, te colam, te uenerabor.
Habeo tibi, & semper habebo, gratias non solum ut amico, sed ut homini doctissimo.
Gratias tibi tam multas ago, ut quas alijs quamlibet amicis agam, non habeam, habeam quas non agam.

Græce & Latine doctus.

Par est in utriusq; orationis facultate.
Græca semper Latinis coniunxit.
Græci sermonis perinde, ac Latini, callentissimus.
In studio utriusq; linguæ bonas horas consumpsit.
Græcitatem Latinitati æquauit.
In utroq; dicendi genere Græco & Latino feliciter laborauit. Quantum in utriusq; linguæ studio profecerit, omnibus est in aperto.
Vtriusq; linguæ peritiam est iam abunde consecutus.
In utriusq; linguæ studio magnos fecit progressus.
Vtraq; in lingua sese perbelle excoluit.
Coniunctam habet cum Latinitate Græcitatem.
Rhomanæ Græcæq; linguæ non nescius.
Vtriusq; literaturæ palmam magno eruditorum omniũ consensu iamdudum Italis præripuit Budæus.

Detrahitur mihi.

Me in oĩbus cõcionibus, in cõuiuijs, in colloquijs, sic lapidant cõuicijs, ut nec ipsi Stephano cessurus uidear.
Ego sine fine lapidor à tot examinibus rabularum.

Impende bonis literis tempus, quod dedisses næniis.

Tu quod tẽporis eras pditurus, aut certè malè collocaturus,

turus, rixãdo cũ malis rabulis, hoc bonis studijs ĩpẽde.

Hoc operæ, quod in reprehendendis alijs impensurus eras, discendæ grammaticæ discendisq; bonis literis impertire.

Pœnitet me studuisse eo quod nullam vtilitatẽ referam.

Studiorum meorum me capit pœnitudo, tanquàm quæ nullam frugem attulerunt.

Me piget laboris literis impensi.

Nonnunq̃ mearũ uigiliarum propemodum me pœnitet.

Commendo tibi res meas.

Res meas, quas apud te deposui, tibi etiam atq; etiam commendo.

Nunquã ero ingratus.

Sæuiant in me fata mea, afflictißimum facere possunt, ingratum neq; facient, neq; poterunt.

Non sum adeò rusticè ingratus, ut quædã accipere mea postulet necessitas.

O me terq; quaterq; felicem si qua unq̃ dabitur opportunitas, qua animum non modo nõ ingratum declarẽ, sed gratißimum fuisse commonstrem.

Pereant inuidi.

Sycophantis istis, qui nos dirimunt, precor quæ talibus digna sunt.

Non remoror ne magis in me murmurent isti inuidi.

Vtinam magnus ille Iuppiter uniuersum hoc hominũ genus fulmine adigat in tartara.

Oportet obedire patri.

Mos patri gerendus est. *Morigerandum est patri.*

Obsequendum est. *Obsequium dandum est.*

Patri

Inseruiendum. Obseruiendum. Patri concedendũ.

Parce erratis.

Remitte mulctam. Hanc unam ignosce culpam.
Condona admissum. Da ueniam iuuenilibus erratis.
Ad hoc uitium uelis conniuere.

Ornat.

Comit, Expolit, Exornat, Venustat, Honestat, Picturat.

Nos decepit.

Imposuit nobis. Nos fefellit.
Circumuenit. Circumscripsit.
Circũduxit. Verba dedit. Fucũ fecit. Fecit impostu ram. Delusit. Elusit.
Rem astu tractauit.
Ad mouendum animum meum multo astu irrepsit.
Me in fraudem illexit. Arte me tractauit.
Dolo mecum egit, fraude, technis, præstigijs, uersutia, astu, astutia, offucijs impostura.

Mihi amicus.

Vtor eo familiariter.
Est mihi cum illo arctissima necessitudo.
Sum illi summa familiaritate coniunctus.
Sum illi amicus.
Summa mihi cum illo familiaritas intercedit.
Multus est mihi usus cum homine.
Mutua quædam beneuolentia iam pridem inter nos est.

Spero.

Spero fore. Nonnulla spes est fore.
Venio in spem. In spem uocor.
Erectus sum in spem. Concipio spem.
Nonnulla me spes habet.

Maxima ſpe teneor. *Magna me ſpes tenet.*
Adducor in ſpem. *Nonnulla me ſpes cepit.*
Spei nonnihil affulſit. *Arridet ſpes & adblanditur.* *Inijcior in ſpem.*

Nego me hoc cōmiſiſſe.

Deprecor hanc culpam. *Depello à me hoc crimen.*
Auerſor. *Abominor.* *Reijcio.* *Refello.*
Propulſo à me. *Profligo.* *Amolior.*

Ab infantia.

Ab ineunte ætate. *A puero.* *A paruulo.*
Ab adoleſcentia. *A teneris unguiculis.*
A rudibus annis. *A prima pueritia.*
Ab ipſo uitæ exordio. *Ab ipſo uitæ limine.*
Ab incunabulis. *Ab ipſis crepundijs.*
A tenero. *A tenera ætate.*
Cum ipſo nutricis lacte ſugimus errorem.

Diligenter.

Accurate. *Exacte.* *Elaborate.* *Ad unguem.*
Adamuſsim. *Examuſsim.* *Ad perpendiculum.*
Summa cura. *Exquiſite.*

Perfecit.

Abſoluit. *Exegit monimentum.* *Finem impoſuit.*
Finem dicendi fecit. *Finiuit.* *Summam manū impoſuit.* *Ab umbilicum duxit.* *Faſtigium impoſuit.*
Colophonem addidit. *Supremam manū adiunxit.*
Extremum actum addidit. *Ad metam uſq; perduxit.*

Te amat.

Vnice diligit. *Amat effuſiſsime.*
Te habet chariſsimum. *Admiranda quadam charitate proſequitur.*

Te

Te uno nihil habet antiquius.
Non amat modo, uerumetiam obseruat.
singulari beneuolentia prosequitur.
Animo toto te cōplectitur. Flagrat amore tui.
Est tui amantissimus.
Tui tuorumq; omnium obseruantissimus.
Ex animo tibi bene uult. Bene cupit tibi.
Te tuaq; omnia exosculatur.
Est obseruantissimo in te animo.

Cupit laudem.

Laudis auidus. Auarus. Amans gloriæ.
Cupiens famæ. Sitit famam. Sitit gloriam.
Est laudis humanæ esurientissimus.
Nullius rei quàm laudis ambitiosior.
Laudis appetens: Inhiat laudi.

Promitto.

Magnifice polliceor. spondeo futurum.
Despondeo. Recipio me id facturum.
Ita tibi stipulanti paciscor.
Do fidem futurum. Confirmo futurum.

Vituperatur.

Non omnes hoc probant. Culpant plurimi.
Vitio uertunt admodum multi.
Datur dedecori. Probro datur.
Criminatur pleriq; hoc factum.
Damnant. Reprehendunt.
Improbant. Suggillant.
Taxant. Notant.
Atro notant calculo.
Nigriore lapillo signant.

Omnes probãt tuam sententiam.

Album addunt calculum. Subscribunt tuæ sententiæ. Suffragantur omnes. Refragantur nulli. Laudibus ferunt. Laudibus uehunt.

Fecit ex industria.

Prudens fecit. Data opera. Dedita opera. Studio hoc fecit. Studiose. Consulto. Consulta opera, Composito, Ex composito. Ex destinato,

In principio,

In ipsis primordijs. In primis rudimentis, In capite literarum. In prima statim fronte. In ipso limine. In ipso quasi uestibulo. In exortu. In initio operis. In ipso operis ingressu. In ipsis foribus. In frontispicio,

In fine.

In calce. In postrema parte. In extremo actu.

Accepi tuas inuectiuas.

Tuæ conuiciatrices epistolæ ad me usq; penetrarunt.

Nouas excitasti tragœdias, neque quidquam aperto Marte gestũ est, technis cuniculis omnia, ac strophis acta sunt.

Omnia imples rumoribus inimicis, nec tuæ famæ cõsulis Inuectiuarum sagittas in omnes uibras.

Stolidissime egregias tragœdias excitasti.

Garris, & nescis quid dicas.

Verborũ turbam magnitudine inani uastam euomis, Scates plurima, eaq; indigesta uerborũ caterua. Obstrepis inaniter. Dodonæũ æs uideris. Verbis causam agis, & nõ ratione. Cornicaris inepte,

Quid

Quid est quod obgannis? Non est cur grunnias.
Potius rudere, quàm loqui uideris.
Non dicere, sed lallare crederis.
Ne graculo quidem cedis loquacitate.
Superas & turturem, nedum æquiparas.
Homericum Thersiten fœda uerborũ cõgerie cõuincis.
Nil tibi cum Lacone.
Est tibi dicacitatis plurimũ, sapiẽtiæ quidẽ pauxillulum.
Supra modum loquitans omnia conturbas.
Tu es impendio dicacior. Citeria garrulior.
Vnus cum multis Citerijs certare posses.

Inuides.

Me degrauas inuidia.
Me immerentẽ lethali linguæ ueneno sine fine cõfodis.
Commodis alienis maceraris.

Excitasti tragœdias in me.

In me omnes pectoris æstus effundis.
In me animi tui motus infundis.
Abunde in me detonatum est conuicijs.

Seruet te deus.

Bene ualentem, & ad cœlestia anhelantem te seruet, ac prouehat Christus, unica spes piarum mentium.
Iesus te seruet semper ad meliora proficientem.
Celsitudinem tuam nobis seruet Christus optimus maximus incolumem.

Optant pacem principes.

Cernimus immutatos principum animos ad pacis cõcordiæq; studium totis uiribus incumbere.
Ardent submouendi belli pacisq; conglutinandæ studio.
Principes funditus recisis bellorũ seminarijs, pacem soli-

dis & uti ſpero, adamantinis uinculis aſtringunt.

Expugnant barbariẽ.

Eraſmus multorum barbariem cœpit inceſſere.

Video Latinas literas ĩdies magis magisq; eſfloreſcere.

Omnes legunt Ciceronẽ.

Tanto ardore nunc Cicero ab uniuerſis huius academiæ alumnis legitur, rapitur, tenetur, ut dictu propè ſit incredibile.

Iam paßim in publicis auditorijs unius N. *nomẽ pſtrepit.*

Mihi detrahis.

Impotenti odio, uiolentaq; lingua, debaccharis in meam famam, oculis ardentibus, labijs ſpumantibus, uoce immani, toto deniq; corporis habitu, liuorem & odium teſtaris.

Vndiq;, odij, liuoris, & obtrectationis materiã colligis.

Fauet literis.

Adeò propenſe fauet literis, ut ſuis etiam dãnis faueat.

Maiorem in modum gaudeo te uirum nullis & huius, & alijs omnibus dotibus inferiorem, toto pectore literis fauere.

Cognoſco tuã in me beneuolentiã.

Ingratißimus ſim mortaliũ omnium ornatißime, ni tuũ in me animum, tuum erga me ſtudium agnoſcam.

Equidem multiplici argumento tuam in me beneuolentiã agnoſco.

Odiſti literas.

Iampridem cum bonis literis bellum geris.

Tu magno ſtudio conſpiras in bonas literas.

Tibi gratißimæ ſunt bonæ literæ.

Doleo ob veſtrã diſcordiã.

Dici

Dici non poteſt, quàm acerbiſſime feram hoc diſſidij inter uos incidiſſe, quorum utriuſq; & ingeniũ adamo, & gloriæ faueo.

Diſſidium iſtud indies gliſcere doleo.

Oborta eſt inter eos grauis cõflictatio, unde natus animo meo mœror.

Doctus.

Tu, ceu Geryon, triplici literatura inſtructus es.

Vir es præter utranq; literaturam, qua neminem tuorũ non ſuperas, iudicio excuſſo, emunctiſſimoq;, tum modeſtia quadam inaudita poſtremo moribus feſtiuis, ac citra grauitatis detrimentum amœnis.

Non amo diſcordias.

Mihi diſplicent diſſidia.

Mihi ſtat, ſemperq; ſtabit ſententia, uel membratim diſcerpi potius, quàm fouere diſcordiam.

Liber dignus memoria.

Liber dignus eſt, qui poſteritatis memoriam promereri uideatur.

In Apollinis templo collocabitur.

Numeras me inter amicos.

Tu uir uirtutum laude cumulatiſſimus non grauatus es, nos, qui nihil ſumus, politiſſimis literis tuis, ad amicitiã prouocare.

Humaniſſimis, ſimul & elegantiſſimis tuis literis etiam in amicorum tuorum numerum me cooptaſti.

Delector ſtylo tuo.

Nullius ſtylo magis, quàm tuo capior.

Tuus ſtylus eſt caſtiſſimus, & ab omni næuo puriſſimus.

Dum fuerit otiũ ſcribã ad te.

Simul atq; me laboribus nonnihil extricauero, libebit, uel iustis uoluminibus, tecum congredi.

Simul atq; dabit otium, non literis modo, uerumetiam iustis uoluminibus te onerabo.

Tibi scribã cũ otium cõtigerit, et nũtius paulo certior.

Prudens.

Nil unquam produxit rerum natura aut prudẽtius, aut candidius, aut benignius.

Scio te uirum esse singulari etiam præditum prudentia, animiq; magnitudine, quæ deceat hominem neutiquam plebeium.

Male pereat.

Facessat. Pereat. Abeat.

Ducat situm. Interimatur.

Febri quartana intabescat.

Pascat tineas. Pascat coruos.

Hinc procul abscedat ultra Sauromatas, & glacialem oceanum.

Mandamus illi laqueum.

Medium illi ostendimus unguem.

Vertimus pollicem. Cedat ex humanis.

Tollatur è medio. Arborem sibi suspendio eligat.

Crucem sibi eligat. Eat ad coruos.

Nescit loqui.

Est rana quædam Seriphia. Homo planè mutus.

Canendi dicendiq; prorsus imperitus.

Ne uocem quidem unam concinne ædit.

Elinguem putares. Infantissimum iudicares.

Parum à muto differt.

Haud scio, an obrutescat potius, quàm obmutescat.

Verissima

Verißima sunt.

Ex tripode dicta. Vehementer uera atq; indubitata.
Certißima perinde, quasi ex Apollinis oraculo pfecta.
Ne unum quidem Sybillæ folium fuit unquam uerius.
Oraculum Appollinis non uerius fuerit.
Ne si Pythius quidē affirmasset, ueriora esse poßent.
Hoc putò uatem dixisse. Est folium Sibillæ.

Loquar intelligibilius.

Pinguiore Minerua agam.
Dicam crassa (ut aiunt) Minerua.
Rem subtilißimam pingui Minerua tractabo.
Craßiore Musa hanc dubitationem eximam.
Pinguiore formula loquar. Rudius ac planius dicam.
Apertius ac clarius effabor.
Exprimā quod sentio non exactis rationibus, aut argutijs, sed ueluti citra artē, synceriterq;, & simpliciter.
Simplicius proloquar atque clarius.
Aperte & dilucide asseram.
Tam perspicue loquar, ut quæ uis muliercula, aut cerdo, intelligere queat.
Agam haud obscure. Nudis (quod aiunt) uerbis rē tractabo.
Craßius explanatiusq; proloquar.
Simpliciter & aperte dicam.

Non idoneus ad dialecticen.

Illotis pedibus dialecticen ingrederis.
Confidenter atq; imperite dialecticen aggrederis.
Profane & irreuerenter ad dialectices sacra accedis.
Haud quaquā lotis (ut aiūt) manibus ad dialecticē aduolas.
Inexercitatus, atq; rudis illuc irrumpis.
Ad hæc sacra illotis manibus irrumpis.

Irreuerenter & imparate.

Nimis parcus.

Impendio parcus ac propemodum sordidus.
Est cumini sector. Cupit secuisse cuminum.
Est κυμινοπρίστης cyminopristes.
Ob nimiam parsimoniam male audit.
Homo uehementer parcus. Ficos diuideret.
Plautino Euclione tenacior.

Nihil est dignũ castigatione.

Tam elimata sunt tua scripta, ut miniatulas cerulas non extimescant.
Castigatiora sunt quæ scribis, quàm ut unguiũ nota indigeant.
Non metuunt transuersi calami signum.
Neq; obeliscos, neque asteriscos pertimescunt.
Transuersi calami rugas euaserunt.

Formulæ deprecandi.

Si quid in te peccaui, ac poti9 quoniã peccaui, ignosce.
Ignosce ætati quia puer, quia rerum imperitus, culpam fateor, oro ueniam, noxæ me dedo.
Hunc meum errorem si mihi condonaueris, ego officijs abunde pensabo.
Si mihi huius delicti gratiã feceris, habebis me posthac tibi multo addictiorem.
Nunquã putassem fore, ut supplex ad te uenirẽ, sed Hercule, facile patior datum tempus, in quo amorem experirer tuum.
Vt hoc errati mihi condones, cogita omnes homines aliquo interdum errore duci.
Si rursum peccauero pater, meipsum ad quodcunq; uolet

les supplicium deposcito.
Vt iure peccanti mihi succensuisti, ita pœnitenti mihi æquum est ignoscere.

Nuntiabo quicquid noui fiet.

Quicquid interim nouorum orietur tibi scribã, quia scire uehementer cupis.
Audies posthac ex me noua quæcunque hic gerantur.
Si quid nouarum rerum hic geratur, curabo ut quàm primum rescissas.
Si quid interea noui emerserit, faciam te quàm primum certiorem.
Curabo ne quid rerum nostrarum ignores.
Indicabo, si quid sit quod te scire, tua magnopere intersit.
Quæ hic gerentur ex me accipies.
De toto statu rerum cõmunium, quæ & quales sint, ex me cognosces.
Mittam ad te ponderosas epistolas plenas omnium, non modo actorum, sed etiam opinionum, & rumorum.
Scribam ad te omnibus de rebus, quæ hic agentur.
Scribam ad te (quem noui curiosum) non solum quid gestum sit, aut geratur, uerumetiam quid diuinẽ futurũ.
Si quid existat noui, tibi per literas indicabo.

Sanandi formulæ.

Huic morbo facile mederi possumus.
Huic malo illud erit remedio.
Hoc poculum te febre leuabit.
Animi morbos sanat philosophia.
Morbis omnibus liberabis.
Theologia morbos animi pellit, medicaturque.

Vinū lenit cruciatū dētiū. Malua leuat tormina uteri. Sōnus mitigat dolores capitis, sedat, fugat, sopit, leuat. Morbo huic arte succurres. Aduersus hoc morbi efficax est apium. Contra carcinomata ualet mel. Cicuta obsistit ebrietati.

Non multum curo.

Nihil mea interest.
Nihil mea refert. Parui mea interest.
Non magni mea refert. Non admodū mea interest.
Equidē haud magno in discrimine pono. Nihil laboro.
Hoc & illud iuxta pono. Manum non uerterim.
Susq; deq; fero. Susq; deq; habeo.
Hoc est apud me citra discrimen.
Citra delectum est apud me.

Accusandi formulæ.

Accusatus est furti.
Hic furti se alligauit. Postulatus est repetundarum.
Delatus est proditionis. Est reus peculatus.
Lis ei intenta est. Dica ei est scripta.
Accersitus est capitis. Agit reum peculatus.
Dies illi dicta est. Est damnatus de repetundis.

Obtrectandi formulæ.

Nil nisi mera conuicia effundunt obtrectatores.
Nihil non cauillantur.
Impijssimis blateramentis lasciuiunt.
Dente theonino arrodunt omnes.
Omnium studijs oblatrant.
Ferocius atq; immanius oblatrant, quàm credi pósit.
Ad rauim usq; debacchantur.
Alienam famam nunquam non lacerant.

Scelera

Sceleratißimum quodq; infamiæ genus insontibus impingunt.
Nusq̃ nō grũniunt,& ad grũnitũ ferè suos prouocāt.
Bonorũ uirorũ nōīa suæ linguæ uirulẽtia contaminant.
Ad mordendum,& calumniadum,linguã habent quam paratißimam.
In conspurcanda bonorum uirorum fama,salsi sibi uidẽtur,& uenusti.
Tanta est illis lædendi libido,ut insontes iuxta ac sontes calumnientur.
Nihil non cauillantũr sycophantæ.
Rabulæ isti sunt morbo maledicentiæ bis cæci.
Nihil tam blande,nihil tam simpliciter,nihil tam circumspecte,agi diciúe potest quod maleuoli non rapiant in calumniam.

Maxime expeto amicitias.

Nemo me uiuit amicitiæ uel cupientior uel tenacior.
Non sum is, qui ad amicitiam cum alijs agglutinandam prouocari uelim.
Sum natura propensior ad ineundam amicitiam quàm ut facile credas.
Nulli non cupiam esse amicus.
Nullius,nisi improbi,amicitiam non ambio.
Omnium proborum amicitias synceriter amplector.
Ad iungendam cum optimo quoq; amicitiam meus me haud segniter impellit genius.
In amicitiam multorum insinuari uehementer ardeo.
Ego non solum oblatas amicitias diligenter colo, uerum etiam sponte mea alios ad mutuum amorem prouoco.
Sum pertinacißimus amicorum cultor.

Perniciosißimus

Ad deteſtandã ſuperbiã formulæ.

Perniciosiſsimus animæ morbus eſt ferocitas, & arrogantia.

Nullum uitium deo inuiſius eſt arrogantia.

Faſtus iſte inſolens fons eſt, unde ferè ſcatet, quicquid eſt capitalium uitiorum.

Nihil omnino eſt ſupercilijs iſtis intolerabilius.

Nullum ſtultitiæ genus deploratius, quàm ſi homuntionibus nobis animus turgeſcat.

Vix decimumquenq; reperias, qui faſtuoſorum hominum ſupercilia non exhorreſcat.

Nullum hominum genus dijs mortalibusq; inuiſum magis, quàm feroces iſti, & ueluti Suffeni Catulliani.

Nihil ad humanos congreſſus conuictusq; ineptius, arrogantibus iſtis, & ſuperbis.

Quũ alijs in rebus ſimile ſimili gaudeat, ſuperbus ſuperbo nunquàm adglutinatur, tantũ abeſt, ut oblectetur.

Nullum aliud ſtoliditatis documentum, quàm ſi quis ſibi uehementer placeat.

Formulæ quibus modeſtiam (quã humilitatem dicunt) exprimimus.

Hic nihil omnium, quæ ſol uidet ſibi arrogat.

Cedit oĩbus ſibi diſplicet. *Hic maxime oĩm ſe deijcit.*

Hunc modeſtia ſua nemini non gratum præſtat.

Hunc omnibus ſua conciliat humilitas.

Huic quis nõ faueret, quũ modeſtiæ faueãt & Ethnici.

Modeſtia & diuinum fauorem conciliat, & hominum beneuolentiam agglutinat.

Ad deteſtationem libidinis formulæ.

Malo libidinis nullum aliud neq; latius patet, neq; plu-

res

res in exitium trahit.
F*œda libido mortaleis non pecudibus modo, uerũetiam ſuibus, hircis, canibus & brutorum brutiſsimis anima libus æquat.*
L*ibidinis ardor nos infra pecudum conditionẽ deijcit.*
I*nſyncera libido plus aloës ſemper, q̃ mellis habet.*
F*œda illa uoluptatis momentaneæ titillatio ſimul et animum & corpus indignis modis polluit.*
B*landa illa ſpurcæ libidinis peſtis magnum malorum agmen ſecum trahit.*
N*ullius uitij rumor ſpurcius olet, quàm libidinis.*
S*purca libido ab omnibus honeſtis ſtudijs ſemel auocat, hominemq́; quantus eſt, totum cœno immergit.*
F*œda libido nihil ſinit, niſi ſordidum, ſpurcum, humile cogitare.*
N*emo poteſt non turpiter, & infœliciter uoluptatem conſectari.*
Q*uàm indecorum, quamq́; inſanum eſt, tam miſere amare ut palleſcas, macereris, blandiaris?*
Q*uàm fœdum eſt hominem ad ſumma, diuinaq́; natum, turpiter ſupplicem eſſe ſcorto putidiſsimo.*
I*ngentem ſcelerum gregem uoluptas ſemel admiſſa ſolet adducere.*
L*ibido cum maximis, plurimisq́; peccatis nunquã non eſt copulata.*
V*oluptas ſic in tranſuerſum rapit mentes mortalium, ut qui eius capiſtros porrexerit, ſuus omnino deſinat eſſe, fiatq́; quouis Oreſte inſanior.*
I*ſthæc horaria, breuisq́; & exigua uoluptas, æternis cruciatibus ſemel luenda eſt.*

Semel

Semel gustatá uoluptas, sic mentem excãtat, obscuratq́; ut de turpitudine eas in turpitudinẽ, quo quid execrabilius monstruosiusq́;?

In nullo uitæ statu non turpißimum est seruire libidini.

In deteſtationẽ auaritiæ formulæ.

Sordidum est, angustiq́; & parui animi, tantopere demirari res mutas & uilißimas.

Aurum nemo gentiliũ non philosophorum cõtempsit.

Contẽnere diuitias, abũde generosum, magnificũq́; est.

Mirari pecuniam cum uitio est coniunctum.

Nihil tam extra nos est, tanq́; exigui commoditatem affert, quàm pecunia.

Hoc titulo uel infelicißimus est diues, quod amicos ne dignoscere quidem potest.

Pecuniæ uerorum malorum plurimum adferunt, & uerorum bonorum plurimum adimunt.

Pecuniæ amor, studiumq́; omnem animi tranquillitatem mille curis dilaniant.

In omne nefas præcipites nos adigunt numi.

Ingens opulentia nunquã sine peccato, uel paratur uel seruatur. *Quisquis admirator est auri odit uirtutis indolem, odit & omneis honestas artes.*

Ad laudandum principem formulæ accommodæ.

Franciscus Valesius, principum, qui in terris agunt, amplißimus.

Nullum sapientiæ genus est, quo hic noster princeps nõ sit præditus.

Animum habet optimis, ac principe dignis rationibus imbutum.

Est

Est princeps animo excelso, infracto, inuicto, & omnibus humanis rebus superiore.

Quantum alios felicitate superat, tantum anteit & sapientia.

Ea est suæ naturæ bonitas, eo mentis integritas, ea uis ingens, ea sub incorruptißimis præceptoribus institutio, ut spes certißima sit Galliarũ regnũ incruentum semper, & tranquillũ fore.

Integri, uerique Christiani principis simulachrum omnibus ostendit.

Regijs dotibus anteit reliquos.

Tam bono principi quid non debet Gallia?

Bene regnandi artem (qua nulla neq; pulchrior, neq; difficilior) sic didicit, ut exerceat.

Breui & efficaci uia, populi mores corrigit incorrupta principis uita.

Tam salutaris est suæ reipublicæ princeps, ut quemadmodum à Plutarcho dictum est, sit uinum quoddam dei simulachrum.

Franciscus princeps, ut optimus ita potentißimus.

Summam potentiam summæ sapientiæ coniunxit Galliarum princeps.

Incorruptus tanti principis animus, est una populi tumultuantis ueluti sacra ancora.

Princeps est ab humilibus uulgi curis, ac sordidis affectibus quàm longißime semotus.

Tam uera sui animi celsitudo, ut semper dedignetur quicquam admittere principe indignum.

Frãciscus Valesius integerrimi principis titulo dignus est, ut q̃ nõ rẽpublicã sibi, sed se reipublicæ dicauerit.

Prin-

Princeps est omnibus uirtutum numeris absolutus, omni umq; bono natus.

Princeps subleuandis rebus mortaliū à superis datis.

Princeps est qui omnibus prospicit, nulli non consulit.

Huic principi nihil est antiquius, nihilque dulcius re-publica.

Nostro principi plus quàm paternus est in omneis animus.

Princeps hic noctes, ac dies, nihil aliud agit nititurq; quã ut optime sit omnibus.

Adeò cupit de ciuibus suis benemereri, ut si necesse sit, non dubitet suo periculo illorū incolumitati cōsulere.

Nullum sibi reliquit otium, quo patriæ suæ liceat in otio uitam agere.

Galliarum princeps se iugibus curis discruciat, quo ciuibus suis suppetat tranquillitas.

FINIS.

ENCHIRIDII AD VERBORVM

copiam magna accessione
aucti, pars secunda, quæ
formulas adagialeis
in seriem syno
nimiæ rege
stas com
plecti-
tur.

Formulæ prouerbiales, exprimentes aliquẽ esse muneribus corruptum.

Argentanginam patitur.
Bouem portat in faucibus.
Bouem habet in lingua. *Malis est percussus.*
Pomis aureis petitus. *Lupi illum uidere priores.*
Muneribus uel dij capiuntur.

Ouidius.

Munera, crede mihi, placant hominesq; deosq;.
Placatur donis Iuppiter ipse datis.
Virtutem & sapientiam uincunt testudines.
Dorica Musa clarus. *Fabas edit.*
Pecuniæ obediunt omnia.
Nihil essent alia sine auro.
Munerum corruptelam habet.
Muneribus res sua agitur. *Argẽteis hastis pugnat.*
Vulpes muneribus corrumpitur.

Adagia, garrulum aliquem esse significantia.

Archytæ crepitaculum. Arabicus tibicen.
Turture loquacior. Daulia cornix.
Lusciniæ nugis insignis. Aes Dodonæum.
Caute loquacior. Cicada uocalior.
Os infrene. Battologia.
Quicquid in buccam uenerit loquitur.
Lingua quò uadis? Meliacum nauigium.
Leuißima res oratio. Vir saburratus.
Farcire centones didicit. Aduersus solem loquitur.
Stentore clamosior. Sarpedonio litore clamosior.
Claudiana mouens tonitrua. Laterna Punica.
Clamosior lauro ardente.
Tantum uociferans, quantum nouies deciesue.
Mille uiri clamare solent, qui prælia miscent.

Hominem mutũ & taciturnũ sequẽtes exprimunt adagiones.

Statua taciturnior. Pythagoræ discipulus.
Ciuis Amycleus. Angeronæ minister.
Achantia cicada. Muta persona. Rana Seriphia.
Caput sine lingua. Homo elinguis.
Bouem habet in lingua. Magis mutus quàm piscis.
Harpocratem fingit. Est Agathone taciturnior.
Mutus Hipparchion.

Ad hominẽ felicẽ cõueniunt hæc adagia.

Est albæ gallinæ filius. Laureum gestat baculum.
Rhomanꝰ sedẽdo uincit. Oĩa illi uirgula diuĩa eueniũt.
Semper feliciter cadunt Ioui, taxilli.
Citra arationem, citráq; sementem, diues.

Omnia ex sententia habet.
Dormientis rete capit. *Gygis habet anulum.*
Orci habet galeam. *Cœlum digito attingit.*
Scopum attingit. *Secundo æstu procedit.*
Neptunus uentis impleuit uela secundis.
Ephesijs utitur literis. *Est in cœlo.*
Secundis curis remigare dicit. *Est nullius indigẽs deus.*
Neq; pluuia humectatur, neq; sole aduritur.
Equus hunc portat, alit rex.

Infelicem & miserum hominem hæc exprimunt adagia.

Grauiora Iambico patitur.
Mandrabuli more res sua succedit.
Est Mysorum præda. *Boliti pœnam luit.*
Excoriatum canem excoriat.
Quærens opsonium uestem perdidit. *Vna cum ipsis manipulis miserrimus.* *Semper Ilio mala.*
Post Marathoniam pugnam infelix.
Dionysius Corinthi. *E multis paleis paululum fructus colligit.* *Ne per somnium quidẽ felix.*
Inuitis canibus uenatur.
Inuitos boues aratro subducit. *Mouet Camarinam.*
Anagyrim cõmouit. *Aurum habet Tholosanum.*
Est Seiani possessor equi.
Leonis alit catulum. *Phoci conuiuio interfuit.*
Agri collem habitauit. *In patrios minxit cineres.*
Ad summam lineam peruenit.
Est sub cultro dimissus. *Homo uel hosti miserandus.*
Sinistris auibus natus. *Infausto sub sydere.*
Calidum comedit prandium.

Fatis ſiniſtris adactus eſt.
Excubias egit in Naupacto. *Hydram ſecuit.*
Decidit in Scyllam cupiens uitare charybdim.
Decidit in flammas cupiens uitare fauillam.
Quarta luna natus. *Inauſpicato omine.*

Adagia breuiloquũ hominem notantia.

Laconiſmo gaudet. *Laconica nititur breuiloquẽtia.*
Eſt pauciloquus, ſed eruditus.
Vno faſce multa complectitur. *Numero dicit.*
Minore finit pomerio. *Canit ad Myrtum.*

Parœmiæ facundiam exprimentes.

Attica Muſa. *Lepos Atticus.*
Plautinum eloquium. *Cygnea cantio.*
Neſtorea eloquentia. *Nihil ex agro dicit.*
Nunc ipſa floret facundia.

Adagia ſignificantia aliquid damnari.

Notatur ungui. *Carbone notatur.*
Calculo mordetur. *Thita præfigitur.*
Hoc nõ probatur. *Contra retiariũ ferula utendũ eſt.*
Aequales ſunt calculi. *Miniatulas cerulas reformidat.*

Adagia occaſionem dare exprimentia.

Anſam porrigit. *Feneſtran aperit.*
Gladium dedit. *Non abſtulit occaſionem.*
Anſam miniſtrauit. *Aperuit ianuam.*
Aperuit uiam. *Præſtruxit aditum.*
Anſam arripuit. *Viam muniuit.* *Gradum fecit.*

Adagia quæ approbare ſignificant.

Premit hic mihi pollicẽ. *Albũ addit meis ſcriptis calculum.* *Creta notauit.*
Pedibus in meam diſceßit ſententiam.

Momis

Momis satisfecit. Omne tulit punctum.
Omnium calculis hoc probatur.
Digitum ad hoc attollunt omnes.

Adagia significantia aliquẽ sero pœnitere.

Sero sapiunt Phryges. Cumani sero sapiunt.
Malo accepto stultus sapit. Piscator ictus sapiet.
Factum stultus agnoscit. Mus picem gustat.
Post acerba prudentior. Sera in fundo parsimonia.
Satius fuisset recurrere. Optimum est aliena bene frui insania. Rebus peractis est Cleon Prometheus. Quæ nocent docent.

In hominẽ desperantem conueniunt hæc adagia.

Actum est. Nullus sum. Perierunt omnia.
Ad restim res rediijt. Suspendio est arbor deligẽda.
Ad porcellum uenit. A quinque scopulis lapsus est.
Omnibus aris præsidijsque destitutus.
Spe sua orbatus. Tenuis & macra spes.

Adagia frustratã spem esse notantia.

Coruum spes hæc delusit hiantem.
Thesaurus meus carbones erant. Bolus ereptus est è faucibus meis. Murẽ mihi ostẽdit pro leone.
Non omnia eueniunt. Latus parturit.
Parturiunt montes. Lupus hiauit. Duos insequebar lepores. Hic funis nihil attraxit,
In spem frustratã incidi. Fluuius nõ semper fert.
Spem pretio emi. Semp agricola in nouũ annũ diues.
Nucleum amisi. Præuerti iactum ancoræ.
Scipione arundineo innixius fui.

Dum geminis sellis sedere uolebã, utraq; fui exclusus.

In hominem securum, & tutũ, hæc torquentur adagia.

Res est in uado. *In tranquillo est res sua.*
Nauigat in portu. *Duabus ancoris nititur.*
Rem factam habet. *Res est in suo regno.*
Habet hoc intra suas præsepes. *Libere potest uti.*
In suo luco, & phano hoc est situm. *In diem uiuit.*
Porrectis dormit pedibus. *In utramuis aurem.*
In utrumuis oculum dormit. *In utramuis dextram.*
Extra lutum pedes habet. *Est extra periculum.*
Est procul à pedibus equi.
Est extra telorum iactum. *Est procul à Ioue.*
Non hæret in aqua. *Non hæret in salebris.*

Hominẽ audacem hæc adagia notant.

Vir animo præsenti. *Pullus Martis.* *Alter Hercules.*
Non abijcit animum. *In discrimine apparet.*
Est adamantinus. *Est murus aheneus.*

In hominẽ nimis q̃ timidum hæc adagia quadrant.

Vmbram suam metuit. *Est timidior prospiciente.*
Fulgur ex uitro metuit. *Epeo et Pisandro est timidior.*
Abijcit hastam. *Meticulosus.*
Ante tubam trepidat. *Est uir ceruinus.*
Leonis uestigia quærit. *Initio confidit.*
Lingua bellat. *In pedes retrocedit.*
Trepidat in morem galli. *Metum inanem metuit.*
Panicus metus hominem corripit.
Est lepus galeatus.

Crudelitatem exprimunt quæ

sequuntur

sequuntur diuerbia.

Phalarismus. *Manlianum imperium.*
Phalaridis imperium. *Ara Busiridis.*
Nemini magis parcit, quàm lupis.
Efferatæ sæuitiæ homo.

Adagia quadrantia in hominē liberalē.

Ambabus dat manibus. *Promus magis, quàm cōdus.*
Larus in misericordijs. *Cōmunis Mercurius.*

In auarum.

A mortuo tributum exigit.
Exigeret & à statuis farinas.
Lucri apud eum bonus est odor, ex re qualibet.
Lucrum pudori anteponit.
Est Charybdis & Barathrum diuitiarum.
Est uoracior purpura. *Est dolium inexplebile.*

Hæc notāt cedendum esse multitudini.

Ne Hercules quidem contra duos.
Cedendum est multitudini.
Plurium calculus uincit. *Vnus uir nullus uir.*
Ne formica contra leonem.
Contra fluminis tractum ne adnitaris.

Hæc notant libere, & audacter loqui.

De plaustro loqui. *Asseuerantius dicere.*
Aperto pectore. *Aperte simpliciterq́;.*
Ad cribrum loqui.

Perficiendi adagia.

Nodum soluit. *Colophonem addidit.*
summum fastigium imposuit.
Summam manū addidit. *Ad umbilicum duxit.*
Cecinit receptui. *Cursu lampada tradidit,*

Ab initio ad finem.

Ab ipso lare. A capite ad calcem.
Ab ouo usq; ad mala. Ab incunabulis.
A teneris unguiculis.. Telam exordiar.
Scindam glaciem rei.
A fronte & à tergo conspiciam. Fores aperiam.

Hoc est notum.

Hoc uel cæco apparet. Et puero perspicuum est.
Hoc Bimi infantuli decantant.
Notum lippis & tonsoribus.
Cognitum tanquam in speculo.

Est surdus.

Turoneo portu est surdior. Turdo surdior.

Hoc est obscurum.

Hoc est nebulis & caligine tectũ, uelatũ, adopertum.
Est opus Delio natatore.
Numeris Platonicis obscurius.
Dauus sum non Oedipus.
Phœbeo acinace opus est ad hoc dissoluendum.
Non sus quiuis hoc intelligit.

Adagia hominẽ contẽptum notantia.

Homo tressis. Concha dignus.
Pili non hunc fecerim. Nauci non æstimauerim.
Homo trioboli. Vitiosa nuce non emendus.
Mandarem illi laqueum. Medium digitum ostenderẽ.
Sale emptum mancipium. De lapide emptus.
Siculus miles. Infimi subsellij.
Telluris inutile pondus. Rusticanus orator.
Inutilior Blace. Extritum ingenium.
Barbam illi infantes uellunt.

Fumi est umbra.

Mutare sen tentiam.

Palinodiam cauere. Calculum reducere. Funem reducere. Vertere funem. Vertere uela. Consilium in melius referre.

Adagia dignitatē significantia.

Dignus cedro. Dignus Argiuo clypeo. Dignum agit propter quod uadimonium deponatur. Quauis re dignus. Ambrosia alendus. Sapientum octauus. Columen familiæ. Ancora domus. Vtranq; facit paginam.

Cæcutit.

Lolio uictitat. Ollas lippire solet. Hypsea cæcior. Talpa cæcior. Leberide cæcior. Thiresia cæcior. Cimmerijs in tenebris agit. Habet puluerem ob oculos effusum. Andabatarum more pugnat.

Inconstans, perfidus, astūtus.

Mutabilior mytra. Chameleonte magis uarius. Mulieris animus. Euripus homo. Cothurno uersatilior. Aliud stans, aliud sedens, loquitur. Vertumnus alter. Duos uult parietes una dealbare fidelia. Locrense pactum nouit. Thracium commentum scit. Magis uarius quàm hydra.

Nunquam fiet.

Prius lupus ouem ducet.
Prius locusta bouem pariet.
Prius testudo leporem cursu præuertet.
Prius aquilam testudo uincet.

sam-

Sambucam citius caloni aptaueris alto.
Ad Græcas calendas. Quum cœlum ruet.

Inaniter laboras, tempúsque conteris.

Asinum tondes. Aquam postulas è pumice.
Vtrem uellicas. Aethiopem lauas.
Mortuum flagellas. Aquilam uolare doces.
Delphinum doces natare. Nebulas diuerberas.
De fumo disceptas, & de lana caprina.
De asini umbra digladiaris. In aqua scribis.
Ignem dissecas. In arena ædificas.
Parieti loqueris. Cribro aquam hauris.
In aqua facis sementem. In saxis seminas.
Araneaum telas contexis. Aras litus.
Ouum agglutinas. Penelopes telam retexis.
Oleum perdis & operam. Ollam exornas.
Asinum sub freno currere doces.
Austrum percuisti. Laterem lauas. Surdo canis.
Lapidem uerberas. Alienum aras fundum.
Ventos colis. Nugas agis.
Actum agis. Frustra canis.
Memorem mones. Inuitis canibus uenaris.
Leonem larua territas. Piscaris in aëre.
Venaris in mari. Ad fractam canis citharam.
Tranquillum æthera remigas.
Aquam mortario tundis.
Contra fluminis tractum niteris.
Pugnam infrugiferam, & certamen inutile ducis.
A muliere silentium expectas.
Vmbram tuam metiris.
Cancrum recte ingredi doces.

Caninam dealbas. Mare exhauris.
Lupi aquas quæris. Arenæ mandas semina.

Mali sui est autor.

Suo iumento sibi malum accersit. Suo se iugulat gladio. Suo ipsius laqueo captus est. Suo ipsius indicio sorex perijt. Incidit in foueam quam fecit. Mala ad se attrahit, ut cæcias nubes. In cœlū expuit. Ipse sibi perniciē molitus est. Colubrum in sinu fouit. Capra gladium, quo se transfoderet reperit. Calidum prădium comedit. Sibi malum reperit. Turdus ipse sibi malum cacat. Faber, quas fecit, compedes ipse gestat. Ipse sibi fontem malc inuenit.

Libenter.

Gratanter. Arridente uultu.
Plausibiliter. Obuijs ulnis. Comica fronte.

Hoc est rarum.

Phœnice res rarior. Coruo rarior albo.
Est lac gallinaceum.
Rara auis in terris, nigroq; simillima cygno.
Lepus cornutus. Noctuæ ouum.

Est piger, ociosus, & negligens.

Compreßis sedet manibus. Ignauis semper sunt feriæ.
De fera comedit. Manum habet sub pallio.
Est podex mulieris. Muscas depellit.
Salem uehens dormit. Nasturtio indiget.

Hoc est notum.

Est puero perspicuum.
Hoc teneo, tanquam meum nomen, digitosq; meos.
Hoc sus quiuis intelligeret. Res intus & in cute nota.

Hoc

Hoc domeſtice notum eſt. *Sole clarius.*
Perſpicuum tanquam in ſpeculo.
Notum tanquam in tabula.

Magni æſtimatur.

Hoc habetur in pretio. *Monſtratur digito.*
Hoc mirantur omnes, ut pueri Iunonis auem.

Parũ in hoc cognoſcit.

Summis hoc olfecit naribus.
Primoribus labris guſtauit. *A limine ſalutauit.*
Curſim & per tranſennã, hoc uidit. *Attigit leuiter.*
De hoc fonte bibit, ut canis è Nilo.
In tranſcurſu uidit. *Extremis digitis attigit.*

Feliciter.

Dextro Hercule. *Amico* Hercule. *Dextro* Genio.
Bonis auibus. *Omine auſpicato.*
Dijs hominibusq; plaudentibus.

Infeliciter.

Siniſtro Hercule. *Genio ſiniſtro.*
Dijs aduerſis. *Malis auibus.*
Infauſto omine. *Inauſpicato bubone.*

Eſt ſomnolentus.

Endymionis ſomnium dormit.
Dormit ultra Epymenidem.
Eſt gliribus ſomnolentior.
Eſt papauere illitus.

Hoc eſt factu difficile.

Prius clauam Herculi *extorſeris.*
Ioui fulmen, Homeroq; *carmen extorſeris prius.*
Facilius eſt ſimul flare & ſorbere.
Facilius eſt folia colligere Sybillæ.

Ire per extentum funem, est minus operosum.

Hoc obscurum, perplexũ, inexplicabile.

Errorum labyrinthus.

Meandrum diceres, aut si quid Meandro tortuosius.

Meandris, gyrisq; obuolutum. Vulcani uinculum.

Est Caßioticus nodus. Nodus Gordianus.

Prothagoræ sophisma. Theobusiæ ænigma.

Indissolubilis gryphus. Lycophrontis tenebræ.

Nodus Herculanus. Inuolucrisculis obseptum est.

Est vir mansuetus & hospitalis.

Haud unquam arcet ostium.

Semper aliquis est in Cydonis domo.

Est apio mollior. Mactata hostia lenior.

Auricula infima mollior. Oleo tranquillior.

Spongia & Pepone mollior. Mitior columba.

Cera tractabilior. Est sedens columba.

Est mollis medulla. Est cicur.

Est prodigus.

Est piscis repositus. Largitio sua non habet fundum.

Seipsum non alens canes alit.

Promus est magis, quàm condus.

Mortuum unguento unxit.

Posita ludit arca. E dolio haurit.

Est adulator.

Inescat homines. Cercopissat.

Est palpo dolosus. Cauda blanditur.

Est python formosus. Oleum in auriculam instillat.

Agathoniam canit cantionem. Cestum habet Veneris.

Demulcet caput uerbis. Est benignior pellace uulpe.

Est in ostio formosus.

Est senex & longæuus.

Est uiuum cadauer. Ad *Thitoni senectā est prouectus.*
Ad annos Nestoreos. Ad *Mathusalemia secula.*
Viuit ultra pensum. *Est antiquior quàm chaos.*
Instat capulo. *Cornicibus est uiuax magis.*
Phœnice uiuacior.
Alterum pedem in cymba Charontis habet.
Est in Proserpinæ *peculio numeratus.*
Est in Orci *familia.* *Charonti naulū iam præparat.*

Est turpis.

Leporem non edit. *Est scarabæo nigrior.*
Est Thersitæ facies.

Hoc summo conatu faciendum est.

Perq; enses, perq; ignem, oportet irrumpere.
Cum hasta & scuto nitendum est.
Ambabus manibus. *Velis equisq;.*
Manibus atq; quadrigis. *Omnibus neruis.*
Totis conatibus. *Omni molimine.* *Manibus pedibusq;.*
Vnguibus & calcibus enitendum est.
Toto corpore. *Omni pede.* *Omnibus unguiculis.*
Noctes diesq;. *Terrà mariq;.* *Toto pectore.*
Omni telorum genere.
Cominus & eminus nitendum est.

Fuit conuiuium lautū & geniale.

Sybaritica mensa. *Deorum cibus.*
Deorum Ambrosia. *Attica erant illic bellaria.*
Qualia purpurei comedunt opsonia reges.
Mensa Syracusana. *Erat Iouis cerebrum.*
Dubia cœna. *Sponsi uita.*

Fuit illic magnum malum, summumq;

& ineuitabile

& ineuitabile discrimen.

Fuit Sybaritica calamitas. Res ad triarios rediit.
Ne signifer quidem reliquus est factus.
Aduersus necessitatem ne dii quidem resistunt.
Fuit mare malorum. Lerna malorum.
Necessarium malum. Ilias malorum.
Chironium uulnus. Morsus aspidis.
Mala illic fuerunt Niobes. *Morbo morbus additus est.*
Ignem igni addebant. Per ignem itabatur.

Est detractor & maledicus.

Archilochiam callet mordacitatem.
Terit Archilochum. *Pellem rodit caninam.*
Habet sycophantias. Cum laruis luctaretur.
Mortuis allatraret.
Hiponacteo utitur praeconio.
Satyricis aculeis armatus. Aceto *perfundit.*
Non inest remedium aduersus sycophantae morsum.
Petulantia uerborū excruciatur, supra quā credi queat.
Amarulenta uerborum acritate utitur.
In omnes mordicus insultat.
Loquitans uane, & fluxe, rixatur.
Est uitupero. Cauillator.
Morsiculator. N*igra in candida uertit.*
Intemperantia uerborum deturpatur.
Omnes Colophonia persequitur iniuria.
Immodice obloquitur, obstrepit, gānit, allatrat, exululat
Excandescit, ferocit, unumquenque suggillare non ueretur.
Maledica uerborum eructatione enixe exhilaratur.
Verba habet amaritudinis, & arrogantiae plena.

Linguam

Linguam habet uirulentam, & subsannatione suffarcinatam.
Mordet atque detrahit clanculum.
Omnes sua maledicentia uellicat.

Est factiosus & litium cupidus.

Suem irritaret. Tragœdias in nugis agit.
Agit pugnis & calcibus. Est crater litium.
Ignem gladio fodit.
Frigidam inter amicos suffundit aquam.
Est uitilitigator. Panem effringit.
Irritaret crabrones. Sopitos suscitat ignes.
Leonem stimulat. Octipedem excitat.
In puteo cum cane pugnat. Argiuã moueret calũniã.
Ignem igni solet addere oleumque camino.
Fumantem ursi nasum tentat.
Rhodiense agit sacrificium.
Canem dormientem irritat. Pollynices alter.
Stat inter sacrum & saxum.
Est inter malleũ, & incudem.
Nunc suæ in arctum coguntur copiæ.
Arctum gestat anulum. Cor comedit.
In uia ligna secat. Est inductus in laqueum.
Quid primum sit, aut ultimum, ignorat.
A fronte habet præcipitium, à tergo lupos.
Lupum tenet auribus. In aqua hæret.
Hæret in uado. Duabus sedet sellis.
Sedet tanquam Prothagoræ sophisma dissoluturus
Nodum Gordianum est explicaturus.
Pallet uti nudis preßit qui calcibus anguem.
Aut Lugdunensem rhetor dicturus ad aram.

Perple-

Perplexus, animiq; consternati.
Hæsitat in luto. Hæsitat in salebra.
Stat in triuio. Est anceps animi.
Diaporesim patitur. Est creperus.
Magno curarum fluctuat æstu.
In medio terræ est simul & stellantis Olympi.

Est stultus & insipiens.

Sus Bœotica. Septimus bos.
Bœoticum ingenium. Mens non inest Centauris.
Milium torno scalpit. Attollit supercilium.
Barba tenus sapiens. Est dignus qui porcũ immolet.
Indiget belleboro. Dij sibi suam dent mentem.
Est stultior Corebo. Magis ridicule facit quàm Melitides. Amphistide stultior. Stultior Terebintho.
Est caput cerebro uacuum.

Indoctus, stupidus, inutilis.

Caliga Maximini. Ficulnus. Simulat cupressum.
Neq; natare nouit, neq; literas.
Est asinus ad lyram.
Nos numerus sumus, & fruges consumere nati.
Betizat. Caput sine lingua.
Nec sibi, nec alijs est utilis. Nihil ab elephãte differt.
Est sus Bœotica. Arcadicum germen.
Putrido cæpe inutilior. Cæcus auribus.
Canit ad Myrtum. Nec Aesopum quidem triuit.
Corpus sine pectore.
Indoctior Phylonide. Muta persona.

Est totus agrestis.

Seruilem capillum præ se fert. Est camelus saltans.
Est Sarone magis nauticus. Durus alloquijs.

Inelegantior libethrijs. *Est auris Batava.*

Est homo sapiens.

Dignus, qui ex Apollinis cortina sapientis nomen inde ptus fuerit.
Acutum scit à se euertere gladium.
Scit seruire à se scenæ. *Vtitur foro.*
Polypi mentem habet. *Nuces reliquit.*
Festinat lente. *Pedetentim agit.* *Tacito pede progreditur.* *In se descendit.* *Secum habitat.*
Suo se pede metitur. *Messe tenus propria uiuit.*
Intra suam pelliculam se continet. *Seipsum nouit.*
Acetum habet in pectore. *Est Ianus alter.*

Maximo gaudio est affectus.

Oculus dexter illi salit.
Inuenit, non quod pueri in faba se clamitant reperisse.
Risum emittit siracusium.
Frontem explicat. *Frontem exporrigit.*
Est gaudio delibutus.

Est iratus, furiosus, iracundus.

Minus habet mentis quàm Dithyrambici poëtæ.
Fœnum habet in cornu. *Cœlum territat armis.*
Buccas inflat. *Flagrat ira.*
In fermento iacuit. *Frenum mordet.*
Mordet labrum. *Supercilium contrahit.*
Bile tumet. *Est œstro iræ percitus.*
Herniosus ira usque ad gulam.

Est sordidus.

Lutum luto purgat. *Agit equi senectam.*
Cubito emungit. *Cœno puram aquam turbat.*
Est è Patrocli domo. *Patroclo sordidior.*

Est

Est ex aula Thelemachi.
Est Chius cacans. *Osce loquitur.*

Est astutus, fraudulentus, cautusq́.

Annosa uulpes haud capitur laqueo.
Simia non capitur laqueo. *Vulpes haud corrumpitur muneribus.* *Est lepus dormiens.*
Admirabilis in nectendis machinis. *Vir duplex.*
Vias nouit quibus effugiat. *Beneuolus trucidator.*
Lybica fera. *Altera manu fert lapidem, altera panem.* *Ex eodem ore calidum & frigidũ efflat.*
Melle litum gladium offert.
Fucum facit. *Os sublinit.*
Tragulam nouit inijcere. *Obtrudit palpum.*

Est homo iustus.

Clauum rectum tenet. *Salem apponit sibi.*
Est trutina iustior. *Est Bocbyris alter.*
Rhadamanti pollet iudicio. *Prienensi claret iustitia.*
Iustitiæ est oculus. *Iustitia iustior.*

Est vinolentus & gulosus.

Est gulosus. *Ad ambas usq; aures sese ingurgitat.*
Episcytissat. *Lucerna & lechyto pinguior.*
Ventres. *Venter Collatinus.*
Est Charybdis & Barathrum epularum.
Quæ deciderunt tollit. *Est Buthus gulosus.*
Milone uoracior. *E flamma cibum petit.*
Bouem in faucibus portat.

Est mollis, effœminatus, & deliciosus.

Est porcellus Arcananus. *Abronis uitam agit.*
Apricij sunt & Heliogabali.
Aesopi patina lautius uiuit. *Luxu defluit.*

Ante uictoriam encomium canit.
Tollit cornu. *Atticus in portum uenit.*
Sybaritæ per plateas. *Est sibi Suffænus.*
Est Iouis sandalium. *Est generosus ex crumena.*
Est Celmis in ferro. *Cicadis plenus.*
Est Aesopicus graculus.
Ingreditur Iunonium. *Multiscius sibi uidetur.*
Argiuum abstulerit gladium.
Darete arrogantior.
Sibi blanditur. *Sibi fauet.* *Est sibi ipsissimus.*
Pauonis flabellum præ se fert.
Leonis exuuium induit.
Pennas nido maiores extendit.

Intempestiue, & inepte hoc facis.

Falces postulabas. *Ranis uinum præministras.*
Machinas post bellum affers.
Herculis cothurnos aptas infanti.
Delphinum syluis appingis, fluctibus aprum.
Humano capiti ceruicem iungis equinam.
Extra chorum saltas. *Saltas in tenebris.*
Amisso grege stabula claudis.
Lucernam in meridie accendis.

Intempestiue loquitur.

Quicquid in buccam uenerit.
Quicquid incidit in linguam loquitur.
Importune, uerbisque lapsantibus, & humidis defluit.
Nullo pondere uerborum innititur.

Est bonus iudex.

Est Prodico doctior. *Suum pro lapide lydio iudiciũ fuerit.* *Est aliorũ gnomon, & regula.*

*Est emunctæ naris. Tenedius homo. Tenedius pa-
tronus. Manum ferulæ suppoſuit.*
Est amußis alba. Nunquã ſua delirat amußis.
Est Lesbia regula. Est lapis Heraclius.

Ad hoc attendas.

Purgatis auribus hauri. Mente non peregrina.
Præſens ades. Auribus arrectis.
Auſculta & perpende. Ceram auribus ne obijciat.

Eſt ſanus.

Bene ualet. Crotone ſalubrius ualet.
Est cucurbita ſanior. Valet pancratice.
Sanior eſt piſce.

Non eſt ſanus.

Male ualet. Herculano morbo afficitur.
Herculana ſcabie premitur.

Vita noſtra miſera eſt & breuis.

Homo bulla eſt. Temporis eſt punctum.
Optimum eſt non naſci, aut natum morte potiri.
Fictilis urna. Stupa eſt. Est arcta periodus.
Vita mortalium breuis.

Eſt deprehenſus.

Folio ficulneo eras ligatus. Medius teneris.
In laqueos decidit lupus. In arca latuiſti.
In eaſdem anſas ueniſti. Laqueus laqueum reperit.
Hydrus erat in dolio. Tempus omnia reuelat.

Leuiter coniectas.

Leonem æſtimas ex unguibus. De geſtu conijcis.
De fructu arborem iudicas. De facie noſti.
Aethiopẽ ex uultu cognoſcis. Cauda de uulpe teſtatur.
Prima facie diuinas. Cribro diuinare ſoles.

Ex fronte perspicis. Vanam sumis coniecturã.

Me uehementer odit.

Odium in me habet agreste. Odium Vatinianum.
Odium nouercale. Odit me cane peius & angue.
Ne uia quidem eadem mecum ambularet.

Non cito oĩbus fidas sed proba amicos.

Nemini fidas, nisi quo cum prius modium salis absumĩ pseris.
Modius salis comedendus priusquam ames.
Non sit amicus absq; temporis mora.
Ama tanquam osurus.
Oderis tanquam fortasse postea amaturus.
Confringe tesseram. Homo homini lupus est.

Est inculpatus.

Est clauo purior. Est aurum igni probatum.
Est aurum Colophonium.

Hoc diligenter fecit, & exacte.

Adamußim. Ad Critholai libellam hoc sum trutinatꝰ.
Ad unguem. In quadrum redegi.
Fixis oculis intuebar, ut hoc facerem.
Hoc Aristophanis, & Cleantis olet lucernam.
Somnus abfuit ab oculis, neq; quantũ luscinia, dormiui.
Hoc fuit mihi curæ. Succisiua furtiuaq; opera.

Vtitur rigore.

Ad uiuum resecat. Radit usque ad cutem.
Summum ius summa est iniuria.

Est pudicus.

Hippolytũ imitatur. Melaniõe ẽ cõtinẽtior. Hippolyto castior.

Est nobilis.

Est Codro generosior. Thusco partu generosior.

Ignobilis.

Est subdititius. Terræ filius.
Ne matrem quidem nouit.

Proprio commodo studet.

Intus canit. Decorat seipsum.
Tunica pallio propior. Anguillam captat.
Manum suis rebus admouet. Genu est sura propius.
Omnes sibi melius esse malunt, quàm alteri.
Sibiipsi balneum ministrat. Sibi canit.

Est obliuiosus.

Est Gryllo obliuiosior.
Est captus proprij nominis obliuione.
Ventis omnia tradit. Lethæis immergit aquis.
Thessala mulier. Mulieri ne credas.

Occultes hoc & ne reueles.

Terra defodias. Attici Eulisinia celebrent.
In tenebris saltes. Summis ingredere pedibus.
In aurem solum hoc dicas.

Est fidelis & grauis.

Folium sibillæ recitat. Ex tripode loquitur.
Ex Iouis tabulis testis est. Est atticus testis.
Attica fides sua est.
Habet Rhadamanteum iusiurandum.
Iouem lapidem iurat. Est Iouis suffragium.
Est iustitiæ suffragium.
Veriora, his quæ dicit, nulla sunt.

Cum auxilio hoc fiet.

Frater uiro adsit. Cum ope diuina.
Non absque Theseo hoc fiet.
Auxilio alieno oportuit hoc fieri.

Sine cortice non natabitur.
Si deus uoluerit.

Scit seruire tempori.

Seruit scenæ. Vtitur foro.
Polypi mentem obtinet.
Est Spartam nactus. Est omnium horarum homo.

Est derisor.

E sublimi deridet. Naso suspendit.
Postica sanna utitur.
In eo ipso stat lapide in quo præco prædicat.
Loripidem rectus derideat, Aethiopem albus.

Hoc sine labore euenit.

Citra laborem. Citra ullum negotium.
Citra puluerem. Citra arationem.
Vltro deus hoc suppeditat.

Experiar.

In harenam descendam.
Omnem mouebo lapidem. Respublica uirum docet.
Omnem aleam iaciam. Vela uentis permittam.
Deo fortunæq; me committam.
Sacram ancoram soluam. Mouebo talum.
Tentando ad Troiam uenere Pelasgi.

Incertus est euentus.

Inter os & offam multa eueniunt.
Multa cadunt inter calicem, supremaq; labra.
Est in herba. Nescis quid serus uesper uehat.
Anceps euentus.

Est malus ac improbus.

Est seruorum ciuitas. Totum subuertit. Bipedũ nequissimus. Inexploratus homo. Diagora deterior.

Phry-

Phrynondas alter. Furibatissat.
Seruilis capillus. Est Vlyßis remigiũ. Nõ est laudãdus.
Homo adulterinus. Fert iugum.

Aperte loquitur.

Præmansum in os inserit. Crassa Minerua.
Craßiore Musa. Rudius ac planius.

Munus hoc boni consule.

Munerum animus apud te constet.
Nihil est recusandum. Arripienda quæ offeruntur.
Donum quodcunq; sumendũ.

Est docilis.

Sunt illi apertæ Musarum ianuæ.
Est Musis Charitibusq; gratus.
A Musarum amore non abhorret.

Est repellendus.

Tollat te qui non nouit. Aliam quercum excute.

Hoc mihi parum probatur.

Ipsis commentum placet. Suum cuiq; pulchrum est.
Suis quisq; consilijs suæq; sententiæ blanditur.
Sic lubitum est animo. Dijs aliter uisum est.
Hoc non probatur.

Exercitatione omnia fiunt.

Exercitatio potest omnia. Cura omnia potest.
Dij bona laboribus uendunt.
Perrupit Acheronta Herculeus labor.
Citra laborẽ nihil bene est. Artem quæuis alit terra.

Est uictus.

Herbã porrigit. Dat manus. Arena cedit.
Marte sub aduerso patitur sua signa iacere.

A fortuna defluximus.

Fuimus

Fuimus Troës. Fuit Ilium & ingens gloria Dardanidum. Fuimus quondam fortes Milesij.

Aequalis æquali gaudet.

Similitudo mater est beneuolentiæ consuetudinisq; conciliatrix. Pares cum paribus, ueteri prouerbio, facillime copulantur.

Iuuenes inter se lubenter conueniunt.

Senes cum senibus congregantur.

Docti doctorum conuentu capiuntur.

Diuites necessitudinem habent cum diuitibus.

Simile gaudet simili. Simile appetit simile.

Simile simili est amicum. Similitudo mater est amoris.

Seni senilis lingua est iucundissima. Semper similem deus ducit ad similem. Semper graculus assidet graculo. Cicada cicadæ chara est, & formica formicæ. Accipiter placet accipitri.

Tenuem habet de hoc memoriam.

Per nebulam reminiscitur.

Per caliginem recordatur. Per somnium meminit.

De re nullius momenti disputamus.

De asini umbra certamus.

De lana caprina digladiamur. De fumo disceptamus.

Hæc sunt inter se similia.

Vno tenore fluunt. Similes habent labra lactucas.

Dignum patella cooperculum.

Ouo prognatus eodem est.

Furem fur cognoscit, & lupum lupus.

Malus cum malo colliquescit uoluptate.

Cercopum cœtus. Fuerunt eodem in ludo docti.

Iisdem uescentes cæpis.

A simili mores accipiuntur hero.
Non tam ouum ouo simile est.
Non tam aqua similis aquæ.
Mali corui, malum est ouum.

Hoc reliquit.

Nuces reliquit. *Longum ualere iußit.*
Vltimam dixit salutem. *Fecit repudium.*

Comparat res inæquales.

Aquilam noctuæ comparat.
Cicadæ apem. *Mineruæ felem.*
Culicem elephanti. *Testudinem pegaso.*
Tibiam tubæ. *Trasybulo Dionysium similem facit.*
Canibus catulos, & matribus hœdos, comparat.
Vespa cicadæ obstrepit. *Pica cum luscinia certat.*
Nihil cum amaricino sui. *Nihil graculo cum fidibus.*
Achantida uincet cornix. *Cancrū lepori comparat.*
Congregat cum leonibus uulpes.
Formicam confert camelo.
Coruum lusciniæ. *Graculus est inter Musas.*
Anser inter olores.

FINIS.

INDEX FORMVLARVM HVius Enchiridii secundum literarum ordinem digestus.

Bene

Defendi

eloque

Faues

FINIS.

INDEX

FORMVLARVM ADAGIALIUM SECUNDUM LITERARUM ORDINEM DIGESTUS.

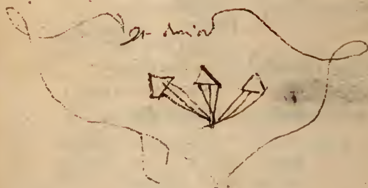
FINIS.

CATALOGVS AVTO-

rum præcipuorum è quorum monimentis depromptæ sunt tam multæ Latinarum elocutionum formulæ.

Marcus Tullius.	*Fabius Quintilianus.*
Caius Plinius.	*Titus Liuius.*
Sallustius.	*Iustinus.*
Valerius maximus.	*Aulus Gellius.*
Plautus.	*Terentius*
Vergilius.	*Horatius.*
Lucanus.	*Persius.*
Iuuenalis.	*Angelus Politianus.*
Ioannes Picus Mirandula.	*Hermolaus Barbarus.*
[redacted]	*Cui bonam partem Enchiridij (quale quale est) acceptam referimus.*

Di Gio: